

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Sol·licitat
control O.J.D.

Membre de
F.U.C.I.P.

Director:

Joan E. Jarque i Jutglar

Impressió:

Barcelonesa de
Publicacions S.A.

Dipòsit legal: 14387

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

El món
sencer
una família

DOMUND-1981

Any III N.º 108

Setmana del 18 al 24 d'octubre del 1981

40 Ptes.

"Tenint en compte la realitat
pastoral"

L'euskera, llengua oficial a l'Església de Navarra

Pamplona.— L'arquebisbe de Pamplona, monsenyor Cirarda, ha publicat un document pastoral en el qual precisa que "tenint en compte la realitat pastoral navarresa, cal considerar l'euskera com a llengua oficial de l'Església a Navarra, tal com ho és el castellà".

En la nota pastoral hi ha normes per les quals es regula l'ús de l'euskera tant pel que fa referència als documents oficials com a les celebracions litúrgiques i als centres d'ensenyament.

En la primera part hom fa referència a una nota pastoral sobre l'euskera, publicada pel seu antecessor el 1974, monsenyor Asensio; s'analitza el moment actual a través dels treballs realitzats en aquest últims set anys pel consell del presbiteri i es recull la doctrina del Vaticà II, de Pau VI i Joan Pau II sobre les esglésies particulars.

Afinant

Home sóc...

El vers, lapidari, del nostre Maragall "Home sóc i és humana ma mesura, per tot quan pugui creure i esperar...", es col·locava en la línia del pensament de la dita llatina: "Sóc home i res del que és humà no ho puc considerar aliè a mi"; frase que Pau VI esmentà moltes vegades i que es diria que Joan Pau II ha adoptat com a un programa.

Certament, l'home és la mesura de totes les coses. I sense caure en un idealisme radical, podem afirmar que res no fóra mesurat si l'home no ho mesurés. L'expressió maragalliana podria semblar d'antuvi que oblida, i fins que nega, la transcendència; sobretot perquè ens parla de "creure" i d'"esperar", i sabem que "allò que creiem i esperem" no és pas precisament humà: ens ha estat revelat per Déu i no pas trobat per l'home.

Tanmateix, Déu ha condescendit ha deixar-se mesurar per l'home que Ell ha creat: Jesucrist és la "mesura" humana de Déu.

Joan E. Jarque i Jutglar

Monsenyor Darmojuwno: "Molts es lliguen al càrrec, jo no"

De cardenal a vicari de poble

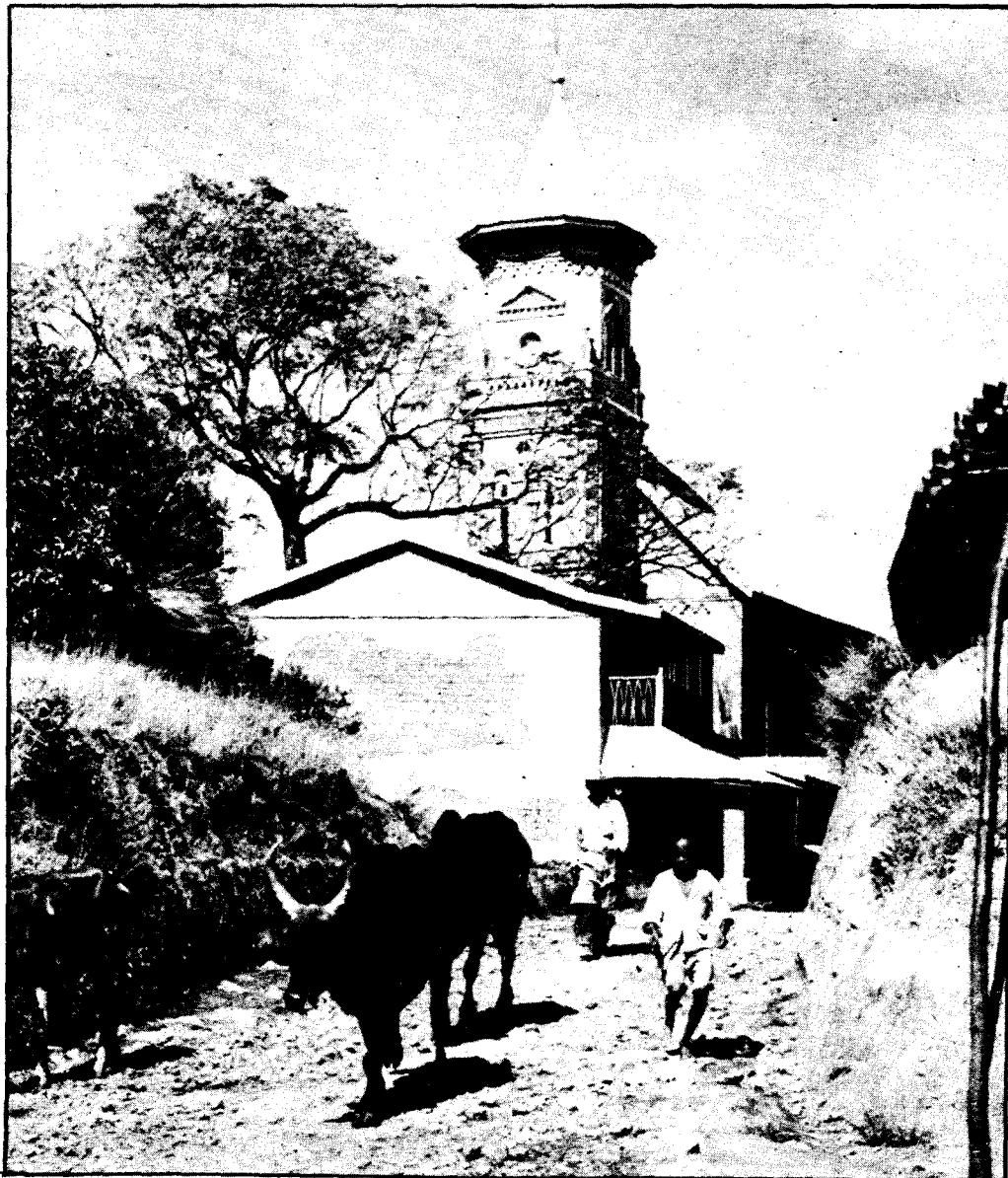
Semarang.— El cardenal Justinus Darmojuwno, arquebisbe de Semarang, a Indonèsia, ha estat rellevat de la seva arxidiòcesi. El Papa ha atès la petició del cardenal, que compta seixanta set anys d'edat. Des d'ara el cardenal exercirà de vicari en una parròquia.

"Només les mares moren massa aviat", ha dit el cardenal parlant de la seva dimissió. I ha afegit: "Es diria que els càrrecs s'enganxen a les persones i aquestes s'hi aferren. Encara que el seu estat físic sigui deficient, els agrada el poder i no s'adonen que les seves facultats intel·lectuals estan "en baixa". La meua decisió, vaig prendre-la fa deu anys, després de parlar amb els meus sacerdots i el meu metge. Ells hi estaven

d'acord, i finalment Roma també hi ha estat. Un jove pot dur a terme millor el meu treball. Per tant, us dic: Adéusiau".

Actualment, el cardenal conviu amb alguns germans religiosos i exerceix de vicari d'una parròquia. "Sóc molt feliç", ha declarat. Està en una regió en la qual no és conegut.

El cardenal Justinus Darmojuwno nasqué el 2 de novembre del 1914 a Godean, arxidiòcesi de Semarang. Fou ordenat sacerdot el 25 de maig del 1947, i el 10 de desembre del 19634 va ésser elegit com a cap de la seva arxidiòcesi i ordenat bisbe el 6 d'abril del 1964. El papa Pau VI va nomenar-lo cardenal en el Consistori del 26 de juny del 1967.

Espanya en el quart lloc d'ajut
a les missions

18 d'octubre, dia del Domund

Madrid.— Un centenar de països, en el món catòlic, celebraren el DOMUND l'any passat.

Per continents, aquests països foren: Àfrica, 31; Amèrica, 23; Àsia, 21; Europa, 21 i Oceania, 4.

Segons comunica l'Oficina d'Informació Missional, els països que ocupen els primers llocs per llur col·laboració a la propagació de la fe —DOMUND— són, en xifres totals: els Estats Units, Alemanya Federal, Itàlia i Espanya. La generositat dels catòlics espanyols, a favor del DOMUND, és, per tant, notable ja que el nombre de catòlics és inferior al dels Estats Units i Itàlia, i tanmateix el nivell de vida i el valor de la moneda també és inferior.

Visita del postulator

Avança la beatificació del Dr. Tarrés

Barcelona.— Fa pocs dies vingué a visitar la tomba que a Sant Vicenç de Sarrià guarda les despulles de l'apòstol, metge i sant sacerdot, doctor Pere Tarrés, el P. Antoni Queralt, s.j., resident a Roma, postulator de la Causa, acompanyat del propi rector de Sarrià i els vicepostuladors, que amb anterioritat li havien mostrat detingudament els documents i objectes, recollits fins ara, acuradament ordenats i exposats a la Residència S.J.O. (c/ Joan Güell, 200 de Barcelona), referents a la vida i obres del Dr. Tarrés.

Podem qualificar la notícia com d'esperançadora, de cara al procés ja iniciat a Roma.

AI "CAVALL FORT"

hi ha una llicó per a nens i nenes amb premis de "la Caixa".

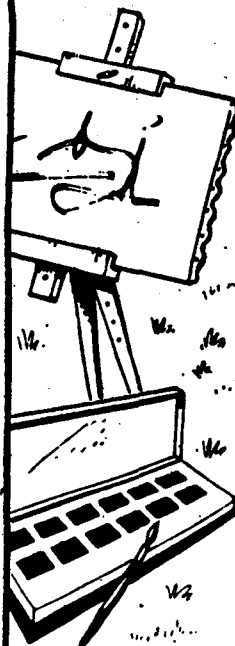
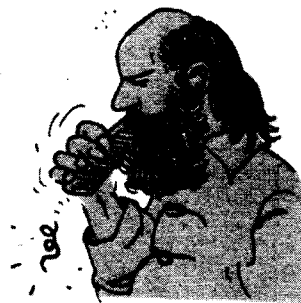
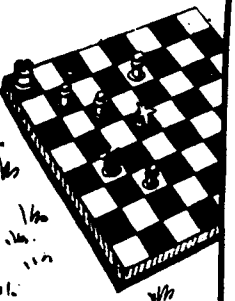
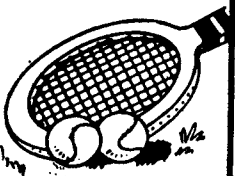
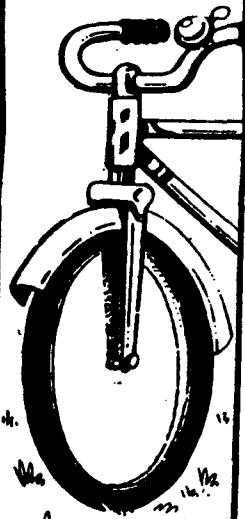
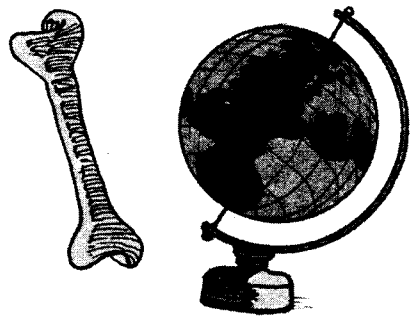
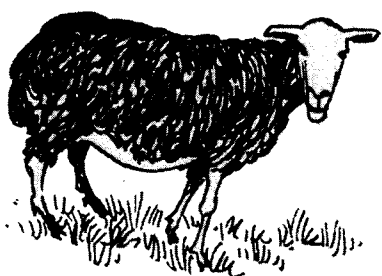
una llicó
amb premi

patrocinat per
CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Voleu participar en el sorteig dels premis següents?

Una bicicleta DERBI
Un joc de sobretaula
Un joc de tennis
Un patí "surf"
Una capsa d'aquarel·les

La immensa majoria de mots d'una sola síl·laba no s'accentuen gràficament. Només uns quants duen accent anomenat diacrític per tal de diferenciar-los d'uns altres escrits amb les mateixes lletres però amb pronúncia i sentit diferents: bé (adverbi i noms abstractes), mà (nom), os (nom d'animal), pèl (nom), sóc (verb), sòl ("terra"), és (verb), té (verb), nèt (nom) Déu (o déu) més (adverbi), còm (nom), món (nom), etc.

Llegiu en primer lloc detingudament la norma de llenguatge i mireu tot seguit els dotze dibuixos d'aquesta pàgina: tots ells es poden designar amb un nom que consta d'una sola síl·laba, que s'han d'escriure, els d'ells amb accent gràfic i els altres els sense. Escriviu en un full de paper aquestes dues sèries de sis noms cada una, no us hi deixeu el vostre nom i la vostra adreça, i aneu-lo a dur a qualsevol de les sucursals o agències de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. Entre totes les respostes correctes rebudes "la Caixa" sortejarà els premis indicats al cap de la pàgina.

Solució i guanyadors del concurs núm. 440.- Premiar, raspallar, garbellar, cabdellar, escombrar, dallar, rasclar i manxar.

Germanes Vilanova i Oriol, de Girona (un joc de sobretaula)
Montserrat Corrons, de Manresa (una nina de drap)
Carles Cornellas i Bosoma, de Molà (una capsa d'aquarel·les)
M. Mercè Serra i Tordera, de Granollers (una patina)
Carles Rovira i Merchan, de Reus (una bicicleta DERBI)

PATROCINAT PER: CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Joventut

El suplement mensual que trobareu en aquest número clou la sèrie d'innovacions amb les quals hem volgut renovar, millorant-lo, creiem, el nostre setmanari. Així doncs, els nostres lectors trobaran cada mes, en les pàgines de CATALUNYA CRISTIANA, uns suplementos mensuals. L'un, dedicat a "Cultura i pensament", en el qual hi anirem publicant articles importants, d'una extensió més gran de la que permeten les pàgines habituals, sobre temes d'interès cultural religiós i generalment de caràcter monogràfic; el suplement del número 106, tot ell al voltant de la darrera encíclica, n'ha estat un exemple. L'altre, que encapçalem "Joventut", va adreçat obviament als joves; a notícies sobre moviments i grups, a reportatges i a articles d'interès per a ells. Però la novetat més important, i que

volem subratllar, és que aquestes pàgines seran confeccionades pels mateixos joves. La redacció de CATALUNYA CRISTIANA es limita a deixar-los els locals i a oferir-los la nostra experiència professional. Es tracta d'una redacció oberta a la qual hi estan invitats tots els nois i noies cristians amb ganes i possibilitats d'entrenar-se en el periodisme, ja sigui com a redactors habituals —les reunions de redacció s'efectuen dos dissabtes al mes de deu a dotze del matí—, ja sigui com a col·laboradors, enviant sobretot notícies i també reportatges i articles.

L'equip actual està format en principi —i, repetim, resta obert—, per una dotzena de nois i noies de diferents grups parroquials i moviments apostòlics. Ens adonem que serà més fàcil als barcelonins el participar en

aquesta tasca engrescadora —tanmateix ja hi ha un grup que ha d'agafar el tren per assistir a les reunions de redacció—, però creiem que els de les altres diòcesis catalanes poden participar-hi també, ni que sigui escadusserament, els dissabtes que se'ls escaigui de venir a Barcelona, i ho haurien de fer habitualment esdevenint corresponsals i col·laboradors assidus. Bona feina a tots i perseverància!

Tant de bo que cada dia siguin més els joves que es prenguin amb seriositat i entusiasme l'apostolat de difondre la "Bona nova" per la premsa i que, ensems que descobreixen el goig d'anunciar Jesucrist als seus companys, es vagin preparant per a substituir un dia els qui indefugiblement ens anem fent vells en aquesta tasca.

El lector
escriu

Joan Pau II i la lluita de classes

L'art de viure

En la meua carta anterior, deia que segons el parer de personalitats científiques, s'havien seleccionat vuit paraules de les moltes que hi ha, sense cap mena de dubte, d'importants.

Estudiem breument la paraula viure.

Segons el meu entendre l'art de viure, constitueix la primordial i a la vegada la més difícil i important de totes les arts; viure, a parer meu, és des del moment de la fecundació, fins a la mort corporal.

Què podem fer en aquest espai tan curt i limitat de temps?

Recordo una frase que va impressionar-me. El dia del bateig van regalar a un nen, un llibre que es diu "El llibre del nou naixement", amb la següent dedicatòria: Estimadíssim nebot, fa uns dies que acabes de néixer i el llibre de la teua vida encara està per encetar; amb tot, procura que tot el que hi vagis escrivint, sigui sempre digne de poder ser presentat a Déu.

Aquests mots em semblen molt bonics, si bé per a mi impossibles de poder-ho complir.

Què cal fer llavors?

Tenim el poder d'escollir, d'imitar als grans mestres, no més que sigui una miqueta.

Citaré unes paraules que escriví sant Joan Bosco, per mi un dels savis més grans que la humanitat ha pogut tenir per sort seva. "Si som capaços de pensar quelcom, també serem capaços de poder-ho fer. Nosaltres volem ser valents, llavors parlem i actuarem amb sinceritat, amb honestat i amb amor."

(passa a la pàg. 4)

L'encíclica de Joan Pau II sobre el treball de l'home, ben acollida en conjunt, no ha suscitat tanmateix solament aprovacions. Era previsible. Si "L'Humanité", el diari comunista, ha unit la seva veu al concert de lloances, també hi ha expressat algunes reserves: que el Papa no ha sabut reconèixer el paper de la lluita de classes. Una vegada més, doncs, ha faltat a una cita llargament esperada. Escoltem-ho:

"La lluita de classes és entesa com una opció inherent a la voluntat humana i que cal escombrar. En aquest camp, sembla que la història no tingui gens de valor. El Vaticà continua sense prendre en consideració el fet que la lluita de classes existeix, independentment de la decisió de tal o tal altre. Que és un fet i no pas una i no pas una opció deliberada..." (16 de setembre del 1981).

Quant al fragment incriminat de l'encíclica, és versemblant que es tracti d'aquest paràgraf, dedicat als sindicats (20): "La doctrina catòlica no creu que els sindicats siguin solament el reflex d'una estructura 'de classe' de la societat; no creu pas que siguin els portaveus d'una lluita de classes que ha de governar inevitablement la vida social. Són, certament, els portaveus de la lluita per la justícia social... Amb tot, aquesta lluita ha de ser compresa com un compromís normal 'en vista' al bé just".

El plec d'acusacions

Es poden agrupar les acusacions de J. L. Mano, l'autor de l'article, entorn de tres idees:

—D'entrada, Joan Pau II deu fer el sord a les lliçons de la història. Què diu la història a l'orella que sap escoltar? Que el seu pas és marcat pel ritme de la lluita de classes (Marx), que aquesta lluita és el vertader 'motor dels esdeveniments' (Lenin)! En comptes d'haver estat tocat per aquesta gràcia de la història, Joan Pau II s'ha reclòs a la comprensió del seu mecanisme secret.

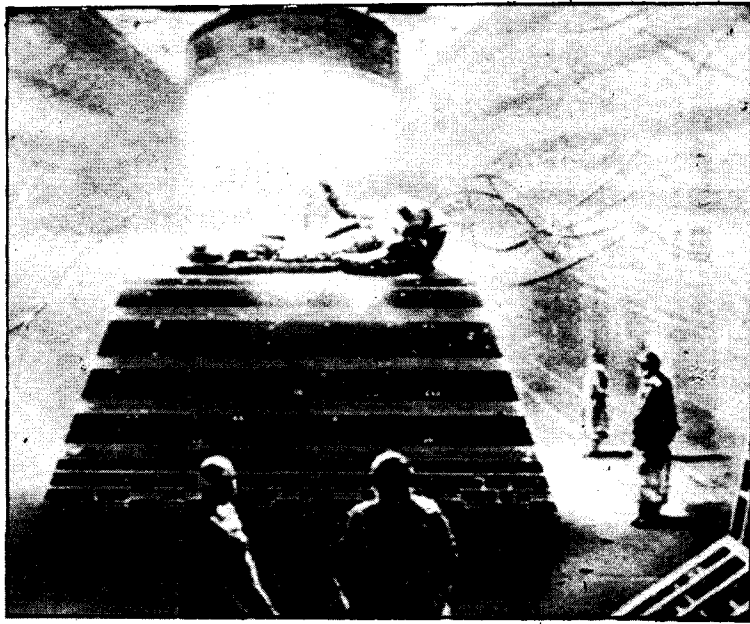
—En segon lloc, sembla que Joan Pau II ignori que, en comptes d'ésser una 'opció', la lluita de classes és un 'fet' que ve de l'economia capitalista. La seva base 'material' és la divisió entre capital i treball. I és aquesta base el que explica la lluita, el que suscita les conductes dels homes, el que engendra idees i valors a cadascú.

—Finalment, aquesta ignorància li priva d'entendre realment la naturalesa profunda de la lluita de classes. En comptes de considerar-la una necessitat, una resultant inevitable, en fa una qüestió de 'tria'. D'aquesta manera transposa al pla ètic un imperatiu sociològic del qual no es pot sostreure.

El lloc de l'home

El plec és de pes. Deixem la primera acusació. Els marxistes pretenen de conèixer la lògica de la història i reivindiquen una mena de monopoli en aquest camp. No cal que els aclaparem. L'Església també té pretensions d'aquesta mena quan revesteix d'infal·libilitat els seus judicis. A més, s'ha descobert que els camins de la història són més sinuosos i que ella és avara en confidències. Els motors que l'empenyen cap endavant són innombrables. La lluita de classes n'és un, però no sempre el decisiu.

Però, com la podem comprendre, aquesta lluita? Si l'economia és el que ho determina tot, cada u obeeix una lògica que exclou l'opció. És veritat que el capitalisme tendeix a convertir els homes en màquines, el proletari a no ser altra cosa que una 'màquina de capitalitzar aquesta plusvàlua'. Cadascú està tancat, doncs, en un

El cristianisme i el comunisme difereixen en la manera de concebre l'home.

paper que no pot deixar lliurement com un vestit que hom es lleva. Hom oblida massa sovint aquesta lògica d'un sistema.

Però, es pot arribar a dir que la lluita de classes és un 'fet' que exclou l'opció? Ni Marx mateix no ho pensa pas. Si l'economia és el sòl que nodreix la lluita, deixa un lloc a la iniciativa dels homes. Marx sabia bé prou que no deixa de mobilitzar-los, d'agrupar-los, de fer-ne una 'força' capaç de pesxar i de desviar el sistema capitalista. Si l'economia és el que explica 'en darrera instància' la lluita de classes, no per això ho és tot. Marx era un 'voluntarista' que creia en les 'opcions' dels homes.

Un altre combat

Sobre aquest punt, Joan Pau II potser és més marxista que Jean-Luc Mano. Tanmateix, no concep pas de la mateixa manera l'acció dels homes. Sense indicar una estratègia, sense suplantar els responsables de la vida social, hi intervé a la seva manera tot precisant els valors discutits, indicant la finalitat de tota vida social: un viure plegats on els drets de cadascú seran respectats.

En comptes de mirar la societat amb ulleres ideològiques, sempre deformants, Joan Pau II analitza les "pràctiques econòmico-socials". Aquest mètode és, per altra banda, molt marxista: no oblidar mai "el que és la substància mateixa, l'ànima vivent del marxisme: l'anàlisi concreta d'una situació" (Lenin). Malfiant-se del 'sistema', tant si duu el nom de 'capitalisme' com el de 'marxisme', el jutja pels seus fruits. I constata que cap sistema no estableix l'home en la seva dignitat ni li garanteix plenament els seus drets. El sistema és per a l'home i no l'home per al sistema.

Ultra aquesta lliçó de realisme, Joan Pau II dona una lliçó

(Passa a la pà. 4.)

(Ve de la pà 3.)

d'estratègia. Indica el combat que s'ha de lliurar i, en aquest combat, escull el camp. Jean-Luc Mano no ho ha vist. Es pensa que Joan Pau II rebutja "per parelles explotadors i explotats, capitalisme i materialisme dialèctic". S'ha confós. Si bé l'apreciació és justa pel que fa a la segona parella (unes 'coses'), és falsa per a la primera (unes 'persones'). Quan es tracta dels homes, Joan Pau II no dubta: defensa els drets dels explotats.

Però no els defensa pas de qualsevol manera. Es aquí on hi ha una diferència radical entre Marx i Joan Pau II: les regles del combat no són només les d'un joc polític, on l'interès de classes és erigit com a valor suprem. Hi ha regles ètiques. La lògica de classe mateixa és sotmesa a les exigències de la justícia. La primera és una lògica dels 'fets': és cega. La lògica moral és una lògica d'opcions: l'home n'és responsable.

Reflex o responsable?

Som al nus de la qüestió. Joan Pau II no nega pas l'evidència: la lluita és un 'fet' inscrit a les estructures del sistema capitalista, però també a les del sistema col·lectivista. Tanmateix, la lluita no fóra 'normal' si no 'tingués en compte' el que anomena 'el bé just'. Des del punt de vista de l'eficàcia, no és pas la millor estratègia. Però perdre de vista l'ideal de justícia per deixar-se conduir per la lògica de classe fóra viure per sota la humanitat pròpia.

Aquí hi ha un desplaçament considerable dels objectius. La missió d'una lluita social no és pas essencialment la substitució d'un sistema per un altre (encara que aquest objectiu no sigui exclòs), ni reemplaçar una classe per una altra (cosa que sovint no és res més que canviar d'amo, si no és que nodrim la il·lusió d'una desaparició de les classes). Ha de tenir essencialment com a objectiu la realització d'una justícia més gran, a la qual té dret l'adversari i tot. De cop i volta, Joan Pau II canvia el motor de la història: no l'enfrontament cec de les classes, sinó l'exigència de justícia. El primer pot ser-ne, a tot estirar, un motor auxiliar, que no es pot sostreure tampoc a la regulació ètica.

Quin és el moll de l'os d'aquest debat si no el concepte de l'home? La diferència entre marxisme i cristianisme potser no rau en l'estratègia (la lluita de classes) ni en l'ideal que s'encaixa (la justícia social), sinó en la idea que hom es fa de l'home. ¿Es només un 'reflex' (reflex de la seva classe) o un ésser 'responsable' (de les seves lluites i tot)? En el primer cas, és atrapat per una lògica implacable, i doncs és innocent, almenys mal il·luminat, culpable davant la història; en el segon cas, és cridat a respondre dels seus actes davant unes instàncies altres que la seva classe social.

Marcel Neusch
(de "La Croix")

(ve de la pàg. 3)

Qui pot ajudar-nos a viure millor?

Estic convençut que a mi m'han beneficiat força els següents llibres: "El venedor més gran del món", d'O. G. Mandino; "Com conquistar amics", de Dalie Carnegie i la biografia de sant Joan Bosco.

/Joan Ricart Potau.

Comunitat d'amor

Vacarisses és un poblet petit, xirroi i pintoresc al peu mateix de la nostra Muntanya Santa; per això l'hi escau tant bé l'eslògan "VACARISSES BALCÓ DE MONTSERRAT". Amb el mig segle que hi passo els estius he conegut molts rectors i bons, però cap com el d'ara, mossèn Sebastià: home acollidor, falguer, alegre a tothora i amb tothom, sempre amb una dolça paraula per a la mainada i per al més desolat. Aquest home s'ha ficat el poble a la butxaca. Ha arribat a aconseguir al seu entorn una bona comunitat i amb amor de debò.

Sabeu quina n'ha fet darerament? Això ja és massa (que diuen el jovent d'avui dia). Doncs bé va celebrar el dia de la Parròquia concelebrant amb el Bisbe de Guadix (Granada). Va ésser una festa preciosa! Allò sí que fou una verdadera comunitat fraterna; l'església plena de gom a gom, lectures català i castellà, molta participació dels fidels en els cants, i que n'estava de cofoi i corsorprès Don Ignacio, el bisbe de Guadix! poc s'esperava ell trobar-se a un recó de món un poblet català tan unit en aquesta diada. L'evan-

El lector escriu

geli que Don Ignacio comentà, en castellà naturalment, no podia ésser més adient en aquesta memorable diada (Mt. 18,15-20) "perquè on n'hi ha dos o tres reunits en el meu nom, allí sóc jo enmig d'ells". I fórem una bona colla! tothom tant content gràcies a mossèn Sebastià i també a Don Ignacio que molt emocionat va prometre que no seria la darrera vegada que ens visitaria.

D'això en dic jo una vertadera comunitat d'amor. Per què no serà possible que es repeteixi aquesta experiència entre un Bisbe de Madrid visitant un poblet valencià o un de basc a una vila mallorquina o bé un d'extremeny entre els gallecs, posem per cas? Crec que aquestes convivències ens podrien ajudar molt als cristians d'avui dia a fer Església. Això sí que seria, ben bé fer COMUNITAT D'AMOR/Lolita Bosch de Salellas.

Capellans a la Generalitat

En un lloc de l'Església, on el capellà hi va unes poques hores d'un dia assenyat de cada dotze mesos, fa set anys que estem immersos en un problema pastoral delicat, però, si es vol, molt fàcil de resoldre.

El capellà actual, —com que es tracta d'un conflicte creat i abraçat per l'interior—, diu que té altra feina

que el preocupa més, abans que dedicar-se a resoldre aquest assumpte, que per cert, no hi ha de fer altra cosa que dir-hi pràcticament una sola paraula.

A primers d'agost d'enguany, vaig anar a un càmping oficial de joventut, anomenat "El Solei del Corredor", del que m'interessaven uns detalls per un treball escrit, sobre temps lliure, que m'havia demanat un catedràtic de la Universitat de Barcelona. Els monitors, amb gran sorpresa meua, em van dir que em dirigís a un departament de la Generalitat, a sol·licitar-ho precisament d'aquest mateix sacerdot, del que jo ignorava que exercís cap càrrec oficial, advertint-me però, que: "és un senyor molt enfeinat".

No sé si puc fer la pregunta següent:

Perquè un mossèn es carregui de feina a la Generalitat, quan no pot atendre els més elementals assumptes conflictius pastorals?

Per altra banda, el sr. Cardenal de Barcelona, n'està informat i s'hi interessa, però van passant els anys i amb l'excusa de la feina no se soluciona res.

I demano que se'm perdoni, si aquest intent que, per via pública, estic fent, perquè s'arregli allò que, durant set anys, per inaudència no s'ha pogut aconseguir en privat, es considera que ha espatllat una mica més el precepte de l'amor fraterno que, com a cristians ens hauria de caracteritzar.

Miquel Rovira

PETITS ANUNCIS

ES LLOGA UNA HAB.

amb dret a cuina.

Persona d'edat mitjana i seriosa.

Interessats, trucar a C.C. Telf. 215 37 50

CALAFELL

Venc apartament luxe.

1.ª línia mar. 130 m².
4 habit. 2 cuartos de bany.
Tel. 256 50 34
Tardes de 6 a 8 h.

Es venen SAVA 415/2 B-5347-CN i AVIA 4000 B-4259-AF, aptes per portar mobles. Raó. Tel. 885 20 02 - 885 03 34.

CURS DE CUINA

Dirigit per Maria Batlle
Lloc: Residència Missioneres Cordianes Seculars. C/ Verge de Gràcia, 11. Tel. 218 69 37; els dijous a la tarda, de 2/4 de 5 a 2/4 de 7.
Matricula: d'11 a 13, durant el mes de setembre.
Classes: Comencen el dia 9 d'octubre 1981

VENDA DE XALETs I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Apartado de Correos 35

Necessitem senyora per companyia i ajudar una altra d'edat avançada i que no pot valdre's del tot. Tot el dia. Condicion econòmiques a convenir. Trucar a C.C.. Tel. 215 37 50.

S'ofereix tècnic en matriceria i motlles, experiència direcció petita indústria acceptaria plena dedicació o mitja jornada.

Telf. 660 00 59
de 9 a 10 vespre

3ª EDAT

SERVEIS D'ALT NIVELL
Tel. 93-972 62 77.

GEROTEL

És la associació del caliu de la família amb comoditat d'hotel.

Habitacions individuals o bé dobles. Suites. Totes amb bany complet. Metge infermera. Cinesiteràpia. Profilaxi de l'avorriment.

CINEMA - CINE-FORUM - CONFERÈNCIES - COL·LOQUIS - XERRADES - ACTIVITATS DIVERSES. SALA D'ACTES. SALA DE MÚSICA. SALONS TV.

3ª EDAT

ST. ANDREU DE LLAVANERES.
Tel. 93-792 62 77.

GEROTEL S.A.

L'ancianitat no és cap malaltia. El que cal és donar amor, comprensió i consol.

3ª EDAT

CURA INTEGRAL DE LA PERSONA ACOMPANYAMENT.

GEROTEL

UN CONCEPTE HUMANÍSTIC D'ASSISTÈNCIA A LES PERSONES GRANS.

EQUIP HUMÀ DE SERVEI: METGE. INFERMERA. SOCIOLEG. CAMBRERES ASSISTENTES - CHEFF DE CUINA RIGOROSAMENT SELECCIONAT.

Es necessita senyora per a la neteja. Hores a convenir.

Raó:
"Catalunya Cristiana".
Telèfons: 215 37 50 - 215 24 33

Es ven pis
3 habitacions
zona Paral·lel

Telf. 242 70 27. Tardes
Srta. Victoria Burjachs

Ma. Gloria Muntanola

Començarà les classes de cuina el dilluns dia 19 d'octubre del 1981 a les 5 de la tarda
Lloc: Rambla Catalunya, 82 - Barcelona
Tel.: 215 25 07 - 215 25 22
Organitzen: Antigues Alumnes de les Esclaves del Sagrat Cor

Traspasso carnisseria-cansaladeria (amb pis) de ple funcionament i rendiment, en no poder atendre per motiu de salut. Bones condicions. Tel. 886 17 88.

Anuncieu-vos
aquí

CATALUNYA

Constituïda l'Associació Catalana de Municipis

S'ha constituït a Vic l'Associació Catalana de Municipis, la qual, de moment, compta amb 186 municipis inscrits. Els batlles es reuniren per tal d'elaborar els estatuts que regiran l'associació, i d'eleger els membres del Consell Nacional, que restà compost per 44 batlles de diversos municipis i posteriorment, s'elegera Ramon Montaña, batlle de Vic, president de l'associació, i als senyors Josep Huguet, batlle d'Agramunt, i Joan Salar, batlle de Cervera, vice-president primer i vice-president segon, respectivament.

Les cooperatives d'oli esgoten llurs existències

Exactament com ha succeït a la zona de les Borges Blanques, la producció d'oli d'oliva en les comarques del Baix Ebre i el Montsià estan pràcticament esgotades. El motiu, com ja se sap, és la psicosi provocada per les morts degudes al consum d'oli de colza adulterat, el qual ha provocat una reacció en el consumidor que només exigeix i consumeix olis d'oliva de qualitat contrastada, com els que es produeixen en aquestes comarques. Concretament a la zona de Tortosa, les cooperatives oliveres han esgotat pràcticament llurs existències.

ESPANYA

L'ensenyament estatal és més car que el privat

Un informe elaborat per una revista del Banc de Bilbao ha establert que l'ensenyament estatal resulta força més car que el privat. Les conclusions de l'estudi d'aquesta entitat bancària assenyalen que el cost global dels nou milions d'estudiants de l'Estat espanyol s'eleva a 651.196 milions de pessetes per any. El 63 per cent dels alumnes rep ensenyament estatal i s'emporta el 70 per cent del pressupost, mentre que el percentatge d'alumnes de l'ensenyament privat és el 37 per cent i li correspon un 30 per cent.

Per nivells educatius un lloc escolar d'EGB surt a 55.308 pessetes per alumne i any a

l'escola privada i a 71.401 a l'estatal.

"Amnistia". La tortura impera a Xile

Amnistia denuncia la tortura practicada sistemàticament per les autoritats. Descàrregues elèctriques en les parts més sensibles del cos dels presos després d'ésser mullats i lligats a llits metàl·lics; presos penjats i colpejats; cops a les orelles amb el palmell de les mans; dolls d'aigua a alta pressió en els orificis del cos; cremades amb cigarretes; violacions i altres abusos sexuals.

El nombre de presos polítics és molt difícil de determinar. Amnistia Internacional xifra en 2.700 les persones detingudes el 1980 per motius polítics: totes, excepte un centenar, foren posades en llibertat hores o dies després.

En els primers mesos del 1981, 370 persones han estat detingudes, la major part alliberades després i algunes, després de sofrir tortura.

L'informe d'Amnistia Internacional acaba manifestant que els casos de violència contra les forces de seguretat que alguns grups de l'oposició han comès, no justifiquen que un Govern no vulgui complir la seva obligació de protegir els drets humans fonamentals.

A França no es fa res per les llengües minoritàries

François Mitterrand es comprometé durant la campanya a afavorir el desenvolupament de les llengües i cultures minoritàries, però l'Associació Defensa i Promoció de les Llengües de França ha volgut demostrar que en alguns terrenys i en concret en l'ensenyament, les coses continuen pràcticament igual que abans i que el ministre Alain Favary no compleix ara per ara les promeses.

Defensa i Promoció de les Llengües de França ha manifestat que un ampli programa de mesures immediates havia estat preparat i presentat el 28 de maig.

El ministeri d'Educació Nacional el coneix des d'aleshores, però no ha fet saber la seva opinió ni els seus projectes al respecte. Una actitud sorprenent si tenim en compte que el mateix Partit Socialista havia pràcticament adoptat aquest programa en una reunió celebrada a Tolosa de Llenguadoc el 20 de juny per la seva comissió d'identitat regional.

Darrerament, s'ha intentat el diàleg amb el ministre Alain Favary, però de moment les portes semblen tancades. Aquesta qüestió fou abordada per la "Defensa i Promoció" en el marc de la universitat catalana de Prada en presència del delegat de Catalunya, el de Còrsega, País Basc, Occitània, Bretanya, Alsàcia i Flandes. El tractament de les llengües minoritàries en els mitjans àudio-visuals no és gaire millor.

Monsenyor Jubany, a la inauguració del curs de la Facultat de Teologia:

"Feu una teologia no solament de la intel·ligència sinó també del cor"

Barcelona.- El passat dijous dia 8 d'octubre fou inaugurat oficialment el curs 1981/82 de la Facultat de Teologia de Barcelona. Els actes foren presidits pel Cardenal-Arquebisbe, Dr. Narcís Jubany, que és també el Gran Canceller de la Facultat, pel Pare Provincial de la Província Tarraconense, Dr. Ignasi Salvat, Vice-Gran Canceller i per les autoritats acadèmiques d'ambdues seccions.

"Sigueu creatius en la fe"

Començà la jornada, com és habitual, amb la celebració eucarística presidida pel cardenal

Jubany, el qual glossà en l'homilia la significació de l'Esperit Sant en l'església i, particularment, en la tasca teològica. El Dr. Jubany subratllà que "el treball teològic és un servei eminent que es fa a l'església" i que "potenciar aquest treball no és pas poca cosa" i encoratjà els professors i alumnes amb unes paraules també manllevades del Sant Pare: "feu una teologia no solament de la intel·ligència sinó també del cor, sigueu models de fe viscuda, sigueu creatius en la fe".

"Tenir una Facultat de Teologia no és pas un luxe sinó una necessitat"

Tot seguit i en el marc de l'auditori de la Facultat, el seu president, Dr. Pere Tena, pronuncià unes paraules introductòries. Després d'algunes dades estadístiques (nombre d'alumnes, cursos que s'imparteixen, activitats acadèmiques i extraacadèmiques, publicacions, etc.) d'ambdues seccions de la Facultat, el Dr. Tena afirmà: "cada dia veiem més clar (...) que per l'església, tenir una Facultat de Teologia, a Catalunya, és dir, un lloc de professionalització (valgui la paraula) o de reflexió teològica, no és pas un luxe, sinó una necessitat, ho veiem sobretot a mesura que es va recuperant la nostra identitat cultural i política..."

Punt de vista

Sense Sadat

La mort de Nasser i l'accessió de Sadat al màxim poder egipci implicà que el segon heretà la posició clau del primer, però hi introduí una dinàmica pròpia. El recent assassinat de Sadat, en relació amb el seu successor, planteja aquestes dues incògnites:

- 1) ¿Aconseguirà el mateix grau de poder personal que tingueren Nasser i Sadat?
- 2) Si l'assoleix, ¿continuarà la política de Sadat o, com aquest en relació amb Nasser, l'adequarà a les noves situacions?

Les dues incògnites són importants, no cal dir-ho, en relació amb Egipte, però tenen un abast mundial a causa del paper que aquest país juga en l'equilibri del Pròxim Orient. Sadat, en pactar, assistit pels EUA, amb Israel, introduí un element de pacificació, però se separà de la resta dels àrabs i creà una situació en la qual sembla que la pau no pot arribar mai a ésser completa. La veritat, però, és que, sense tenir Egipte com a enemic, Israel s'ha vist abocat a innombrables xocs localitzats, però no ha protagonitzat cap altra gran guerra contra els àrabs.

Sense Sadat en escena, en aquest moment, totes les profecies són arriscades. El seu apropament als EUA i la signatura de la pau amb Israel, que en fou la gran conseqüència, són el punt on comença la gestió de Mubarak, el successor, però el futur serà fruit de la combinació d'aquest inici amb les situacions actual i immediatament futura. Per això, cal considerar:

- a) La pressió interior, en la qual conflueixen una tradició de govern personal i autoritari, amb els enemics polítics que això comporta, i el reviscolament de l'integrisme musulmà, normal, a hores d'ara, a totes les terres de l'Islam.
- b) L'aïllament egipci dins el món àrab, la qual cosa implica pressió exterior i frustració interior.
- c) La intransigència d'Israel, a conseqüència de la qual Egipte es veu obligat a fer un paper completament desagrat, difícil de justificar en el context del Pròxim Orient.
- d) El suport creixent que els palestins reben internacionalment i que acaba d'assolir, fins i tot, la "compensació" de Ford i Carter, predecessors de Reagan a la Casa Blanca.

Són situacions que Sadat afrontà amb decisió, però, en aquest moment, costa de saber si Mubarak voldrà tenir-la com si, realment ho vol, podrà aconseguir-la. Per la seva condició de col·laborador antic i directe de Sadat, el nou president no pot suposar una rectificació immediata i contundent, però la combinació d'elements interns i externs pot fer molt possible una evolució que canviï el signe de l'equilibri a la zona. Com que aquesta és important i conflictiva, cal considerar l'assassinat de Sadat com un fet de política interior destinat a canviar, fonamentalment, l'exterior.

Josep Faulí

Què són les Conferències de Sant Vicenç de Paül?

Són una forma de practicar la caritat mitjançant la visita personal al necessitat qui moltes vegades necessita més la paraula afectuosa que l'ajut material.

En els temps presents, tenen encara vitalitat?

Es parla molt de justícia social, però existiran sempre necessitats amagades, urgents i delicades a les quals no arribarà l'assistència organitzada, que seran terreny propici per a les persones que vulguin dedicar, a la caritat, una petita part dels seus ocis (recordem que "Caritat és amor").

La seva organització

Són unes unitats bàsiques o grups que es reuneixen setmanalment segons un esquema molt senzill, en part pietós i en part pràctic, per a assignar-se el treball a verificar cadascun dels membres, del qual donen compte en la reunió següent.

Vol ajudar a les Conferències de Sant Vicenç de Paül?

Si vostè creu que convé predicar amb l'exemple, com Jesús ens ho ensenyà, doni'ns el seu nom, adreça i telèfon a: Societat Sant Vicenç de Paül, c/. Sant Sever, 6. Tel. 254 17 05 i 317 93 39. Barcelona.

Consell de govern

Barcelona.- La setmana passada es va fer pública la composició del Consell de govern pels tres anys a venir. La nota oficial coincideix plenament amb els rumors que circularen ja a finals de setembre. De fet hi ha poques novetats. Cessen Mn. Joan Bada, Mn. Joan E. Jarque i Mn. Joan A. Ventosa. Repeteixen nomenament Mn. Joan Alemany, Mn. Josep Hortet, Mn. Josep Ma. Galbany, Mn. Ricard Masclans i Mn. Josep Ma. Aragonès. Canvien de zona Mons. Ramon Daumal i Mons. Josep Guix que passen a unes zones de la ciutat de Barcelona i Mn. Joan Batlles que passa al Vallès oriental i al Maresme. Els vicaris nous són Mn. Josep Boix (Barcelona centre 1-2), Mn. Josep Ma. Vidal (Barcelona Sud), Mn. Lluís Bonet (Terrassa) i Mn. Mateu Terrats (Sabadell), Mn. Lluís Martínez Sistach continua també com a secretari del Consell.

Una pluja d'elogis del Papa a Helder Camara

“Has lliurat tot allò que et pertany”

Una autèntica pluja d'elogis conté la carta que Joan Pau II ha adreçat a l'arquebisbe brasiler, Helder Câmara, el qual aquests dies compleix les nocces d'or sacerdotals.

Al marge dels convencionalismes que acostumen a ésser la nota característica d'aquesta mena de cartes, el Papa, dins d'un to càlid, diu al prelat de Recife:

“La teva ànima de pastor contribueix a la nostra satisfacció. Sentim envers tu un amor especial; Déu t'ha omplert de dons, d'intel·ligència i de pietat. Déu i els germans han constituït per a tu dos pols d'un únic arc d'on

brollen guspires d'amor. T'has compromès constantment a lliurar tot allò que et pertany: el cel, els esforços, les meditacions. L'amor és com l'aigua que mai no ha de romandre a la font”.

Les paraules del Papa tenen el signe d'una mena de reparació envers aquest meravellós prelat que no sempre ha resultat “persona grata” per al “establishment” brasiler. Entrarà fàcilment, Helder Câmara, en la llista dels futurs cardenals? Evidentment, d'efectuar-se una promoció d'aquesta mena, renaixeria la il·lusió de l'esperança per a l'Església més dedicada als pobres i petits.

Es el tema elegit per al pròxim Sínode dels bisbes

Reconciliació i penitència

Per tal de contrarrestar el camí cap al “materialisme pràctic i la “pèrdua del sentit del pecat”, el papa Joan Pau II ha elegit el tema “Reconciliació i Penitència en la missió de l'Església per al pròxim Sínode dels bisbes, segons que informà oficialment el Vaticà.

Això vol dir que la tardor del 1983, els més qualificats representants de la jerarquia de l'Església catòlica (uns 300 entre cardenals, arquebisbes i bisbes) es reuniran a Roma per a tractar aquest tema.

Els ídols del tenir, del poder i del plaer

Monsenyor Josep Tomko, secretari general del Sínode dels bisbes, va anunciar el tema elegit pel Sant Pare, “que és el

que més preocupa l'Església Catòlica”, va dir. “Va contra la tendència de crear-se nous vedells d'or, els ídols del tenir, del poder i del plaer”.

Joan Pau II creu en la recerca d'un nou humanisme

El secretari general del Sínode va parlar d'una “clara pèrdua del sentit de Déu”, puntualitzant que en la mateixa Església s'aprecia la “pèrdua del sentit del pecat”. També va parlar de l'existència de nous profetes segons els quals la total llibertat de l'home només és possible sense Déu.

No obstant, en l'ànim del Papa existeix la consciència que el món aspira “a una reno-

vació i reconciliació, en la recerca d'un nou humanisme”.

La reconciliació es contraposa a la violència

Monsenyor Tomko va afegir que la recerca no és per l'Església “un problema de moda”, sinó una obligació. La “reconciliació de l'home” es contraposa “a l'onada de violència, de terrorisme i d'injustícia que avui existeix amb tanta força en la nostra societat.

En anunciar, l'Església, el tema central del Sínode del 1983, es posa en marxa una gran maquinària preparatòria d'aquesta assemblea eclesial: criteris de les conferències episcopals, preparació de textos, consultes a teòlegs i moralistes.

Joan Pau II va recordar el Concili Vaticà II

Davant unes 900 persones aplegades en el pati principal de Castel Gandolfo, el papa Joan Pau II va recordar el proppassat diumenge, el 19è aniversari del Concili Vaticà II.

El Sant Pare va fer referència a l'inici del Concili, l'onze d'octubre del 1962, convocat per Joan XXIII i clos el vuit de desembre del 1965 per Pau VI.

El Vaticà II, va remarcar el Papa, “fou el Concili de la vocació cristiana” i la llum del seu ensenyament ha “d'illuminar tots els sectors de la vida de l'home i particularment el sector del seu treball” per a “la solució del problema social d'acord amb els nostres temps”.

A primera hora del matí, el

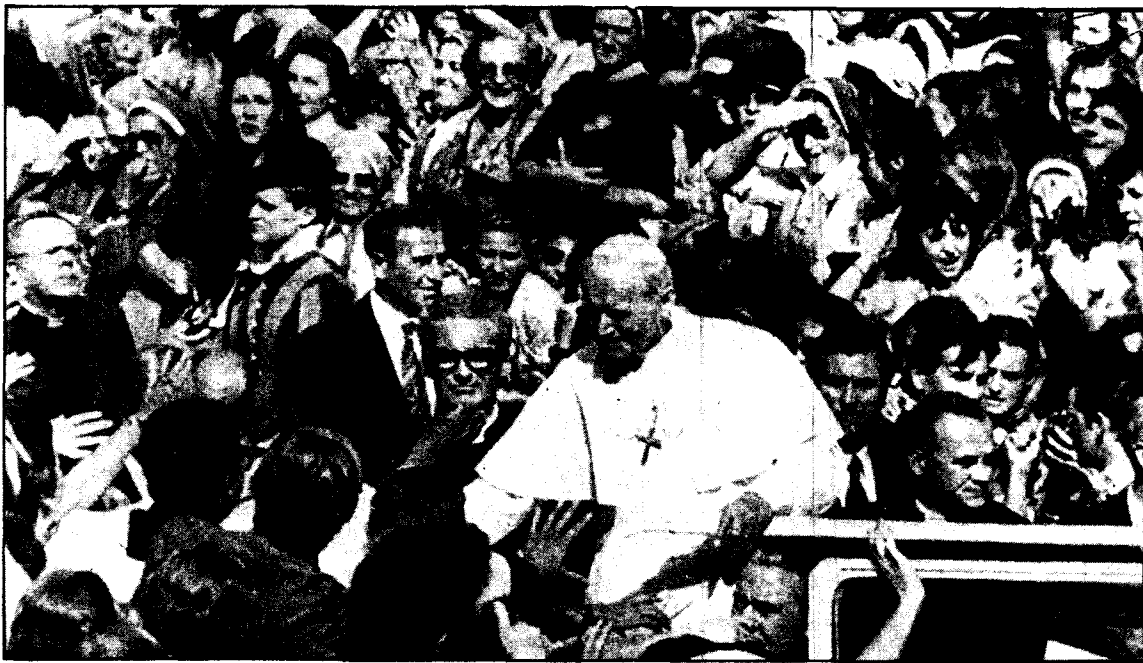
Papa havia celebrat una missa per la població local, a la parròquia de Castel Gandolfo, prop de la residència pontificia, i en la homilia va destacar la importància de la vida espiritual freqüent a “una actitud materialista i laïcitzant que no vol tenir en compte aquesta dimensió superior de l'home”.

Després d'“Angelus”, el Papa va rebre en successives audiències privades diversos representants pontificis, entre ells el pre-nunci apostòlic a Cuba, monsenyor Giulio Einaldi, i el delegat apostòlic a la Guinea Equatorial, monsenyor Donato Squicciarini, i finalment un grup de joves italians, als quals expressa l'apreci de l'Església per l'esport i l'educació física.

El Papa desitja venir a Espanya

Joan Pau II va anunciar ahir que vindrà a Espanya “com més aviat millor, en un futur no llunyà”, en rebre en audiència especial privada una representació força nombrosa de pelegrins de la ciutat d'Àvila.

El sant pare, amb mostres de gran cordialitat, va adreçar un llarg discurs a la delegació d'Àvila, integrada per unes dues-centes persones, davant de les quals figuraven el bisbe, monsenyor Felipe Fernández García. El Sant Pare va dir als pelegrins que li serà impossible de participar en els actes inaugurals del quart centenari de la mort de Santa Teresa de Jesús, tal com hauria estat el seu desig, “per unes circumstàncies que tothom coneix” al·ludint amb aquestes paraules a l'atemptat del 13 de maig. Però, immediatament, Joan Pau II va anunciar el seu desig de venir a Espanya.

Com abans de l'atemptat

Joan Pau II demostra al món la seva confiança en la Providència i en la multitud que l'aclama i l'estima.

Altra vegada, en les primeres audiències generals, després de l'atemptat ocorregut el mes de maig, estreny la mà de tots aquells fidels que hi poden arribar. La vigilància és molta per part dels carrabiners i policies, però l'actitud decidida i afectuosa del papa Wojtyla no ha canviat i segueix igual que abans de l'intent d'assassinat del 13 de maig.

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY

El Vaticà dia a dia

Contra les armes nuclears

Ha estat significativa l'audiència papal als 150 participants a la Setmana d'Estudis promoguda per l'Acadèmia Pontificia de Ciències, que s'ha dedicat, en el curs de la primera setmana d'octubre, a tres temes: "La cosmologia i la física fonamental", "La perspectiva d'immunització de les malalties parasitàries" i "l'impacte de la biologia moderna sobre la societat".

Entre moltes d'altres coses, Joan Pau II digué: "A més de la mort d'una part important de la població mundial, un conflicte nuclear podria provocar efectes incalculables per la salut de les generacions presents i futures. L'estudi pluridisciplinar que us proposeu realitzar —va concloure el Papa— no podrà deixar de

constituir pels caps d'estat una crida a les seves responsabilitats."

Monsenyor Paul Marcinkus, o la força tranquil·la del Vaticà

El guardaespalles de Pau VI i de Joan Pau II es troba al cap de la Comissió cardenalícia encarregada del govern de l'Estat de la Ciutat del Vaticà. L'organització de la seguretat del Papa reposarà sobre les amples espalles d'aquest lituà de Xicagó, que complirà seixanta anys el vinent gener, però manté una forma física envejable.

Fins a la tragèdia del 13 de maig passat, ningú no hauria

imaginat que els problemes de prevenció i defensa contra la violència tindrien tanta importància a la pacífica ciutat on vetllen els guardes suïssos. Aquest és el destí que monsenyor Marcinkus haurà d'afrontar.

Ordenat sacerdot als 25 anys, el 1947, va entrar al cap de vuit anys a la diplomàcia pontificia.

El 1958, després de tres anys passats en llocs d'Amèrica llatina i al Canadà, ingressà en els serveis centrals de la Secretaria d'Estat. L'any 1968, Pau VI va nomenar-lo bisbe i va posar-lo a la direcció de l'IOR, lloc en el qual no ha pogut evitar els esculls de les finances internacionals. Deixarà segurament aquesta presidència abans de rebre la dignitat cardenalícia, i les finances del Vaticà, únic sector en equilibri, no li donaran gaires sorpreses.

Organitzador de tots els viatges de Pau VI i de Joan Pau II, ha estat, per aquest motiu, en relació amb els serveis de seguretat de mig món, els quals li reconeixen les qualitats d'un veritable col·lega.

"Va salvar-me la protecció de Maria", digué Joan Pau II

En la primera audiència general del Papa, després del seu atemptat del 13 de maig, va evocar davant una gernació de trenta mil romans, el record de la Verge. "En tot el que va ocórrer aquell dia vaig sentir la protecció maternal de la Verge, que fou més potent que el projectil. Jo no puc oblidar —acabà dient— que l'atemptat es produí el mateix dia i a la mateixa hora que la primera aparició, fa seixanta anys, als nens portuguesos de Fátima.

Joan Pau II tornà a agrair a tots els que van pregar per ell aquell dia i durant tota la seva convalescència, inclosos els jueus i els musulmans.

Karol Wojtyla tornara a Jasna Góra

Jasna Góra, la "muntanya de la llum" sagrada segons la tradició religiosa polonesa, que potser sigui l'objectiu de la segona pelegrinació a Polònia de Joan Pau II. L'anunci oficial encara no ha estat confirmat; el sub-director de la sala de premsa de la Santa Seu ha puntualitzat als periodistes que "ara com ara no hi ha res" sobre un nou viatge del Papa.

Més, no per això s'han extingit els rumors sobre la pelegrinació. Altrament, l'anunci arriba de fonts dignes de crèdit. El darrer 27 d'agost un comunicat de la Conferència episcopal polonesa convidava a tots els fidels a "preparar espiritualment el gran jubileu dels sis-cents anys de la sagrada imatge de Czestochowa que s'escaurà el proper 1982". "Les celebracions, —afegeix el comunicat dels bisbes— es clausuraran amb la pelegrinació del Sant Pare a la Verge de Jasna Góra".

Uns tres dies després, en una entrevista a la televisió polonesa, el superior dels paulins de Jasna Góra, Josef Platek, ha declarat que el Papa "rebé amb goig" la invitació per tornar l'any vinent a Polònia, amb motiu de les celebracions. Més encara: el religiós recordà que el Papa havia promès una visita a Jasna Góra durant el seu romiatge de juny del 1980. Després ha arribat el "no consta res" de la sala de premsa per posar un fre a l'eufòria.

A part de la confirmació oficial, té molta importància el relliu donat pels òrgans de premsa polonesa a la notícia de la visita del Papa. En un moment tan delicat per la vida de Polònia, quan la premsa occidental torna a apuntar sobre Varsòvia, en la temença d'una nova i decisiva

"prova de força" del règim soviètic, i en el país, el govern i els sindicats del viatge del Papa confirma la importància que els polonesos segueixen donant a la figura del pontífex "arribat de la llunyania", com a punt del suport moral i guiatge espiritual,

juntament amb els bisbes, en el difícil moment actual.

Resumint, Varsòvia espera una vegada més el seu fill "romà" i li fa memòria de la promesa de tornar a Jasna Góra, als peus de la sagrada imatge de la Verge bruna.

Crònica de Roma

La dona a l'Església

ROMA (Del nostre corresponent).— Joan Pau II tracta indirectament la qüestió de la dona a l'Església en la seva encíclica recent. D'altra banda aquesta dies es comenta molt un document ben interessant sobre la qüestió. Emana d'un Congrés convocat a Lombardía per la Fundació Pau VI de Milà i confesso, avergonyit, que va celebrar-se abans dels mesos d'estiu.

Es prou sabut: les coses tenen una data i hom se n'assabenta en rebre el text imprès de ponències i conclusions.

El que era nou —o gairebé nou—, aquesta vegada, està en el fet gens sospitos dels convocats i convocadors: l'arquebisbe de Milà, Martini per exemple; bisbes, representants de tres o quatre Dicasteris de la Cúria Romana, d'Universitats catòliques, etc. Un encontre absolutament molt per damunt de tot sensacionalisme i de qualsevol polèmica.

Ara com ara i ja és molt, el Congrés de relleu el formidable salt antropològic dels temps actuals, que permet a les dones exercir funcions no solament maternes. I els reunits van demostrar fins a quin punt els pressupostos teòrics per fer front a aquest important signe dels temps resulten encara inadequats. El del presbiterat femení és, per damunt de tot, un problema-símbol que imposa radicals repensaments.

Primerament, el Congrés va estudiar les arrels de l'explosió feminista, així com les falles de la teologia clàssica, que donaren sortida a categories patriarcales, reals, dominants, masculistes. Fins al punt —es va dir— que el que no deixa de tenir necessitat de correcció és la nostra mateixa idea de Déu.

Una primera tesi del Congrés s'adreça vers una revalorització de la feminitat. Es palesaren els progressos indubtables de l'últim decenni, àdhuc al nivell més oficial, respectant la feminitat com a àmbit divers de la masculinitat. Una segona tesi esguarda l'acceptació de la feminitat per superar-la eliminant qualsevol interpretació sexista.

La qüestió del presbiterat femení no s'ha defugit, contra el que podia pensar-se donada l'autoritat i l'oficialitat dels presents. En aquest capítol s'han dit coses soltes molt interessants, abans d'arribar a la conclusió que el plantejament del problema era encara immadur. L'espanyola Pilar Belosillo, també present, va dir quelcom que tots demostraren preferir. Abans de plantejar el sacerdocí de les dones hi ha el problema de la desclericalització del sacerdocí mateix; entenent per clericalització un sistema de poder, i aquest sí masculinista: abans de pensar en donar el sacerdocí a les dones és important reconvertir —digué la Belosillo— la institució eclesiàstica en base també als estímuls femenins. A més a més, va dir-se, si Déu parla també a través de la història, aquesta dirà si ve seriosament concedida a la dona, amb pes veritable, una vida i actuació que vagin més enllà de la funció materna.

Conclusions formals no n'hi hagueren. I això ja és molt, perquè s'ha evitat de formular-les tan avançades com restrictives. El problema està serenament posat i assenyalat i sabut és que l'Església no estima els ensurts en cap tema. I en qualsevol cas, resta consciència de les conseqüències generals que una elecció de qualsevol mena, suposaria per a tota la teologia y la vida de l'Església.

E. Planas

TARRAGONA

Josep Sabaté

Monsenyor Pont i Gol

“El capitalisme rígid és inacceptable”

TARRAGONA.— L'arquebisbe de Tarragona, doctor Josep Pont i Gol, en les darreres converses radiofòniques ha valorat molt positivament l'encíclica del Sant Pare sobre la qüestió social. Ha remarcat que el document dona un pas cap endavant amb obertura veritablement valenta.

El doctor Pont diu que el pas que dona Joan Pau II “és remarcar el gravíssim error, causa de tantes lluites, que és voler enfrontar i separar el capital i el treball...”

L'arquebisbe de Tarragona remarca també que “el capitalisme rígid és inacceptable. Cal sotmetre a revisió constructiva, en la teoria i en la pràctica, el seu “dogma” del dret a la propietat privada del capital; és a dir, dels mitjans de producció... I el col·lectivisme, sense més, tampoc no resol la qüestió”.

El doctor Pont i Gol proposa un camí de solució: “Podria ser, per exemple, associar tant com es pugui el treball a la propietat del capital, donar pas a cossos intermedis, autònoms econòmicament i socialment, amb responsabilitat compartida, etc. No s'exclou la socialització de certs mitjans de producció feta amb condicions oportunes”.

La creació d'una diòcesi missionera, empresa de tota la comunitat

TARRAGONA.— La creació d'una diòcesi missionera dependent de l'arxidiòcesi de Tarragona es troba ja en una fase avançada de realització. Aquesta és la notícia més remarcable de l'activitat missionera, tot coincidint amb la celebració del DOMUND.

D'aquesta manera, per altra banda, s'assoleix l'objectiu que des de fa uns anys s'havia proposat la delegació diocesana de Missions. Pot dir-se, doncs, joiosament que la projecció exterior de l'arxidiòcesi de Tarragona passa per la missió de Ruhuha, a Rwanda.

Veritablement, la creació de la diòcesi missionera és un projecte molt ambiciós sobre el qual es va treballant d'una forma constant des del moment que mossèn Josep Cabayol marxà a Rwanda fa cinc anys.

Dotze parròquies

Fa poc que el secretari general-canceller de l'Arquebisbat, mossèn Miquel Barbarà, va tornar de Ruhuha a on havia anat per conèixer “in situ” les característiques de la missió, integrada per dotze centres de culte o parròquies; compta amb 80.000 habitants 30.000 dels quals són cristians, majoritàriament catòlics, i llinda amb la frontera de Burundi.

Amb la creació d'aquesta diòcesi missionera, l'arxidiòcesi de

Tarragona vol fer més viva la seva presència al tercer món. En aquests moments es prepara ja un equip humà assistencial i sanitari per a marxar cap a Ruhuha i començar l'activitat junt amb mossèn Cabayol. Actualment a Ruhuha ja hi ha un dispensari i una maternitat a cura d'unes monges suïsses, amb les quals col·laboren els nous missioners de Tarragona.

La realització d'aquest projecte, ara ja començat, representa també el compromís de l'arxidiòcesi de Tarragona de donar suport a aquesta important realització missionera. Així ho ha manifestat a CATALUNYA CRISTIANA el secretari general de l'Arquebisbat, mossèn Barbarà: “Ens pot fer bé a tota la diòcesi el fet d'obrir les portes al tercer món i sentir que hi tenim una responsabilitat. Cal que ens adonem que moltes vegades els nostres problemes són molt petits davant els problemes tan grans que tenen aquelles persones. Una diòcesi missionera no pot ser una empresa d'uns quants, sinó de tota la comunitat diocesana”.

Col·lecta del DOMUND

La delegació diocesana de Missions, per altra banda, ha fet públiques les dades de la col·lecta de l'any passat amb motiu del DOMUND. Segons ha informat el delegat diocesà, mossèn Xavier Fort i Subirats, l'any passat es recolliren arreu de

Mossèn Josep Cabayol, missioner, tarragoní a Rwanda.

l'arxidiòcesi 5.099.712 pessetes, quantitat que fou lliurada a les diverses obres missionals.

En relació amb l'any anterior, s'enregistrà un augment notable de les aportacions per a les missions, cosa que constitueix un motiu d'encoratjament per a tots els qui treballen per al tercer món.

Calendari de reunions

La secretaria de l'arquebisbat ha fet públic el calendari de reunions diocesanes per a les

vinents setmanes. El consell de direcció es reunirà amb els arxiprestos el dia 29 d'octubre, i el dia 5 de novembre amb els delegats diocesans; se celebra ambdues reunions a la casa de l'arquebisbat. El dia 9 de novembre tindrà lloc una reunió de preveres de la casa diocesana de la Selva del Camp, en què participarà mossèn Joan Bestard, director del secretariat nacional de Pastoral.

Tanmateix, el dia 21 de desembre es farà una nova reunió del consell del presbiteri.

GIRONA

M. Caballé

Tres germans atendran la gent durant els caps de setmana

El santuari de Rocacorba torna a la vida

El santuari de Rocacorba és edificat sobre el llom d'una muntanya que domina el llac de Banyoles i la vall del Llàmana i el Ter. Geogràficament parlant, el llom té forma de roca corbada o de nau petrificada, de què li ve el nom.

Al museu diocesà de Girona es guarda la imatge de la Mare de Déu que es venerava en aquest santuari, un bell exemplar gòtic del segle XIV. La tradició conta que fou trobada en una cova, situada a uns quatre-cents metres del santuari. De fet, en un llegat testamentari de l'any 1065 fet del canonge Guillem Wifred, es parla ja de “Rochacurva”. I el 1161 el cavaller Rodbold i la seva esposa, Flos, cedeixen els seus drets sobre Santa Maria de Rocacorba al bisbe Guillem de Peralada.

Viscissituds

Durant molts segles, doncs, el santuari fou visitat per corrues de devots de les comarques gironines i àdhuc de més enllà, segons afirma el malhaurat historiador mossèn Lluís Constans. Bé diuen els goigs que:

“Sobre majestuosa penya l'excels tron heu col·locat, prop del qual a tots ensenya els prodigis que heu obrat...”

El seu emplaçament excepcional converteix el santuari en

un imponderable mirador natural, des d'on la vista s'esplaia a pleret. No és gens estrany, doncs, que Rocacorba hagi estat des de sempre una fita d'aplec de devots i excursionistes.

Abandonat des del 1936

Malauradament el santuari va quedar pràcticament abandonat des de l'any 1936, quan morí el seu últim rector i capellà custodi. Des d'aleshores fins avui els rectors dels pobles veïns tenien cura de la parròquia i de la capella. Durant uns anys hi residí un ermità, però aquest també va marxar en quedar-se ben sol per aquelles contrades.

I així va romandre tancat el santuari, degradant-se a poc a poc fins que, fa cosa d'un any, el consell presbiteral del bisbat de Girona decidí de tornar-lo a obrir.

Pregaria i presència cristiana

Fou aleshores quan es feren gestions per a trobar alguna petita comunitat que volgués habitar-hi. I finalment se cedí als germans de Jesús, que és una pia unió inspirada en l'espiritualitat del famós Charles de Foucauld. Aquests religiosos tenen per objectiu principal la pregària i la presència cristiana.

Grup de joves de Banyoles sobre el cim de Rocacorba, a 925 metres d'altura sobre el nivell del mar.

Després de realitzar unes obres elementals de restauració de la rectoria i l'església, tres germans de Jesús s'hi han instal·lat a començament de setembre. Monsenyor Jaume Camprodon celebrà la missa de la nova obertura; hi assistiren el germà major, Pere Vilaplana, una dotzena de sacerdots i un miler de devots.

De moment, els tres germans de Jesús acolliran tots els caps de setmana aquelles persones que busquin un lloc de silenci, de reflexió i pregària. Els primers diumenges de cada mes hi haurà

missa i els restants només s'hi celebrarà la Paraula de Déu i s'hi donarà la comunió. No hi ha servei d'hostatgeria, per ara.

El fet que molt a prop del santuari s'hagi construït el centre reemissor de TVE de Rocacorba, ha portat un notable millorament de la carretera d'accés. Aquesta surt de la que va des de Banyoles a Mieres, a uns tres-cents metres de la ciutat de l'estany. En general, es troba en bones condicions, si bé a l'hivern pot resultar perillosa per les glaçades i pedres.

M. Caballé

Exit dels casals i colònies d'estiu

Ja s'ha acabat la temporada dels casals i colònies d'estiu, i el servei diocesà de Girona n'ha publicat el balanç. Així s'ha constatat que en total s'han fet 21 casals i 36 colònies.

Els casals s'han fet a Banyoles, Breda, Canet de Mar, la Cellera de Ter, Colomers, Corts, Figueres, Fontcoberta, Girona, Llagostera, Mata, Pineda, Riudellots, Santa Coloma de Farners, Sant Jordi Desvalls, Sant Pol de Mar, Sarrià de Ter, Sils, Vidreres i Vilopriu.

Han organitzat colònies Banyoles, la Bisbal, Canet de Mar, Cornellà de Terri, Figueres, Girona, Hostalric, Palafrugell, el patronat de Sarrià de Ter, Blanes, Roses, Pineda, Santa Coloma de Farners, Sant Pol de Mar i Torroella de Montgrí. Cal advertir que en algunes poblacions com Girona, han estat diverses les parròquies que han organitzat o enviat nois i noies a colònies. En total, doncs, es considera un èxit notable d'aquest servei de vacances. I cal recordar que els casals d'estiu foren “inventats” a Girona per dos capellans ja desapareguts, mossèn Feliu i mossèn Morret, a començament d'aquest segle. Hi han passat milers i milers de nens i nenes que ara ja són persones grans i fins i tot velles.

BARCELONA

Redacció

Pertanyent a la Federació Catalana

Cent anys de l'Adoració Nocturna a

Barcelona

“Cal que el creient sigui home de pregària”

Amb motiu del primer centenari de la fundació de l'Adoració Nocturna se celebren una colla d'actes a l'església de Ntra. Sra. de la Mercè, on s'havia iniciat aquesta institució el 22 de juny del 1882.

El dissabte, dia 3 d'aquest mes, se celebrà una solemne Eucaristia a les 10 de vespre, i el 10 tingué lloc una romeria a Montserrat.

Amb motiu d'aquest esdeveniment el cardenal-arquebisbe de Barcelona, Dr. Jubany, ha dirigit una carta de felicitació al President de l'Adoració Nocturna de Barcelona on, entre altres coses, diu que “un centenari significa vitalitat i perseverança” i que el seu principal objectiu és “l'amor a Jesús Eucaristia”. “Només una fe ferma

—continua dient— i un amor autèntic poden explicar la realitat d'un centenari com el vostre”. El Dr. Jubany posa de manifest que “cal que el creient sigui home de pregària, ja que gràcies a ella es fa ferm i valent”. Acaba dient que l'Adoració Nocturna masculina de Barcelona “encara té un espai en la vida de la nostra diòcesi”.

En un altre ordre de idees cal significar que aquest moviment d'espiritualitat ha manifestat quins són els objectius: Conscients que els adoradors actuen com a membres d'una comunitat d'Església i intenten ser testimonis de la presència de Crist en el món.

Durant l'any centenari es programaran altres actes que s'aniran fent públics.

Encontre de les monges benedictines a Montserrat

Les monges benedictines rendiren culte a la Moreneta.

Les monges benedictines de la Federació Catalana van peregrinar fa poc a Montserrat, en commemoració del centenari del patronatge de la Mare de Déu sobre Catalunya. La seva catalanitat ho reclamava. La nostra condició d'Església del país, encara més. Els lligams fraternals amb la comunitat de monjos benedictins, en aquesta ocasió, les hi empenyia. Però, per damunt de tot, la fe les hi cridava.

Les comunitats de Sant Benet de Montserrat, de Sant Daniel de Girona, de Sant Pere de les Puèlles de Barcelona, de la Santa Família de Manacor i de Santa Maria de Puiggraciós, transformaven així el seu encontre anyal en un pelegrinatge enguany indefugible i ardentment desitjat.

La seva diada fou com un sagrament del que ha de ser la vida monàstica: camí constant en recerca de Déu (muntanya amunt!); lloança, acció de gràcies, intercessió i configuració amb el Crist (dia de pregària centrada en l'eucaristia); atenció al guiatge del mestre (homilia del pare abat Cassià); comunió fraterna (convivència joiosa). I tot sota la mirada acollidora de la Mare de Déu

que amb la seva actitud amant, atenta a la Paraula, obedient i humil, ens és exemple i estímul.

Durant tot el dia, però, sobretot en les estones de pregària, se sentien en pregona comunió amb tants i tants homes i dones per als quals Montserrat ha estat llum de la seva fe, força en lalluita, esperança en el seu compromís. I pensaven, estimant-los i agraïnt-los a Déu, en homes concrets d'Església, en monjos, en polítics, en poetes i músics..., que, des de fa cent anys i fins ara, han fet possible que la nostra Església, Catalunya i Montserrat siguin el que avui són.

El primer acte de la diada i el seu centre, fou sens dubte, la participació en la missa conventual. Aquesta celebració eucarística fou presidida pel pare abat Cassià. Acabada l'Eucaristia tingueren una hora lliure, que cadascú aprofità com volgué; i a la una, assistiren al cant de la Salve.

Després, la comunitat de monjos les va acollir en el jardí del monestir on va tenir lloc el dinar de germanor. L'encontre es va cloure amb el cant de Vespres.

Vic

Mort sobtada de mossèn Bartomeu Pelfot

Santpedor.— Sotadament, víctima d'un atac de cor, el dia 5 de setembre, morí a Santpedor, la seva parròquia natal, mossèn Bartomeu Pelfot i Rojas. Mossèn Pelfot havia estat vicari d'Oló i, posteriorment, ecònom de Maials i Castellfolit del Boix, on féu una meritòria labor, especialment en aquestes dues últimes parròquies, en les quals, entre altres coses, donà feina a algunes persones i arranjà, fins i tot amb aportació del seu treball manual, la rectoria de Castellfolit per a casa de colònies. També cal remarcar que va col·laborar intensament en els cursos de cristiandat. Ara, des de feia tres anys, era missioner a Rwanda, d'on acabava d'arribar per una temporada de vacances, bona part de les quals esmerçà en suplència del rector de Santpedor, que estava malalt. Allí l'ha trobat la mort. De com l'estimaven els seus compatriotes, en dona testimoni la multitud que omplí de gom a gom l'església parroquial en la missa exequial presidida pel senyor Bisbe i concelebrada per gairebé una cinquantena de sacerdots. Mossèn Pelfot era un sacerdot treballador, zelós i exemplar, un gran missioner.

A la recerca d'un llenguatge nou

La tècnica audio-visual al servei de la catequesi

El departament d'àudio-visual del Secretariat Diocesà de Catequesi de Barcelona, torna a reprendre la seva tasca amb vista al curs 1981-82 i obre la inscripció als diversos cursos que té organitzats.

La línia de treball del Departament s'ha reestructurat de cara a la nova activitat de l'any, intentant intensificar l'ús i la creació de mitjans de Comunicació Grupal, que ofereixen la possibilitat del diàleg, la reflexió i l'intercanvi, i creen autèntic dinamisme en el grup, a la vegada que són molt aptes per a una evangelització de persona a persona, que suscitï una adhesió i compromís personals.

Actualment organitza tres cursos:

Curs d'animació

Intenta la descoberta del món àudio-visual i de la nova forma de comunicació de l'home d'avui.

El treball pràctic vol ser una iniciació a la utilització de tècniques d'expressió visuals, sonores i àudio-visuals, en el camp catequètic i educacional en general.

Curs de creació

Tot aprofundint en el fenomen de la comunicació a través de l'àudio-visual, el curs vol ser una iniciació a la creació de tècniques d'expressió visuals, sonores i àudio-visuals, donant especial relleu a la creació d'un muntatge àudio-visual.

Curs-taller

El taller intenta possibilitar els elements necessaris per a una educació permanent en el camp del llenguatge àudio-visual i la catequesi, tot realitzant un treball eminentment pràctic, per grups, segons les necessitats concretes.

També, al taller, es fa un treball de presentació i revisió crítica de nous materials àudio-visuals.

Cursets monogràfics

Com a complement del treball realitzat als tres cursos, el departament organitza, durant l'any, diversos cursets monogràfics, oberts a tothom, d'algunes tècniques àudio-visuals. Enguany, té programat cursets monogràfics de: fotografia, expressió plàstica, cartells i pòsters, imatge televisiva, expressió corporal, escenograma, animació, fotollenguatge, tècnica d'enregistrament i disc-fòrum.

Aquests cursos són destinats a tota persona amb inquietud per l'educació de la fe, que tingui certa experiència en catequesi o en alguna acció educativa (moviments, esplai, escola, classes de religió) i que estigui interessada pel llenguatge àudio-visual.

Els cursos comencen a primers d'octubre i es fan en català.

Per a informació i inscripcions: Departament Av. Diputació 231 (Seminari) de 6 a 9 de la tarda, de dilluns a dijous. Tel. 254 18 98.

Aureli Ortín

Un altre diaca permanent

El diumenge 18 d'octubre, a les 7 de la tarda, tindrà lloc a la parròquia de Sant Francesc de Sales de la ciutat de Barcelona una nova ordenació per al diaconat d'un home casat. Es tracta del senyor Aureli Ortín i Maynou, de 39 anys, pare de 4 fills, llicenciat en Filosofia i professor en l'ensenyament no estatal.

Aureli Ortín treballa de fa temps en la Catequesi. Actualment és responsable del nivell d'adults en el seu Arxiprestat de Sant Oleguer de Barcelona i aquest curs que ara comença, treballarà en el Secretariat diocesà de Catequesi al costat de mossèn Josep M.ª Aragonès, nou delegat d'aquest sector de la pastoral.

El futur diaca serà el més jove dels ordenats a la diòcesi barcelonina que, amb ell, seran ja quatre. Abans de Nadal és probable que hi hagi una nova ordenació.

Trobada d'exercitants

El Miracle.— Diumenge, dia 11, tingué lloc al santuari del Miracle, la SEGONA TROBADA D'EXERCITANTS DELS BISBATS DE VIC I SOLSONA. Els actes programats foren els següents: 10.15, arribada i beninguda; 10.30, conferència pel P. Lluís Planas, superior del Miracle; 12.30, col·loqui amb el P. Joan Segarra, superior de la Cova de Manresa; 14, dinar i tertúlia; 16.30, eucaristia, presidida pel Sr. bisbe de Solsona, Mons. Miquel Moncadas; 17.30, comiat.

CASA TORRES

Teixits
Novetat
Senyora

Passeig de Gràcia, 118

SOLSONA
Fermí Manteca
El doctor Pont i Gol presidí la concelebració

Solsona honorà la Mare de Déu del Claustre

Amb gran solemnitat s'ha fet a Solsona la cloenda dels actes del XXV aniversari de la coronació de la Mare de Déu del Claustre. La gran participació del poble, no solament de Solsona, sinó de tota la comarca i dels solsonins que viuen a Barcelona i a d'altres indrets, dóna idea del significat que ha tingut aquesta commemoració.

El dissabte dia 3 començaren els actes amb una missa presidida pel bisbe de la diòcesi, monsenyor Moncadas, a la capella del Claustre; el prelat hi parlà de l'autenticitat que ha de tenir la devoció a la Mare de Déu. Seguidament una vetlla de jovent a mitja nit aplegà gran nombre de persones, sobretot joves.

Diumenge, dia 4, l'acte principal fou l'eucaristia presidida per l'arquebisbe de Tarragona i president de la conferència episcopal catalana, doctor Pont i Gol, successor d'aquell qui ara fa vint-i-cinc anys va coronar la Mare de Déu del Claustre. Hi concelebraren el bisbe Miquel de Solsona, el bisbe de Vic, doctor Masnou, i una vintena de sacerdots solsonins. Com se sap,

El bisbe de Solsona, monsenyor Miquel Moncadas, besant la imatge.

el doctor Pont és fill del bisbat de Solsona, on va exercir el seu ministeri sacerdotal abans de ser nomenat bisbe com a professor del seminari i canceller secretari, entre altres càrrecs pastorals.

L'homilia del doctor Pont, plena de records viscuts, tingué un caire familiar i emocionant. Després de parlar del misteri de l'encarnació del Fill de Déu en Maria, de la qual digué que "és el pròleg de la història de la humanitat renovada", es referí a tants pobles de Catalunya i a Catalunya mateix, l'origen de la qual ha estat la devoció a la Mare de Déu. Més endavant parlà del bisbat de Solsona, des de les muntanyes del Cadí fins al Pla d'Urgell, com un compendi del que és el nostre país. Acabà dient que "l'Església de Catalunya és conscient de les angories i les esperances que hi ha en el món; i ha de treballar perquè tots els sectors de l'Església siguin corresponsables en la missió d'evangelitzar amb humilitat i amb esperança. L'Església d'avui —afegí— no vol poder, sinó que vol la identitat."

A la tarda es va fer la processó amb la Mare de Déu del Claustre pels carrers de la ciutat, que estaven guarnits amb enramades, amb una gran participació del poble de Solsona.

Reunió bíblica interdiocesana al Miracle

Els propers dies 19 i 20 d'octubre tindrà lloc a la Casa d'Espiritualitat de El Miracle una reunió de tots els sacerdots que en els tres últims anys han anat a Terra Santa a fer el curs bíblic que organitza anualment la Fundació Bíblica Catalana. La reunió serà conjunta dels bisbats de la Seu, Solsona i Vic.

En efecte, cada any pel mes de gener l'esmentada fundació ofereix a cinc capellans de cada

un dels bisbats catalans la possibilitat de fer un curs bíblic de tres setmanes a Terra Santa. Concretament del bisbat de Solsona, n'hi han anat una vintena, els quals, juntament amb els d'Urgell i Vic, han decidit de reunir-se de tant en tant per tal d'aprofundir vivències i reflexionar sobre algun tema bíblic d'interès. La reunió vinent serà dedicada al tema dels salms i dirigida pel pare Hilari Raguer, monjo de Montserrat.

Ordenació d'un franciscà a Berga

El dissabte dia 24 d'octubre es farà a l'església dels franciscans de Berga l'ordenació sacerdotal del pare Claudi Cisneros, franciscà de la comunitat d'aquella ciutat. La celebració començarà a les 8 de la tarda i serà presidida pel

bisbe de la diòcesi monsenyor Moncadas.

Per altra part, l'esmentada ordenació serà el començament de les celebracions del VIII centenari del naixement de sant Francesc d'Assís en aquesta comunitat

Escola de toc de campanes a Cervera

Un grup de joves cerverins ha tingut la iniciativa de no deixar perdre els repics de les campanes de l'església parroquial de Santa Maria.

Per això han organitzat un curs per tal d'ensenyar a fer

els diferents tocs de campanes. Van començar el dia 26 de juliol i cada diumenge a la tarda els veïns d'aquesta ciutat han sentit com les campanes anaven repicant.

Barcelona

Equips de matrimoni d'Espiritualitat Conjugal (EMEC).— Els Equips de matrimoni dels que tenen cura l'Orde de Predicadors ha iniciat el nou curs. El temari d'aquest any és: "Les paràboles del Regne". Pretén aprofundir el compromís que representa viure en un temps com el nostre, la sinceritat evangèlica. Per a més informació: P.P. Dominics, c/. Bailén, 10 Barcelona-10. Tel. 246.33.00.

Servei de Consulta Matrimonial.— L'ofereix el Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar a tots els matrimonis que sofreixen crisis o dificultats conjugals. Es tracta de despertar la responsabilitat i la potencialitat de les persones que pateixen la crisi, perquè col·laborin

Avisos i comunicats

i elles mateixes trobin les sol·lucions. Per concretar una entrevista cal telefonar abans al Secretariat: Tel. 253.86.59, tardes de 4 a 8.

Justícia i Pau - Grup cultural de St. Felip.— Presentació de la Campanya de 0,7% del Producte Nacional Brut pel Tercer Món. Presentació de la Campanya: Joan Gomis, president de Justícia i Pau; Film: "Retalls del segle XX", Joan Manuel Romaní, secretari de J. i P.; "L'Església i els drets humans", Joan E. Vives; actuació de la Locomotora Negra. Dia 18 d'octubre, a les 17 h., a l'Oratori de St. Felip Neri de Gràcia, c/. Sol, 8.

Catequesi per a deficients mentals.— L'Ofereix la parròquia de St. Pius X (c/. Cardenal Tedeschini, 52), per infants a partir dels 9 anys, adolescents i acompanyants, de 11.30 a 12.30. Comença el curs el proper dia 24 d'octubre.

Moviment Sacerdotal Marià.— Reemprèn els seus Cenacles mensuals, el dilluns dia 26 d'octubre, de 4 a 6 de la tarda, a l'església parroquial de St. Cugat del Rec, c/. Princesa, 21. Predicarà als sacerdots, el P. Domingo Pérez, S.D.B., director de la Casa "Mater Salvatoris"; i en la Missa concelebrada, Mn. Eduard Vives i Llorens, rector de La Jonquera. Cada quart dilluns de mes, tindrà lloc el Cenacle, fins el mes de maig, al mateix lloc i hores i amb diferents predicadors.

XXV Aniversari de la mort del P. Vergés.— Dia 20 d'octubre: Història dels Concilis, Nicea i Constantinoble: Els dogmes trinitaris, conferència a càrrec d'Isidre Burunat S.I. Dia 27 d'octubre, "Imatges bíbliques. En el Principi", presentació del tema per Lluís Antoni Sobrerroca, S.I.; projecció del film en color "En el Principi" (Origen del món i de la Humanitat, Rebelle dels primers homes contra Déu i Condemna divina i Promesa del Redemptor). Diàleg sobre qüestions d'interès. Els actes començaran a les 6 de la tarda. Fòrum Vergés, Rosselló, 223. Tel. 237.97.00.

Exercicis Espirituals per a Sacerdots.— Del dilluns, dia 9 de novembre, a les 2 del matí fins el dissabte 14, a les 10 del matí. Dirigirà el P. Josep Lluís Corrons, S.I., a la Casa d'Exercicis de Sarrià, c/. Carrasco i Formiguera, 32, Barcelona-17, Tel. 203.88.62.

Centre Diocesà d'acolliment i d'informació religiosa.— Des del dia 1 de setembre torna a funcionar aquest servei, de 6 a 8.30 h., de la tarda, de dilluns a divendres, al c/ Aragó, 218, baixos. Tel. 216.02.13. Aquest Centre pretén oferir, al mateix temps que un lloc d'oració, recolliment i silenci al servei de la comunitat diocesana, un lloc obert a tothom que s'interessi per una informació o orientació religiosa.

Fraternitats de Betànica de Carles de Foucauld.— Dia 25 d'octubre, DESERT mensual a la Fraternitat general, c/. Trafalgar, 7, 1er., 1.ª. A les 10: Silenci i Adoració, Laudes, Tema: Pobresa cristiana i evangèlica, reflexió en silenci, dinar de germanor, silenci, treball per grups, posta en comú, Eucaristia, col·loqui. Dirigirà el P. Josep M.ª Ribera. Es prega de comunicar l'assistència fins a dos dies abans.

Institut de Teologia i Humanisme - Escola de catequesi Bíblica.— Els dies 28, 29 i 30 d'octubre (de dimecres a divendres), "Ministeri de Jesús a la Galilea", a càrrec del professor Gerardo Sánchez Mielgo O.P., de la Facultat de Teologia de València, a la Sala Penyaforat, c/ Bailén, 10. Tel. 246.33.00.

Trobades d'Espiritualitat.— Es faran al Santuari-Parròquia del Cor de Maria. Les corresponents al primer trimestre els dies 24 i 25 d'octubre, els dies 21 i 22 de novembre i 29 i 30 del mateix mes, a la residència "La Verna" de Palljà. Direcció: P. Antoni M.ª Vilarrubias i Codina. Tema del curs: "Llegim la Bíblia - Preguem amb la Bíblia". Per a més informació:

Avda. St. Antoni M.ª Claret, 47, Barcelona. Tel. 258.60.76.

Solsona

Exercicis per al Poble de Déu.— Cada vegada són més coneguts i concorreguts aquests Exercicis oberts a tot el poble de Déu i dirigits pel senyor bisbe Miquel Moncadas i Noguera. La darrera tanda que es féu al Miracle a mitjans d'agost fou tan concorreguda que no es va poder atendre totes les peticions. Per aquest motiu se n'ha programat una altra, que començarà el dimecres, dia 4 de novembre, al vespre, i es clourà a la tarda del diumenge, dia 8, a la casa d'Espiritualitat del Miracle. Per inscripcions, telefonar al Miracle, (93) 811.00.45. Cal portar-se la Bíblia.

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació - relleuament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24

EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i Cognoms.....

Carrer..... N.º..... Pis.....

Telf..... Població.....

Els prego que em subscriuiguin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili) Fora de Barcelona

Trimestral 2.229 ptes. Trimestral 2.074 ptes.

Semestral 4.458 ptes. Semestral 4.148 ptes.

Anual 8.916 ptes. Anual 8.295 ptes.

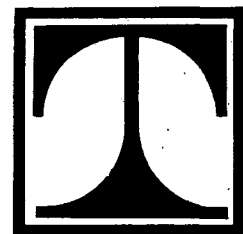
DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:

Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.

Barcelona-7

DECORACIO COMERCIAL

TORRES

DECORADOR COL·LEGIAT
núm. 43

BOTIGUES-DESPATXOS

TOTA MENA DE NEGOCIS

Gran Via 688 - Tel. 225 62 32
Barcelona-10

URGELL

Antoni Mirabet.

Consulta per al nomenament d'arxiprestos

Els arxiprestos han acabat el temps del seu mandat i, d'acord amb la normativa aprovada pel Consell del Presbiteri, el Sr. Bisbe ha realitzat una consulta als preveres, religiosos i laics qualificats de la diòcesi per a designar els arxiprestos nous. La duració del mandat és de quatre anys, prorrogables. El bisbat està dividit en quinze arxiprestats, malgrat que hi hagi pendent una proposta de reduir-los a deu. Cal recordar que el prevere arxiprest és el promotor i moderador dels equips sacerdotals responsables de cada zona, per tant el seu nomenament té una important incidència en la pastoral, tan en referència als seus organitzadors com en les comarques. No tothom respon la consulta del Sr. Bisbe, sí però la gran majoria, i fins i tot algunes persones raonen i matisen llurs respostes. Pròximament coneixerem els noms dels nous arxiprestos.

Defunció

El dia 25 d'agost morí a Lleida Mn. Josep Gatnau i Escolà. Era natural de Castellbó (Alt Urgell) on havia nascut el dia 15 d'agost del 1902. L'any 1927 fou consagrat prevere, essent nomenat successivament vicari d'Ordino (Andorra), La Seu d'Urgell, Tórrec i Arcs. El 1939 fou nomenat capellà del Noviciat dels Germans Maristes de Santa Maria de Bellpuig de Les Avellanes, càrrec que ocupà fins el 1972 en què passà a residir, ja jubilat, a Lleida.

Estudis

Els organismes rectors de la diòcesi i la Delegació de formació permanent tenen particular interès que alguns preveres cursin estudis d'especialització en diferents matèries. Fins ara alguns han estudiat Litúrgia, Moral, Dret Canònic, etc. Enguany, mossèn Ramon Balagué, fins ara corresponsable de la parròquia d'Organyà, el dia 5 d'octubre es traslladà a Roma per a fer estudis de Història i Teologia de l'Espiritualitat Cristiana. Amb ell viatjà també a Roma el diaca Joan Ordi, el qual enguany acabarà els estudis de Teologia i possiblement serà ordenat prevere l'estiu del 1982.

TORTOSA

Corresponsalia

Reunió comarcal de consells parroquials

A la Terra Alta, el curs no comença fins que acabi la verema, ja ben entrada la segona quinzena d'octubre. Mentre, els dies s'aprofiten per tal del posar les coses a punt. L'equip de capellans de la comarca sovinteja les reunions. També els consells parroquials, allí on són, a fi de confeccionar el programa i el calendari de les activitats en 1981-82.

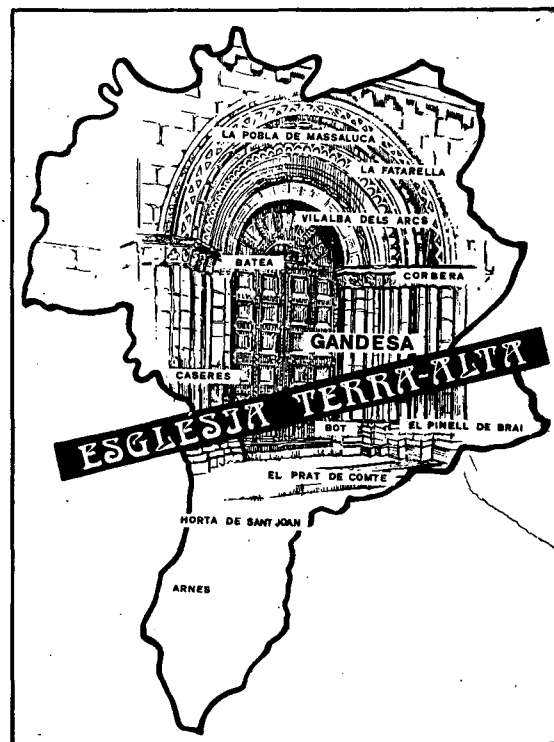
Pel 22 d'aquest mes hi tindrà lloc una reunió comarcal de consells parroquials, la primera del present curs. I la setmana del 26 al 31, es farà el XXVII curset comarcal prematrimonial.

Està, també, en fase de preparació la VIII romeria de la Terra Alta a Montserrat, pels dies 6, 7 i 8 de novembre. Aquest any, en el centenari del patronatge de la Moreneta sobre Catalunya, la nostra romeria serà encara més reeixida.

Morí el pintor de la Fontcalda

El dia 5 d'aquest mes ha mort el pintor de Barcelona, fill de Prat de Comte, petita vila de la Terra Alta. Entre nosaltres era conegut com el pintor de la Fontcalda. Hi féu el retaule del famós santuari. Mossèn Manyà, inspirador i promotor d'aquesta pintura, escriu que Lahosa "amb els encerts magnífics de les cares i personalitats i amb algunes de les seves idiosincrasies hi posà tota la seva ànima de gran artista i devot de la Fontcalda, on passà els primers anys de la joventut, fent el mateix ofici del pastoret de la llegenda". Són, també, obra seva els notables quadres de sant Joan d'Horta i sant Joan Baptista, exposats en el creuer del mateix santuari fontcaladí.

A la nostra terra el Sr. Lahosa era estimat per la seva bonhomia. I admirat perquè tenaçment havia aconseguit, durant la seva vida, una extraordinària promoció de la seva persona i de la seva obra.

Obertura de curs en el Seminari Diocesà

El dia 1er d'octubre tingué lloc al nostre Seminari Diocesà l'obertura d'un nou Curs acadèmic.

Enguany són 22 els deixebles que han ingressat nous. La totalitat dels alumnes actuals del Seminari és de 40, dels quals uns 15 pertanyen al Seminari Major; els restants són de BUP i dels darrers cursos d'EGB.

LLEIDA

Corresponsalia

Nombroses activitats diocesanes

Premis del Certamen de l'Acadèmia Mariana

Antoni Torrebadaella Arbo-nés, periodista, resident a Tarragona, amb el lema: "Verge Bruna", guardó de S.M. el Rei.

La Flor Natural a Jordi Pàmies i Grau, professor de l'Institut "Màrius Torres" de Lleida.

Tema lliure, a Mª Dolors Posada Olayo, de Mèxic (capital). El lliurament dels guardons es farà el dia 11, diumenge, al Teatre Principal de Lleida.

Nou curs al Seminari: El dia 4 s'inaugurà amb un recés que acabà amb la celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. bisbe Ramon Malla. Les classes començaren el dia 5.

Ordenació de dos diaques: El dia 12, al poble de Sena, es féu l'ordenació de dos nous diaques: Amadeo Elcosso i Xavier Jausset.

Escola Diocesana de Teologia: Començà el Curs 1981-1982 el dia 5. L'Escola Diocesana de Teologia està al servei de la formació permanent del clergat i del laicat de la Diòcesi.

Any del Centenari Teresià: El dia 15, festivitat de Sta. Teresa, es féu la inauguració de l'Any Teresià, al Convent de les Carmelites: A la tarda rés de Vespres i celebració de l'Eucaristia presidida pel Dr. Ramon Malla, bisbe de la Diòcesi.

L'obertura oficial de l'Any Teresià es farà el dia 19, a les 8'30 de la tarda, amb una conferència sobre el tema: "Teresa de Jesús, un testigo para nuestro tiempo" a càrrec de monsenyor Felipe Fernández, bisbe d'Àvila. El mateix dia 19, donarà un recés als capellans, i el dia 20, hi haurà una solemne concelebració presidida pels bisbes Ramon Malla i Felipe Fernández.

A partir del diumenge, dia 25, i durant tots els diumenges de l'Any del Centenari, a les 7'15 de la tarda, a la parròquia de Sta. Teresina del Nen Jesús, solemnes Vespres. Els dies 4, 5, 6 i 7, a la mateixa parròquia i a les 20 h. "SETMANA D'ESTUDIS SOBRE LA VIDA RELIGIOSA". Els dies 4 i 5, a la Casa Sacerdotal, JORNADES D'ESPIRITUALITAT TERESIANA per a capellans. Els dies 5, 6 i 7, de 6,30 a 8,30 de la tarda, jornades per a religioses. El dia 8, diumenge, recés per a religioses.

Atenció a l'avortament que arriba!

Amb data 18 de juny del 1981 (dia de l'"amor fratern"), va publicar-se a "La Mañana", una "Proposta de llei de regulació de l'avortament, presentada per un grup parlamentari".

Nosaltres no som ni polítics, ni per tant parlamentaris. Senzillament, per ser un ciutadà més, subjecte i emparat per la Constitució, desitjo fer les següents puntualitzacions:

1.ª En el preàmbul de la Declaració dels Drets del Nen, en la seva III consideració, corresponent a la sessió plenària del 20 de novembre de 1959, va aprovar-se el que segueix: "El nen necessita la deguda protecció legal, tant abans com després del naixement."

2.ª En el seu principi IV, diu: "El nen té dret a néixer, créixer i desenvolupar-se amb bona salut, i caldrà proporcionar, tant a ell com a la seva mare, atenció prenatal i post-natal."

3.ª Biològicament està prou demostrat que el que gesta la dona en el seu embaràs és, des del començament, una vida humana, intrauterina, programada per a desenvolupar-se extrauterinament. Així, aquest "ésser", és una "persona humana" que té dret a la vida.

4.ª L'ou "resultant de la fecundació de l'òvul i espermatozoide, biològicament és vida humana. Des d'un principi, qualsevol evolució ulterior ja està unívocament definida pel 'codi genètic', que d'una manera natural, marca l'evolució programada d'aquesta vida humana. (v. Antropologia filosòfica del Prof. Auer).

5.ª Des del moment de la fecundació, cal

comptar amb una presència de la personalitat individual. I l'obligació d'aquesta protecció resideix en la inviolable dignitat que pertoca a l'home com a persona. (Antropologia filosòfica del Prof. Auer).

6.ª La protecció de la vida en gestació, és un bé tan fonamental de la societat humana, que, en un principi ha de ser garantitzada pel poder punitiu de l'Estat. (obra citada prof. Auer).

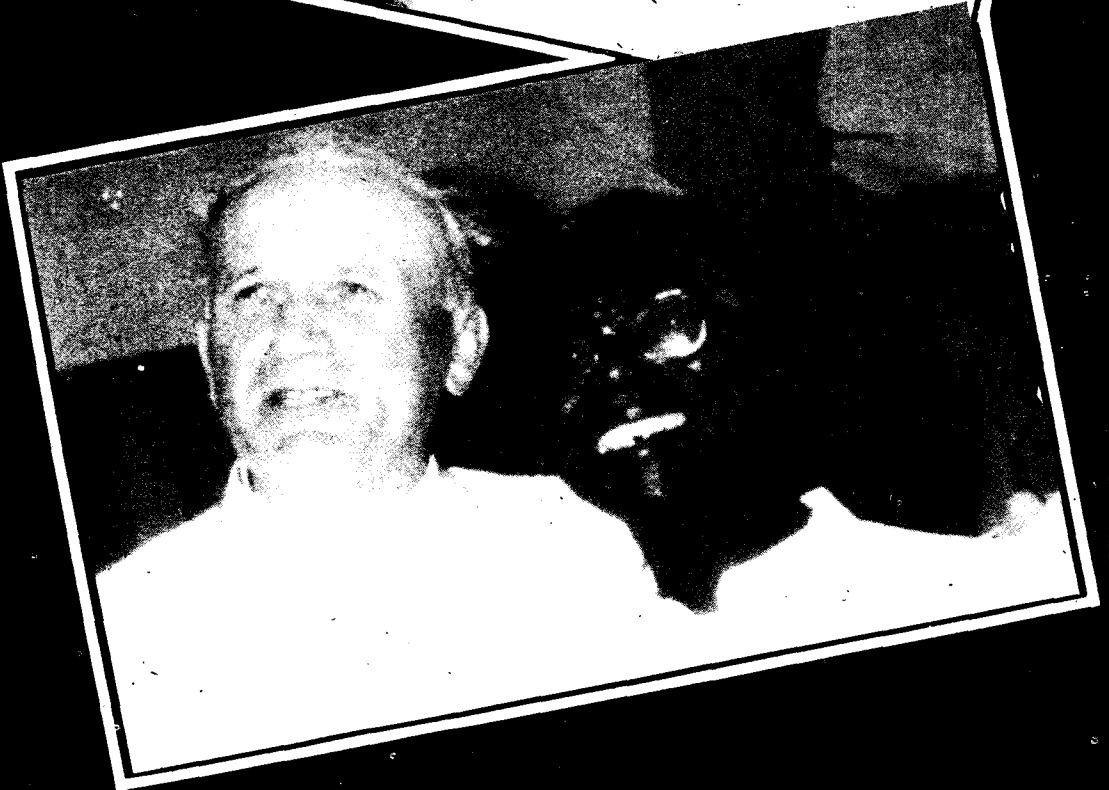
7.ª La Conferència Episcopal holandesa, afirma: "no ens és lícit als homes, disposar al nostre albir, de la vida del que encara no ha nascut..."

8.ª L'art. 114 del Codi espanyol de Deontologia Mèdica, l'any 1979, diu: "El metge està obligat a respectar la vida humana en gestació..."

9.ª Fem una crida als filòsofs, advocats, biòlegs, antropòlegs, pares i mares, per tal que es manifestin públicament sobre aquesta palpitant qüestió i aquest important problema mèdico-legal.

10.ª Per últim, amb quin valor, amb quins arguments, si els defensors dels Drets Humans demanen l'aboliment de la pena de mort pel criminal, és lícit demanar la pena de mort, pel que no ha nascut encara, és a dir per l'infant innocent...?

Lleida, 24 de juny de 1981
Dr. M. Bueno Diez
Membre d'UNICEF

Joan Pau II, un Papa missioner

Al Papa li agrada de parlar amb els missioners, de saber de llurs, alegries i dificultats. En el transcurs de les audiències sempre troba un moment per a bescanviar amb ells paraules d'encoratjament. Aquí recollí tres instantànies, d'entre les milers que podríem aplegar, que donen testimoni de la seva voluntat missionera, d'apropament a les esglésies de missió.

Exhortació pastoral de

DOMUND sencer, u

Ja és una tradició de l'Església celebrar el Dia Mundial de les Missions. Enguany celebrarem aquesta diada el diumenge, dia 18 d'octubre. Cada any el DOMUND té un lema especial. Per a aquest any se n'ha escollit un de molt suggestiu: "El món sencer, una família". No podria ser ni més actual ni més oportú.

La família

Efectivament, la paraula **família** ens diu moltes coses. En primer lloc, **unitat** de tots els que la formen: pare, mare,

fills, avis, i tots aquells que, convivint junts, estan units per vincles de parentiu. Però no es tracta d'una unitat qualsevol, sinó d'aquella que procedeix de l'amor indissoluble i sacrificat dels esposos i continua amb l'amor que neix espontàniament de la paternitat i la maternitat.

La paraula **família** també ens parla de **fecunditat**. Perquè al si de la família es or neix la vida com a floració de l'amor dels pares. Es tracta de l'origen de quelcom tan gran com és una nova persona humana. L'home

Tots els meml en el deure n

Heus ací un resum del missatge papal:

La Diada Mundial de Missions és un esdeveniment important en la vida de l'Església. Es pot dir que la seva importància creix incessantment.

Potser mai tant com avió, la tasca confiada a l'Església pel seu Fundador, "Aneu, doncs, i feu-me deixebles entre tots els pobles..." (Mt 28,19; cf. Mc 16,15), ha assumit tanta amplitud i urgència. Més que mai, l'Església ha de fer seves les paraules de l'Apòstol: "...i pobre de mi, que no proclamés l'Evangeli!" (1. Cor 9,16).

1. Per una Església missionera.

La Diada Mundial de les Missions és l'ocasió per excel·lència per a una presa de consciència general del deure missioner i per a recordar a tots els membres de l'Església, qualsevol que sigui la seva funció o lloc, que estan implicats en aquest deure. Tots han de meditar els vigorosos textos del Concili Vaticà II, en els quals s'afirma que l'Església és totalment missionera i que l'obra de l'evangelització és deure fonamental del Poble de Déu (**Ad Gentes**, núm. 35) i que la responsabilitat d'escampar la fe incumbeix en la seva part a tot deixeble de Crist (**Lumen Gentium**, núm. 17).

2. El servei missioner del Papa

Correspon al Papa de recordar aquest deure missioner a tots els seus germans en Crist. Com a Pastor, Ell ha d'ésser el primer missioner, esforçant-se en imitar l'exemple de Crist, "el primer i el més gran evangelitzador" (**Evangelii nuntiandi**, núm. 7), i posant-se sota la guia de l'Esperit Sant, "l'Agent principal de l'evangelització" (ibid, núm. 75).

3. La funció evangelitzadora de la família

Amb aquesta crida a la col·laboració de tots a l'obra missionera, voldria dirigir-me primerament a les famílies cristianes. La nostra època necessita que es revaloritzi la importància de la família, la seva vitalitat i el seu equilibri. Això és necessari en el pla humà: la família és la cèl·lula bàsica de la societat, el fonament de les seves qualitats profundes. I això és igualment necessari per al Cos mític de Crist, que és l'Església; per això, el Concili ha donat a la família el bell títol d'"Església domèstica"

(**Lumen gentium** núm. 11). L'evangelització de la família constitueix, doncs, l'objectiu principal de l'acció pastoral, i aquesta, al seu torn, no

ELS DRETS DE DÉU

"Doneu a Déu allò que és de Déu." Però, és que hi ha alguna cosa que no sigui de Déu? Aquest és el problema i el tema del diumenge present. "Déu o el

Cèsar" és un dilema relatiu, perquè també el Cèsar pertany a Déu". "Tot és vostre, i vosaltres sou de Crist, i Crist és de Déu" (1 Cor. 3, 23).

1 "JO SÓC EL SENYOR I NO N'HI HA CAP ALTRE"

"Jo sóc el Senyor i no n'hi ha cap altre". Aquesta frase és l'eix de la lectura. Tot poder de la terra està sotmès a Ell, Déu únic i amo absolut de tot. Cir el Gran, rei de Pèrsia, anomenat "ungit" del Senyor (nom equivalent al de Crist) pel profeta Isaïes, rei en el que els israelites exiliats a Babilònia tenien posades les seves esperances —i amb raó—, seguia uns camins traçats per Jahveh a favor del seu poble, tot i que el conqueridor de Babilònia desconeixia el Déu veritable. Les victòries de Cir eren victòries de Jahveh en bé del seu poble.

LECTURA DEL LLIBRE DEL PROFETA ISAIES

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats, perquè no trobi tancades les portes.

El Senyor li diu: "Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes.

Jo sóc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que en coneguessis, t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llavant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo sóc el Senyor. No n'hi ha d'altre".

2 L'EFICÀCIA DE LES TRES VIRTUTS

No és aquest l'únic passatge de sant Pau on són juxtaposades les tres virtuts teològals: la fe, l'esperança i la caritat (comparareu-ho amb 1 Cor. 13, 13). En aquesta pàgina, que té l'interès de contenir les primeres paraules —cronològicament— que coneguem de sant Pau, l'apòstol descriu l'eficàcia de les tres virtuts. La fe tendeix a propagar-se, ja que és sobrenaturalment dinàmica ("amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit i amb molta convicció") en el subjecte que la porta. Exteriorment, de qui l'he rebuda jo, la fe, sinó de les paraules i dels exemples d'uns altres, en els quals he vist una caritat "que no es cansa de fer el bé"? Tant és així que en la meua ideologia cristiana, en el meu ésser cristià, la fe és inseparable del concepte de fer bé als altres. A més hi ha l'esperança, sense la qual no aguantariem, perquè l'exercici de la fe i de la caritat no es realitza sense lluita contra tota mena de dificultats i d'adversitats.

LECTURA DE LA CARTA DE SANT PAU ALS CRISTIANS DE TESSALÒNICA

1 Te 1:1-5b

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Us desitgem la gràcia i la pau.

Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangelí, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb molta convicció.

PUNTS DE REFLEXIÓ

1. ¿Com treballa la meua fe per propagar-se, la meua caritat per fer al bé, la meua esperança per aguantar en les adversitats?

2. "Jo sóc el Senyor i no n'hi ha d'altre". Hi ha per a mi algun altre Déu que no sigui l'únic Déu? Pensa en la teua actuació política, en els teus negocis, en els teus ideals i aspiracions, en la teua vida afectiva.

3. Jo tinc un preu: sóc una moneda que porto la imatge de Déu. Déu m'ha creat a la seva imatge (Gen. 1, 27), i si surto vencedor Déu escriurà sobre mi el seu nom (Apoc. 3, 12; Is. 44, 8). El meu preu és el de la sang de Crist (cf. 1 Cor. 6, 20) ¿Tinc la llibertat pròpia dels fills de Déu per a retornar-li allò que és d'Ell o sóc només servent dels homes? (Cf. 1 Cor. 7, 23).

3 LA FE EN DEU ULTRAPASSA TOT PODER

L'episodi és continuació de la filípica, certament aspra, adreçada directament per Jesús, poc abans de la passió, als grans sacerdots i als notables del poble, les parts immediates anteriors de la qual hem escoltat els diumenges passats. Poc abans del passatge d'avui llegim, en Mateu 21, 46, que els interpellats cercaven la manera de fer callar Jesús detenint-lo; no ho havien fet per por de la gent, ja que Jesús era tingut per un profeta. Així és que ara intenten una altra acció contra Jesús: li volen fer saltar alguna paraula que el comprometi políticament o des del punt de vista religiós. Per a això els fariseus van a buscar la complicitat fins i tot d'uns adversaris seus, com eren els herodians, col·laboracionistes del poder romà. Amb ells s'aïen els fariseus per tal de comprometre políticament Jesús! Tan vergonyosa apareix a si mateixa la perfídia dels fariseus, que aquests, covards, no s'atreuen a afrontar-se personalment amb Jesús; ho fan per mitjà de terceres persones. Les paraules amb què aquests comencen per adreçar-se a Jesús són tan plenes de llagotèria, que mereixen el qualificatiu d'hipòcrites els qui les pronuncien, és la hipocresia que tant havia blasmat Jesús en el discurs anterior. Tal manera de fer, les males jugades per a comprometre un altre, les combinacions maquiavèliques repugnants de la política, les maquinacions de qualsevol mena: res de més oposat a la netedat i a la

sinceritat predicades per Jesús. Jesús despatxa els enviats dels fariseus amb una resposta ocasional, que no ha de ser presa com un assentament de principi, de manera que no hem de buscar en ella un fonament teològic, per exemple, per a allò que en diem "la separació de l'Església i de l'estat"; això cal fonamentar-ho en altres principis. Sabien bé els fariseus quin era el comportament de Jesús com a ciutadà íntegre; per altra banda, els mateixos fariseus i els herodians portaven damunt seu monedes de l'imperi romà, de les quals se servien. A més, ja coneixien ells quin era el comportament de Jesús en relació amb el pagament dels tributs (rellegiu Mateu 17, 24-27). En sentir la resposta de Jesús els enviats dels fariseus van quedar sorpresos, llegim en Mateu 22, 22 (és una mica estrany que aquestes paraules amb què Mateu clou l'episodi hagin estat retallades i no formin part de l'evangelí d'avui). Així i tot, els enemics de Jesús l'acusaran davant Pilat de prohibir pagar el tribut al Cèsar (Lluc 23, 2). Però Jesús dirà a Pilat que el seu regne no és d'aquest món (Joan 18, 36). En dir: "Doneu al Cèsar el que és del Cèsar i a Déu el que és de Déu", acusava a aquells hipòcrites portadors de monedes romanes de ser homes d'aquest món i no del Regne, en el que, destituït tot principat i tot domini i poder, tot estarà sotmès sota els peus de Jesucrist, i ell ho sotmetrà tot al Pare (1 Cor. 24-28).

EVANGELI SEGONS SANT MATEU

Mt 22:15-21

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: "Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, ¿què penseu d'això?: Es lícit o no de pagar tribut al Cèsar?" Jesús, que s'havia adonat de la seva malícia, els respongué: "Hipòcrites, ¿per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut". Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà: "De qui es aquesta figura i el nom que hi ha escrit?" Li diuen: "Del Cèsar". Jesús els respon: "Doncs, torneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu".

CANT D'ENTRADA

TU SANTO NOMBRE

Tú maravillas, oh Señor,
obrade y obras sin cesar.
De tierra y astros Creador,
a toda vida aliento das.

El Santo, el Fuerte, el Inmortal,
el Justo, el Único eres Tú;
en ti reside todo bien,
Dios de la fuerza y la virtud.

Que cara a cara, oh Señor,
tu faz podamos contemplar;
se nos conceda en Ti gozar,
de esta tu herencia celestial. Amén.

SALM

RESPONSARIAL

El Senyor és rei, l'únic rei veritable, que ha de rebre el tribut de tots els pobles. Això és el que expressa el cant interleccional.

95:1 i 3, 4-5, 7-8, 9-10a i c (R.: 7b)

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu al Senyor, arreu de la terra.
Conteu a les nacions la seva glòria,
conteu a tot els pobles els seus prodigis.

R. Doneu al Senyor honor i majestat.

El Senyor és gran, és digne d'ésser lloat,
és més temible que tots els déus;
perquè els déus dels pobles són no-res,
però el Senyor ha fet el cel. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles,
doneu al Senyor honor i majestat,
tributeu al Senyor l'honor del seu nom.
Entreu als seus atris, portant-li ofrenes. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat.
Que tremoli davant d'ell tota la terra.

Calendari

Diumenge, 18 d'octubre del temps ordinari. Mare de Déu de la Bonanova. Sant Lluc, evangelista; sant Just, nen, màrtir i santa Trifònia, verge. Festa Major a Alàs i Ulldecona.

Fira a Figueres i Olot.

Dilluns, 19 d'octubre. - Sant Pere d'Alcàntara, fundador, sant Pau de la Creu, prevere; sant Joan de Brebeuf i sant Isaac Jogues i companys màrtirs.

Dimarts, 20 d'octubre. - Sant Artemi, duc màrtir. Santa Irene, verge i santa Laura, màrtirs.

Fira a Bossost, Móra la Nova i Salàs.

Dimecres, 21 d'octubre. Sant Hilarió, abat. Santes Ursula i santa Celina màrtirs; santa Griselda, verge.

Dijous, 22 d'octubre. - Sant Heracle, màrtir. Santa M.ª Salomé, vídua; santa Numila i santa Alòdia verges màrtirs.

Festa Major a Molló, Santa Cecília de Voltregà i Sous.

Divendres, 23 d'octubre. - Sant Joan de Capistrano, prevere; sant Servand i sant Garmà, màrtirs.

Fira a Tírvia.

Dissabte, 24 d'octubre. - Sant Antoni M.ª Claret, bisbe fundador i sant Aretas, màrtir.

Festa Major a Banyoles, Coldejou i Miravet. Fira a Vandellòs.

Un joglar que arribà a profeta

Va néixer a Assís. El seu pare era marxant; ell va preferir les rondes dels joglars. Somnià en les armes, però se sentí decepcionat pel diner i per la glòria.

Va tardar a comprendre la seva missió, però la llum de Déu li va fer sentir la urgència de l'Evangel·li. Quan es veié envoltat de "germans", els va rebre com a "dons de Déu".

Va predicar l'amor i la pau. El poble l'acceptà com un Profeta. Recorregué els camins del seu temps per terres de cristians i musulmans. Amb el seu viatge missional a l'Orient va intentar convertir les Creuades en diàleg que porta a la fe. La seva gran virtut fou la cortesia.

Peregrinà a Santiago i a Jerusalem. Estimà eternament el Redemptor en els misteris de Betlem i de la Creu. A La Verna, va rebre el gran present de les "nafres del Crist". Fou poeta i cantà el Sol i la Mort. I avui, joglar de Déu, segueix éssent Profeta per a l'Home.

Missatge de Francesc a l'home

El pobrissó d'Assís demana a l'home que sàpiga cantar. Que es reconcili amb el Senyor i amb els germans, com a base de l'harmonia de tota la creació.

Pau amb Déu.

Pau amb sí mateix.

Pau amb tots els homes.

Pau amb tota la natura.

Francesc compta amb una gran "família" de seguidors: És una fraternitat viva, que s'esforça en ésser instrument d'amor.

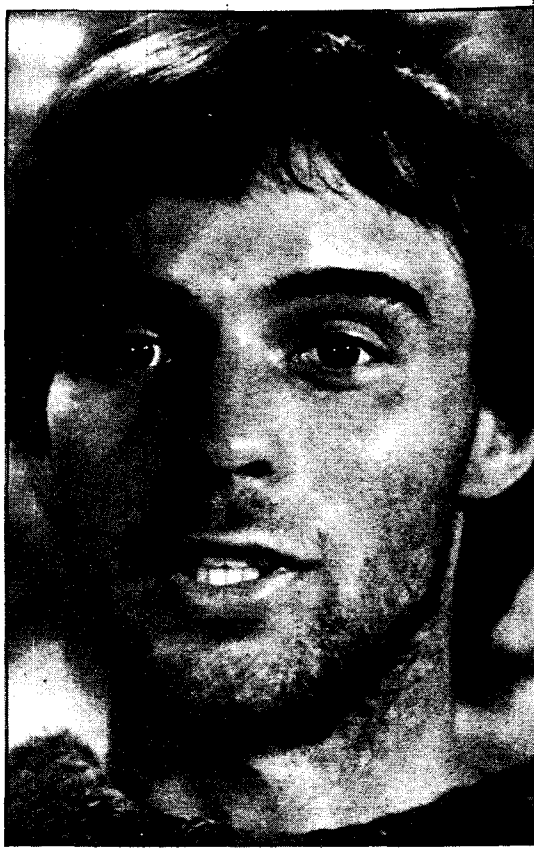
Franciscans a Espanya (1980)

Religiosos	3.549
Religioses	7.774
O.F.S. (seglars)	200.000

Franciscans arreu del món (1980)

Religiosos	39.830
Religioses	22.680
O.F.S. (seglars)	1.243.178

En la cruïlla de tots els camins, el germà d'Assís diu a l'home que la fe en el Crist no és una moda, sinó una llealtat.

Riuades de pelegrins

La vida del sant d'Assís interpel·la sense acritud. Ell respecta les persones que van abillades amb sedes i vestits de coloraines.

Però l'home de la nostra època de violència es troba subjugat per aquesta figura pobra, que és espill d'amor.

El seu lema de "pau i bé" és de gran actualitat. Francesc d'Assís fou l'home més lliure i alegre del seu temps. La pobresa voluntària fou el preu de la seva llibertat.

I aquesta llibertat segueix éssent "un do de Déu". Francesc segueix rebent amb la seva habitual cortesia, els qui se senten cridats per ell. I encara són molts els qui es decideixen a imitar el seu "ideal".

F. G.

Temps i camins

La Mare de Déu de la Bonanova

Aquest diumenge, dia 18, es commemora la Festa de la Mare de Déu de la Bonanova, patrona de la barcelonina barriada que porta el seu nom i que anys enrera fou com un jardí florit entorn a l'Església que hostatjava la Reina del Cel, a la que la gent marinera ofrenava els seus vots i promeses fetes en mig de la tempesta.

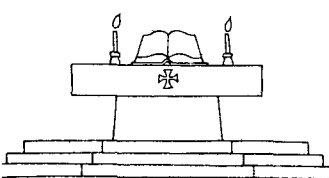
En aquesta antiga església dels sants Gervasi i Protasi (1765) s'hi venerava la seva imatge des del segle XVII: Més endavant, edificada de bell nou s'anomenà de la Bonanova, però en ésser destruïda l'any 1936 fou substituïda per l'actual.

Des del seu cambril, sempre amb flors, ens contempla mig somrient i escolta satisfeta les sardanes que sovint alegren la plaça que, tot i el tràfic, serva encara un espai verd amb una font per puntejar la dansa més bella.

Durant els dies feiners s'hi veu transitar el jovent que amb la seva joia omple el carrer per assistir a les escoles que, en gran nombre, hi ha per aquella rodalia.

Pietat Campmajó

L'Església celebra

18 d'octubre: Diumenge XXIX de durant l'any. Lectures: primera, Is 45,1. 4-6. Segona, 1Te 1,1-5b. Salm 95; tercera Mt 22,15-21.

19 d'octubre: Primera, Rm 4,20-25; segona, Lc 1,69-75; tercera Lc 12,13-21.

20 d'octubre: Primera, Rm 5,12. 15b-17-19; Salm 39; segona 20b-21; tercera Lc 12,35-38.

21 d'octubre: Primera, 6, 12-18; Salm 123; tercera Lc 12,39-48.

22 d'octubre: Primera, Rm 6,19-23; Salm 1; Lc 12,49-53.

23 d'octubre: Primera, Rm 7,18-25a; Salm 118; Lc 12,54-59.

24 d'octubre: Primera Rm 8,1-11; Salm 23; Lc 13,1-9.

L'Any Franciscà a Catalunya

VIIIè. CENTENARI DEL NAIXEMENT DE SANT FRANCESC D'ASSÍS

Entre les distintes branques de franciscans i franciscanes a Catalunya ha estat constituïda una Comissió que dirigirà i animarà tots els projectes que es portin a terme en l'orde durant l'Any Centenari franciscà. La Comissió està integrada per un grup de religiosos i religioses franciscans.

La seu social de la Comissió és la residència de les Auxiliars de les Missions Franciscanes, c/ Calaf, 16, Barcelona-21.

En una primera reunió de la Comissió celebrada el 15 d'abril es presentaren diverses

iniciatives i propostes. N'esmentem les principals:

— Concentració de religiosos, religioses i laics en el monestir de Pedralbes amb una Eucaristia concelebrada i presidida per l'arquebisbe de Tarragona, monsenyor Josep Pont i Gol. Aquest acte, que fou celebrat ja amb gran assistència el dia tres d'aquest mes, ha estat considerat com l'obertura de l'Any Franciscà a Catalunya.

— Vetlla Franciscana per a joventut a l'ermita de "Sant Francesc s'hi moria" a Vic. També aquest acte, que se celebrà amb una assistència massiva de més de 2.000 joves, vinguts de tot Catalunya, tingué lloc el dia 10 d'aquest mes.

— Exposició de ceràmica de tema franciscà, per a la qual s'invitarà als millors ceramistes de Catalunya.

— Confecció de creus, medalles i símbols franciscans en ceràmica per l'artista Ana Peran.

— Jocs Florals de poesia i prosa de tema franciscà amb el

corresponent dictamen final d'un Jurat que adjudicarà premis a les millors aportacions.

— Publicació d'un llibre escrit pel redactor de CATALUNYA CRISTIANA, pare Francesc Gamissans, el títol del qual és "Francesc d'Assís, sant i ecologista". Les il·lustracions són de M.ª Lourdes Viñas i el pròleg de Josep M.ª Rovira Belloso. L'obra l'edita Editorial Claret, i ja està en premsa.

— S'ha curst una invitació a Lleonard Boff, teòleg franciscà de fama internacional, per a donar unes conferències a la Facultat de Teologia de Barcelona.

— Com a record de signe social, adquisició d'una "casa de camp" per a colònies d'estiu a benefici de nens pobres. La casa estarà a disposició de les distintes fraternitats franciscanes, sempre que sigui emprada gratuïtament per les classes més humils.

Altres projectes seran donats a la informació al seu temps degut.

Bibliografia franciscana

San Francisco y santa Clara de Asís. Escritos

Entre les moltes edicions que en aquest anys s'han publicat dels escrits de sant Francesc d'Assís i de santa Clara recomanem aquesta que sens cap dubte vindrà a ser l'oficial per a tots aquells que volen aprofundir sobre el que varen escriure els dos sants d'Assís.

La traducció, les notes i índex han estat confiats al pare Lázaro Iriarte, caputxí, i l'edició ha estat presentada pel pare Gabriel Francés, franciscà, director de l'Editorial "Assís" de València.

L'obra, pulcrament presentada en paper de primera qualitat, és una aportació més a l'Any Franciscà que s'ha obert amb motiu del naixement de sant Francesc.

Les històries de l'avi Pep

Les tres proves

Per Lluís López

Al Castell de Luxistan s'hi estava celebrant un torneig. El guanyador es casaria amb la filla del rei i es convertiria en l'hereu del tron. A aquest torneig hi podien acudir tots els nobles del regne menys el comte Sol. Per què? Perquè el rei de Luxistan portava molts anys de lluita amb la família Sol.

El rei reuní a la sala del tron de palau a tots els nobles. Venien de tots els racons del regne; del pla i de la muntanya, de la costa i dels boscos de l'interior. I vet aquí que hi va haver un home que cridà l'atenció del rei. Anava brut, amb la roba estripada, el cabell despentinat i portava una gran barba.

—I vós qui sou? —preguntà el rei amb veu d'autoritat—. No sabeu que en aquest torneig només hi poden participar els nobles?

—Jo sóc en Melot, el príncep dels mendicants!

—I on és el vostre regne? —preguntà el rei.

—Al país de la pobresa, rera els pantans!

I com que resultava que aquell home era de veritat un príncep no li pogueren negar de participar en el torneig.

Aleshores el rei va començar a enumerar les proves.

—Es casarà amb la meua filla Flor l'home que em porti la planta blava del bosc dels dimonis, la copa d'or del gegant de les neus i la pell d'un drac.

—La pell d'un drac? —varen cridar alhora tots els nobles, més que esverats.

—Sí, això mateix, i us dono sis mesos de temps per a portar-me les tres coses. Si no ho aconsegueix cap de voslatres no hi haurà guanyador.

En acabar de parlar el rei tots marxaren ràpidament cap als seus destins. El primer en partir fou el príncep Melot. I també fou el més ràpid, ja que en menys de dues setmanes de viatge va arribar al bosc dels dimonis. Aleshores va baixar del cavall i desenfundà l'espasa. Al bosc hi havia un gran silenci. I en Melot, a poc a poc, amb moltes precaucions, començà a cercar la planta blava. I ben aviat la va veure perquè el seu color la feia destacar clarament

entre els verds i bruns del bosc. Decidit, d'un sol cop la va tallar amb l'espasa. Tan bon punt ho havia fet, va trencar el silenci del bosc una gran cridòria i aparegueren centenars de dimonis que es llançaren sobre el pobre Melot. Aquest es posà a repartir cops d'espasa a tort i a dret, tan depressa i amb tant d'encert que cues i banyes sortien disparades en totes direccions. I així de mica en mica, tot lluitant i caminant enre- ra, en Melot aconseguí arribar al seu cavall, d'un salt s'hi va enfil- lar, l'esperonà, i ràpid com un coet aconseguí sortir del bosc sense que els dimonis l'atrapessin.

(acabarà)

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

La mala jugada dels enemics
de Jesús

Va succeir que els fariseus i els herodians, que no eren gens amics de Jesús, varen fer colla per parlar-li una trampa. El van anar a trobar i li digueren: Mestre, sabem que sou bo i valent, i que sigui a qui sigui, dieu sempre la veritat i allò que Nostre Senyor vol. Digueu-nos, doncs, és just que donem els diners que en nom del Cèsar ens demanen els romans? (Els pensaven: L'hem ben atrapat. Si diu que sí, a la gent no els farà gens de gràcia, perquè els cou haver de donar diners als qui han envaït el país. Si diu que no, direm que va contra el que manen les autoritats).

Jesús, però, que sabia el que pensaven, els digué: Hipòcrites! Perquè em voleu enredar? Ensenyeu-me una moneda romana. Ells n'hi donaren una. Ell els preguntà: De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit? Li digueren: Del Cèsar. Doncs, home, és molt senzill: Doneu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu. (Jesús volia dir: La fe, l'amor a Déu i fer el que Ell vol és més important que els problemes de diners. I se n'anaren amb la cua entre cames).

El mossèn

LES LLIÇONS DE MESTRE JAN

No es pot dir:

No ho lograràs

Pa amb mantquilla

Ojo!

Quina tormenta!

Ho vull aclarar

Es una bona costum

Viu a les afores

S'ha de dir:

No ho aconseguiràs

Pa amb mantega

Compte! Atenció!

Quina tempesta!

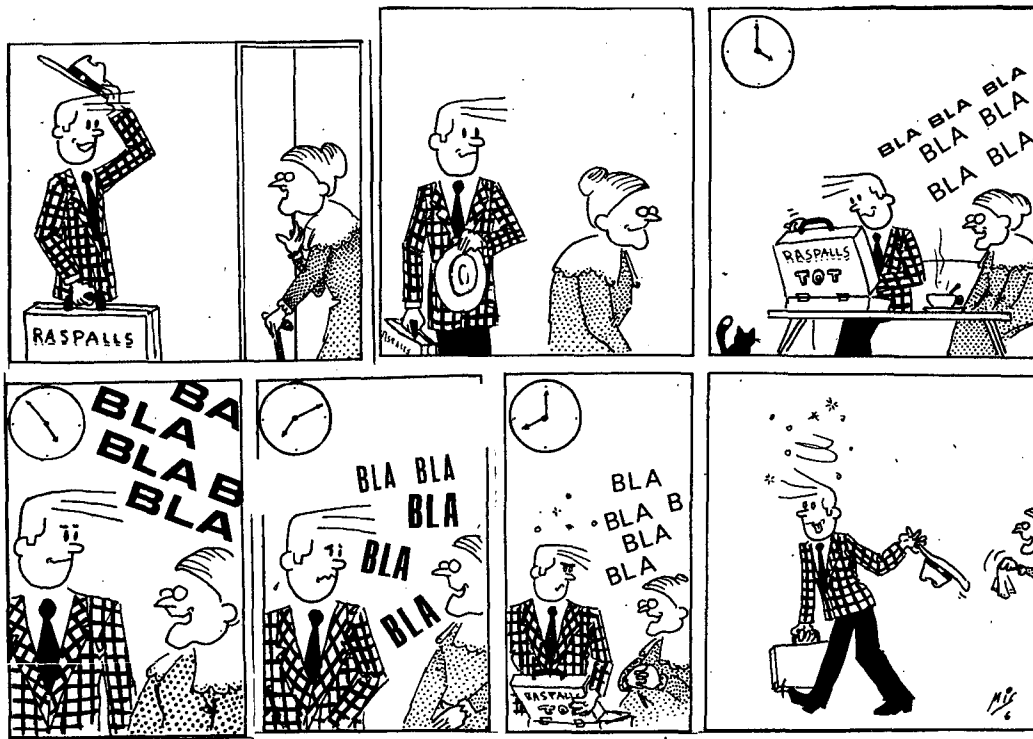
Ho vull aclarir

Es un bon costum

Viu als afores

Avet Set — esllips per a nenes i nens

Avet Set esllips per a nenes i nens

L'EXERIT

ANY II

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

59

Cristians valents

—Mare, no vaig entendre ben bé el que mossèn Josep explicà a la catequesi: Que diumenge és el DO...
MUT...

—No, home, el DOMUND.

—Què vol dir, mare, aquesta paraula tan estranya?

— Vol dir: "D*O*mingo M*UN*Dial".

—*Encara no ho entenc.*

—Vols dir que estaves atent quan mossèn Josep us ho explicava?

—Es que el Ramon em donava
cops als peus i em feia riure.

—Mira, Eixerit, quan facis alguna cosa mal feta, no busquis excuses, ni ho carreguis als altres, ho entens?

—Sí, però encara no entenc què vol dir el dia del DOMUND.

—Sí, però encara no entenc què vol dir el dia del DOMUND.

—Mira, vol dir que els cristians “de tot el món” hem d’ajudar a uns dones i a uns homes que són cristians de cor valent i generós; que han deixat la seva terra, la seva família, tot per anar-se’n a terres llunyanes, Àfrica, Amèrica, etc., per ajudar a tothom a ser feliç i a conèixer Jesús. A aquestes persones els diem: Missioners, perquè han marxat amb aquesta “missió”; són mossens, monges, dones i homes de tots els països cristians.

—I què?

—Home, és ben clar. Els que ens hem quedat aquí, a caseta, i amb les nostres cosetes, el mínim que podem fer és pregar per ells i ajudar-los, no?

—Sì, mare. Però, perché?

—Perquè han de fer escoles, hospitals, cooperatives, i viure ells, comprens?

—I doncs, què puc fer jo?

—Mira, primer de tot resar per ells, perquè Nostre Senyor els doni coratge. I després, per exemple, els diners que el pare et doni aquest cap de setmana, els dones diuen-ge a la parròquia. Entesos?

—Ara, ja ho entenc. Sí... és clar...
ja ho entenc... Sí, sí, ja ho entenc.

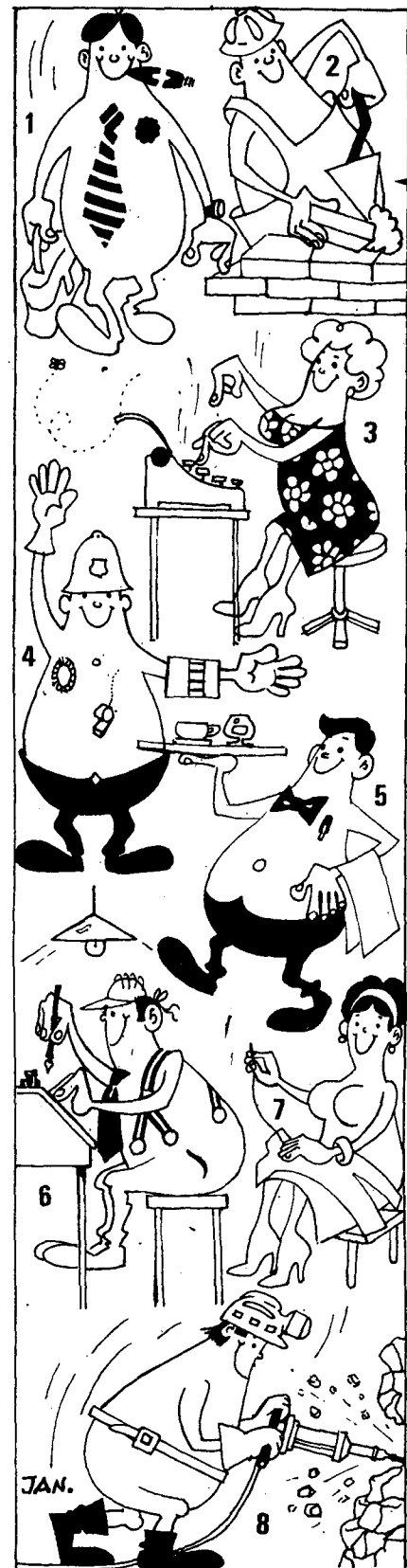
Las coyes del Pre. Brocun

Inspirat lliurement en el personatge de G.K. Chesterton

(CONTINUARĂ)

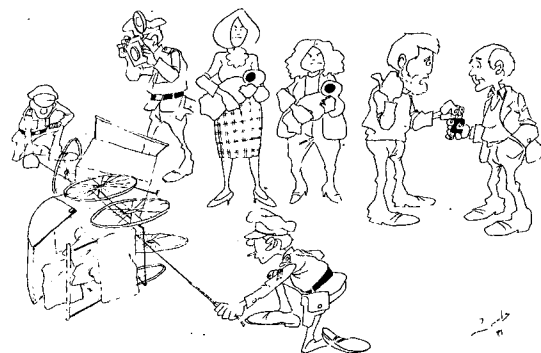
Avet Set esllips per a nenes i nens

El Joc dels oficis

1	1	2	3	4	5	3	6	7
2	8	3	9	10	7	3		
3	11	10	12	3	6	13	14	15
4	17	15	18	3				
5	12	3	11	18	15	10	15	
6	13	16	2	12	2	6	2	19
7	11	13	20	2	19	7	3	
8	12	2	6	10	15			

Aquests ninots representen vuit oficis. Heu d'endevinar quins són i escriure el seu nom a la línia corresponent, una lletra sobre cada ratlla. Com que les lletres tenen un número cada una, a partir d'un nom podreu treure tots els altres.

Accident de circulació

Solucions del número anterior

De la historieta desordenada

L'ordre de les vinyetes ha d'ésser B, D, A i C

Encreuats

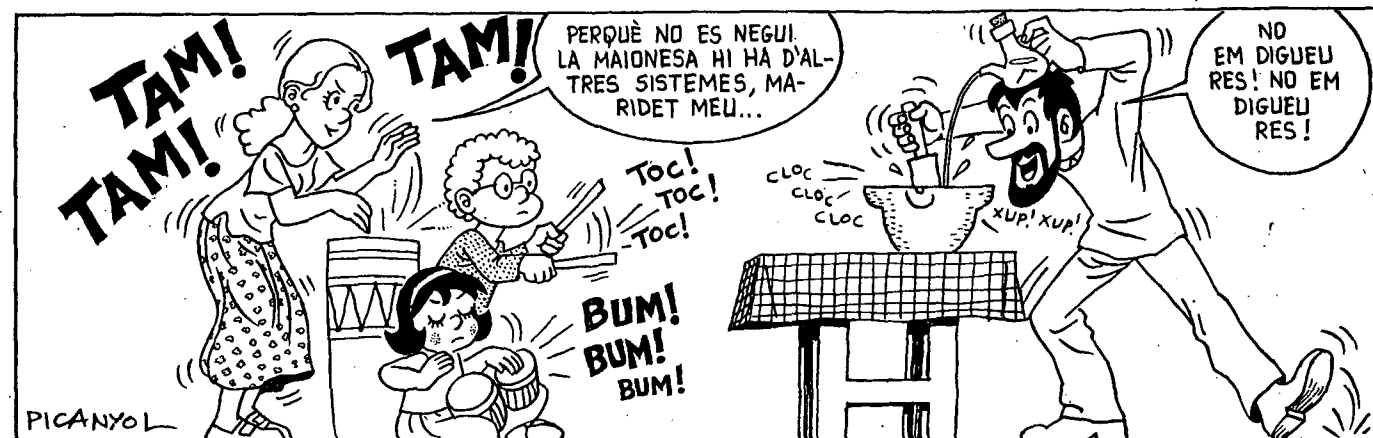
Horizontals: 1. Cavàvem. 2. Oreneta. 3. Las. Nau. 4. Tot. 5. Mai. Ase. 6. Arrelat. 7. Rialles.

Verticals: 1. Colomar. 2. Ara. irA. 3. Vestirà. 4. aN. El. 5. Ventall. 6. Eta. S.A.E. 7. Maulets.

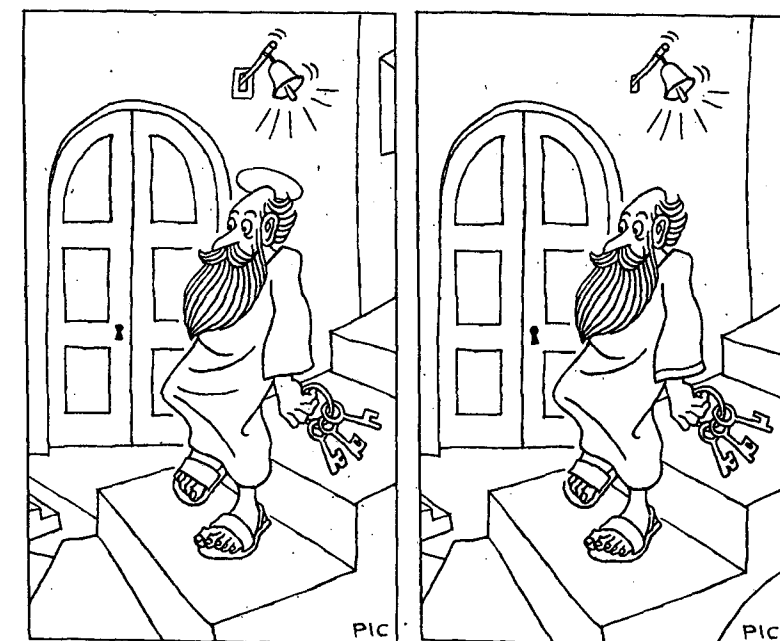
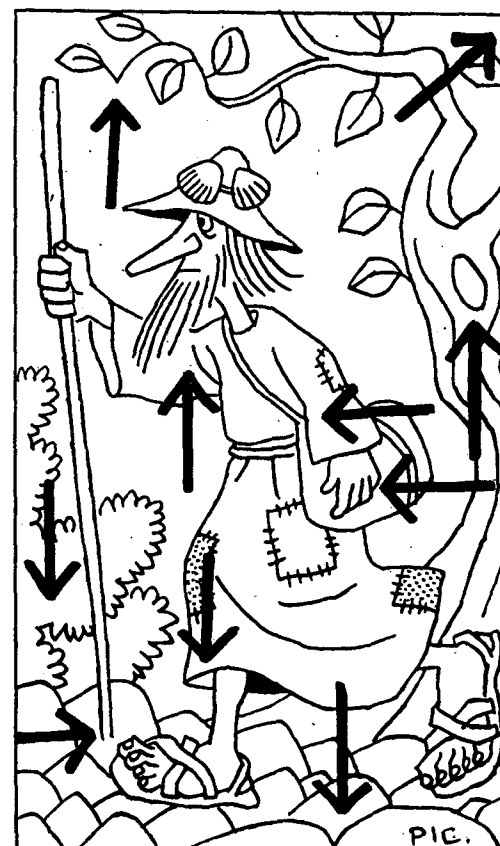
Nota: Hi havia un error d'explicació: "eta" en basc no vol dir "sí", vol dir "i".

La família Moixó

Avet Set — Avet Set — Avet Set

Entreteniments

ENTRE AQUESTES DUES VINYETES HI PODEU TROBAR DEU DIFERÈNCIES.

Avet Set — Avet Set — Avet Set

Avet Set esllips per a nenes i nens

ELS ARBRES DE LA NOSTRA TERRA

by Zoul Menat

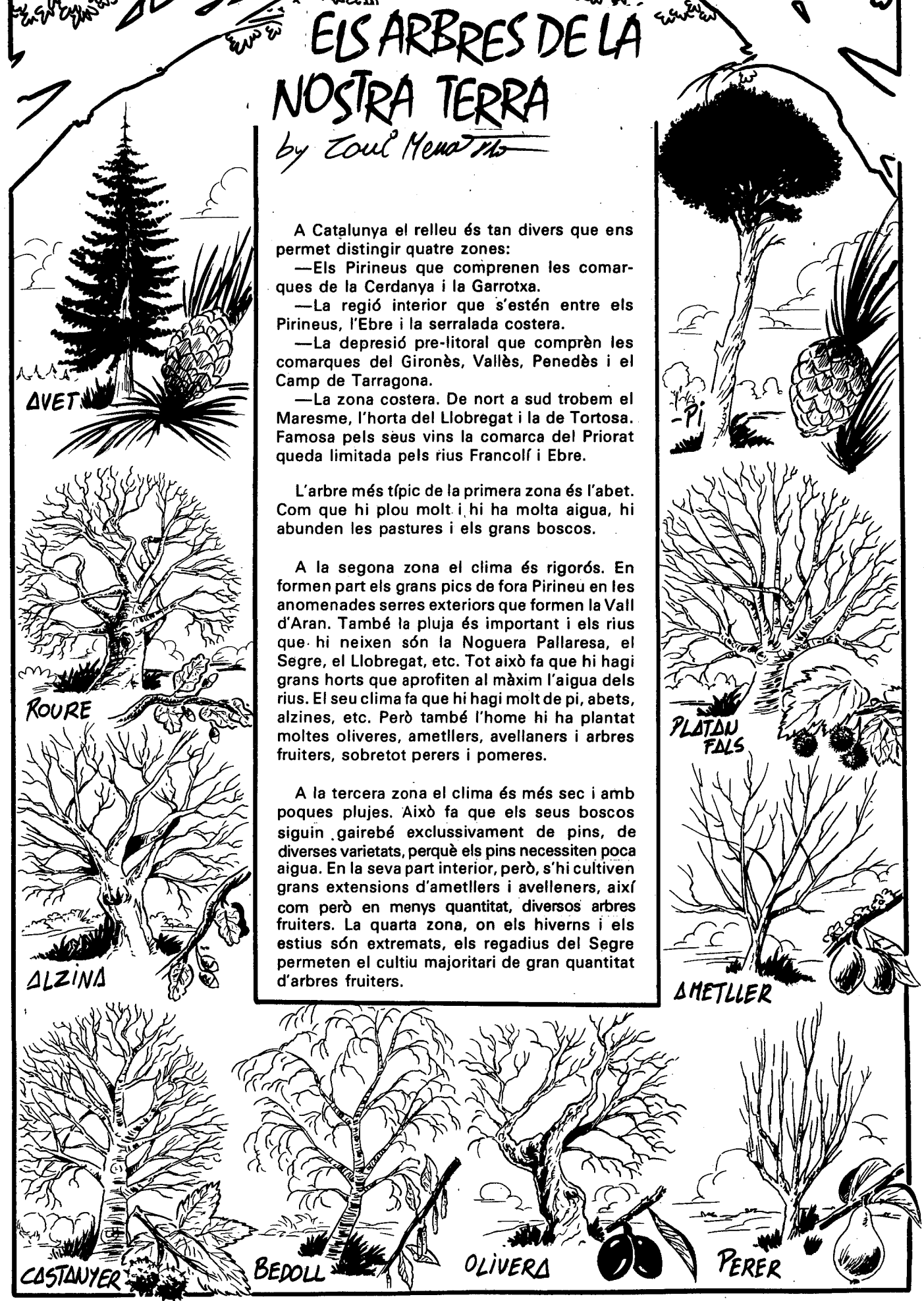
A Catalunya el relleu és tan divers que ens permet distingir quatre zones:

- Els Pirineus que comprenen les comarques de la Cerdanya i la Garrotxa.
- La regió interior que s'estén entre els Pirineus, l'Ebre i la serralada costera.
- La depressió pre-litoral que comprèn les comarques del Gironès, Vallès, Penedès i el Camp de Tarragona.
- La zona costera. De nord a sud trobem el Maresme, l'horta del Llobregat i la de Tortosa. Famosa pels seus vins la comarca del Priorat queda limitada pels rius Francolí i Ebre.

L'arbre més típic de la primera zona és l'abet. Com que hi plou molt i hi ha molta aigua, hi abunden les pastures i els grans boscos.

A la segona zona el clima és rigorós. En formen part els grans pics de fora Pirineu en les anomenades serres exteriors que formen la Vall d'Aran. També la pluja és important i els rius que hi neixen són la Noguera Pallaresa, el Segre, el Llobregat, etc. Tot això fa que hi hagi grans horts que aprofiten al màxim l'aigua dels rius. El seu clima fa que hi hagi molt de pi, abets, alzines, etc. Però també l'home hi ha plantat moltes oliveres, ametllers, avellaners i arbres fruiters, sobretot perers i pomeres.

A la tercera zona el clima és més sec i amb poques pluges. Això fa que els seus boscos siguin gairebé exclusivament de pins, de diverses varietats, perquè els pins necessiten poca aigua. En la seva part interior, però, s'hi cultiven grans extensions d'ametllers i avellaners, així com però en menys quantitat, diversos arbres fruiters. La quarta zona, on els hiverns i els estius són extremats, els regadius del Segre permeten el cultiu majoritari de gran quantitat d'arbres fruiters.

Per una catequesi del diumenge

Quan vaig a missa els diumenges i altres dies de precepte ho faig també precisament perquè és de precepte anar-hi. El tercer manament del Decàleg ens ordena santificar les festes. L'Església precisa i determina la manera de santificar-les, perquè té el poder de fer-ho, d'intervenir en els afers importants amb potestat legislativa. El precepte de què parlem és considerat per l'Església greu i primordial, de manera que no ens en podem considerar dispensats sinó per motius importants (tampoc l'Església vol obligar-nos-hi amb inconvenients greus). És un precepte que no ha estat revocat. Advertim-ho bé, ja que en aquests últims temps regna entre els fidels poc preparats una certa confusió, originada, com diuen alguns d'ells, per falses informacions, provinents qui sap si de consciències poc responsables o de "falses doctrines". Jesús, que fou un exacte complidor de la Llei, quan blasfemava el legalisme material i hipòcrita de certs fariseus, no deia que la Llei no hagués de ser observada com a Llei. No que jo hagi d'anar a missa només perquè està manat, de manera que un cop complert el manament em senti lliure i satisfet. Vaig a participar de l'eucaristia perquè sé que és prendre part en allò que és l'exponent màxim de la sacramentalitat de l'Església; però el precepte converteix, a més a més, la meua participació en un acte d'obediència, cosa que confereix al compliment un doble mèrit. Confereix encara, secundàriament, la formació i solidesa que se segueix de l'observança fidel de la disciplina de l'Església. Però, ho repeteixo, no és primordialment pel precepte que hem d'anar a missa.

Alexandre Olivar

CONCURS-SORTEIG III ANIVERSARI

Lletra pel
MOT-CLAU

R

La Bíblia a l'abast

Llegir la història amb ulls de fe

(Is 45:1.4-6).

O el que és el mateix: saber llegir els signes dels temps a la llum de la fe. Això és el que distingeix el creient del qui no creuen. Perquè tots —creients o no— som alhora actors i espectadors del que entre tots fem en el món. Però en siguem conscients o no, per damunt de tots hi ha Déu. Un Déu vivent, actiu, que **conduïx** les persones (v. 1), que **cria pel seu nom** les criatures (v. 4), malgrat que aquestes no el coneixen (v. 5), i mena els grans esdeveniments de la història, **per amor** (v. 4), cap a la veritat que salva tothom (v. 6). Perquè en definitiva: **Jo sóc el Senyor, no n'hi ha d'altre** (v. 5). El creient és no sols el qui ha descobert aquest principi de revelació, sinó el que n'ha fet motor de la seva vida, llum de la seva mirada, clau de la interpretació de l'existència. Així s'ha situat davant del món i dels homes, amb llibertat, amb atenció, disposat també a "dir" la seva fe. És el que fa el segon Isaïes en el text que llegim avui.

El crèdul és esclau d'un sistema

Aquest fragment sembla com un oracle en l'entronització d'un rei. En l'escaïença de la proclamació del rei, la divinitat es pronuncia a favor d'ell, en el sentit de presentar-lo com instrument eficient de la seva actuació. El rei entronitzat és superior als altres reis i, posat en mans de Déu, esdevindrà terror imparable davant tots ells. Vegeu uns textos paral·lels en els salms 2 i 110. El curiós del nostre text és que totes aquestes coses són predicades d'un home que ni és descendent de David, ni pertany al poble escollit, i ni tan sols coneix Jahveh. Ens trobem, doncs, davant una mena d'escàndol que Déu mateix suscita als ulls de la gent crèdula. Vet aquí una bona ocasió per distingir la fe de la credulitat. El crèdul és esclau d'un sistema que, ni que sigui un sistema religiós, no deixa de ser una presó, una minva de llibertat del creient veritable.

La revelació és vida

Ell, i fins i tot Déu mateix, esdevenen esclaus del sistema. Així Déu sols podria actuar a través dels sants, dels purs. Som a l'entrada de la negació del principi de salvació universal dut a terme per un Déu únic, totpoderós,

esclau del seus propis mètodes i de la seva mateixa revelació. Per contra, el creient accepta la revelació de Déu com un camí de diàleg personal, l'obertura al transcendent i la seva lliure acció en el món i en les persones. Hi ha un aspecte molt interessant de meravella constant en la fe, de sorpresa davant l'acció sempre fidel, però sempre nova de Déu en el món. És així com esdevé llavors possible la contemplació serena, confiada, dels signes dels temps a la llum de la fe. **Fora de mi no hi ha cap déu** (v. 5). Ell és el primer i el darrer (Is 44:6), el que està per damunt de tot i de tots. Ell es revela als homes a través dels fets, de les experiències humanes, que esdevenen història —història dels homes i història de l'acció salvadora de Déu— i no a través de sistemes filosòfics o de codis doctrinals. La revelació és vida. Manifestació de la vida de Déu, entrant en contacte fins a la comunió amb la vida dels homes. Després, aquests, a l'hora de dir la seva experiència de fe, es valdran dels signes i sistemes de pensament al seu abast, per expressar —tan fidelment com els sigui possible— la gran experiència de la fe. I s'ajudaran els uns als altres per trobar fórmules que els evitin les perilloses aventures pels camins de la confusió i de l'error. Però sabran que Déu i la seva revelació estan per damunt d'aquests sistemes i signes, que són molt més que tot això, de la mateixa manera que la vida desborda la seva possible codificació. Així aprendran la humilitat, el respecte, la condició constant de recerca, la necessitat de conversió permanent, que la vida de fe suposa. O sigui que viuran la fe amb tot l'entusiasme i el risc que la vida comporta. Així esdevindran nets de cor i veuran Déu a tot arreu. Fins i tot en Cir, el desconegedor de Jahveh, que accedeix al tron donant la mà al seu déu Marduk, però que en definitiva és l'instrument menat per Jahveh per permetre el retorn de la resta del seu poble a la pàtria.

Hi ha una tasca confiada als creients cristians i que moltes vegades, per desgràcia de tots, resta inèdita: l'esforç per llegir la vida a la llum de la fe i dir el resultat d'aquesta lectura amb valentia i amb sinceritat al món d'avui. Llavors no seria tan difícil l'aventura de l'esperança en el nostre món atribolat.

Josep M. Aragonès

La revolució genètica: qüestions ètiques i socials

Als Països Baixos, una vintena d'experts i teòlegs s'han pronunciat, aquest estiu, per les implicacions que presenten les descobertes més recents en matèria de biologia molecular i de mutacions genètiques.

Les experiències que s'han efectuat fins ara descarten els riscos d'error tècnic, encara que s'acosta el dia que serà possible de realitzar-les als hospitals. L'informe passa revista a algunes de les aplicacions possibles, tant a nivell somàtic com a l'interior de les cèl·lules de reproducció. No solament es podran guarir les malalties inguaribles fins ara, sinó també afectar elements essencials de l'individu. Això ja s'ha realitzat amb rates.

La qüestió essencial que ara s'imposa és saber si un ésser humà pot considerar-se com un encaix de peces soltes o si forma un tot únic i indivisible. En considerar aquesta qüestió, no pot evadir-se la de la dignitat de l'home i, per tant, les nocions de llibertat, justícia i responsabilitat.

Es en aquest precís moment, que les nostres escales de valors són discutides, quan la ciència ens obliga a pronunciarnos sobre aquest problema.

Però l'informe va més lluny quan examina les implicacions de la distribució desigual del poder en el món, de cara a aquestes descobertes. Efectivament, ¿qui dirà l'última paraula quan s'hagi de decidir l'aplicació d'un gen a una malaltia? La societat o l'individu? Serà necessari aplegar tot un arsenal jurídic

per a reglamentar el seu servei? Sobre aquest punt no sembla que s'hagi perfilat cap majoria en el grup.

Quant al pla ètic, la majoria de les religions accepten que l'home intervingui en la naturalesa; però, també sobre si mateix? Com diu Margaret Mead, la cèlebre antropòloga anglesa, "tenim la prudència necessària per a aplicar aquest poder a la naturalesa humana?"

Quant al pla social, també hi ha interrogants. Per exemple: quina part de la renda nacional s'ha de destinar a la investigació biològica? No existeix una resposta determinada a totes aquestes preguntes. Les Esglésies no poden referir-se al seu passat, perquè no existeix cap precedent que pugui respondre unes preguntes que no es plantejaren mai; per això aquest grup de treball els recomana que estudiïn el mitjà pel qual poden aportar llur contribució a aquest debat que concerneix l'home, i que prenguin part en les comissions nacionals responsables de qüestions genètiques.

Comercialitzar l'específic ADN (ADN=àcid desoxiribonucleic, mol·lècula de base que es troba en cada nucli, portador d'informacions genètiques), comercialitzar aquest medicament comporta molts problemes, a més del de la participació. Per això la comissió invoca amb força el dret que té cada home d'ésser consultat quan es prenen decisions que produiran un impacte en el seu quadre de vida.

Cal també un control permanent de l'enginyeria genètica per tal d'assegurar una informació permanent sobre els riscos possibles.

Demana, de fet, una protecció eficaç per als països del tercer món contra aquestes pràctiques.

L'informe finalitza amb cinc recomanacions, la primera de les quals consisteix en una crida a les Esglésies perquè celebrin una reunió amb l'objectiu de fixar les línies directrius que permetin el desenvolupament i la utilització la biotecnologia.

Pensant-hi bé

Del meu sarró de pelegrí per Terra Santa (XIX)

Gràcies, Senyor, perquè amb la vostra creu redimíreu el món

El reial camí de la Creu

Era divendres. És el dia en què, tradicionalment, tots els pelegrinatges cristians a Terra Santa fan l'exercici piados del Via Crucis. El dia anterior, la visita al sepulcre gloriós de Jesús, ens havia recordat la paradoxa de la fe cristiana: És a través de la Passió i de la Creu que, semblantment al Crist, arribarem a la Resurrecció.

La contemplació de la majestat gloriosa de Jesús regnant des de la Creu ens recorda la ineludible exigència d'assumir coratjosament el dolor de viure i de morir, el dolor de creure i d'estimar, si volem conèixer, ja ara, la veritable joia de l'existència temporal de la persona i, posseir-ne, finalment, la seva plenitud gloriosa en Déu.

Nosaltres, el dijous, anàrem des de la setena estació del Via Crucis fins al Sant Sepulcre, i, el divendres, férem el recorregut dels llocs on se celebren les primeres estacions de la Via dolorosa.

D'aquesta manera, la gloriosa Resurrecció de Jesús quedà al centre de la nostra contemplació de la Passió i de la Mort de Jesús.

La lectura dels textos de la Passió de Jesús segons Sant Joan ens ajudà a viure el Procés de Jesús, via dolorosa d'un amor compromès i plenament lliurat per a la salvació de tota la Humanitat.

L'església de santa Anna

Entrant a la ciutat vella de Jerusalem per la Porta d'Herodes, visitarem, en primer lloc, l'església de santa Anna. En el pati interior del gran edifici dels PP Blancs hi ha aquest temple, monument artístic, potser el més característic i el més ben conservat de l'art dels Croats. S'edificà, probablement, en la primera meitat del s. XII i està dividit en tres naus. Des del mig de la nau meridional es baixa a la cripta, on es venera, com consta ja des del s. V el naixement de la Verge Maria. Durant la guerra dels Sis Dies (juny 1967) fou greument danyat pels bombardeigs israelians, i, posteriorment, restaurat i obert de nou al culte l'any 1971.

La piscina de Betzata, Probàtica o dels Cinc Pòrtics

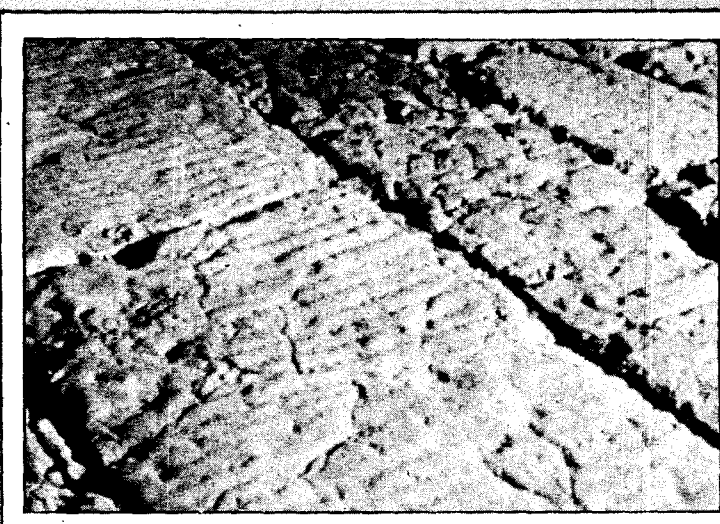
Es troba a ben poca distància de l'església de santa Anna. "A Jerusalem, vora la Porta dels Ramats, hi ha una piscina, es diu Betzata i té cinc pòrtics" (Jn 5,2). És on Jesús digué al paralític: "Aixeca't, carrega't la llitera i camina" (Jn 5,8). Hom es preguntava: Per què cinc pòrtics? Les excavacions n'han tret l'entrellat: Tenia un pòrtic a cada costat, i un cinquè pòrtic sobre una paret mitjana que partia per la meitat la piscina.

La Torre Antònia

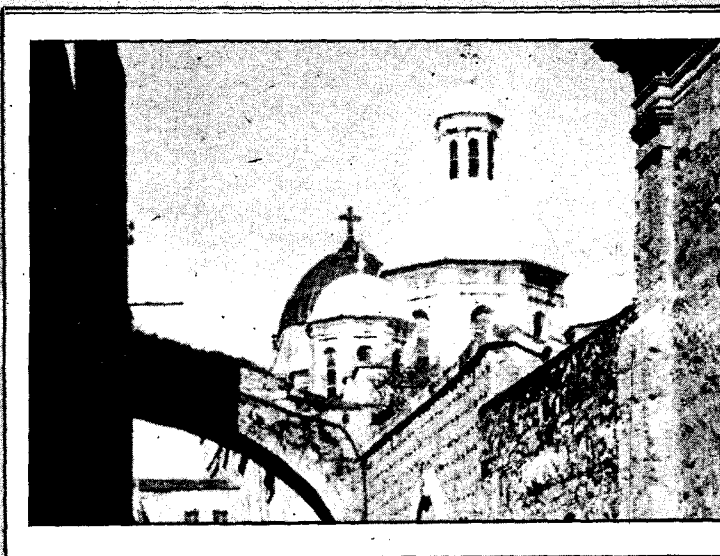
A pocs passos pot assenyalar-se el lloc que ocupava la Torre Antònia, a l'angle nord-est de l'explanada del Temple. Construïda per Herodes el Gran, com ho testimonien les pedres en forma de bossa, la fortalesa tenia un pati de cinquanta metres quadrats, pavimentat amb floses i grans pedres (= lithostrotos). Aquí hi hagué el judici de Jesús davant Pilat.

La Capella de la Flagel·lació

Està edificada sobre el lloc on, segons la tradició, Jesús fou sotmès a aquest suplici. Està situada en el

Fragment del "Lithostrotos", o sòl de pedra, de la fortalesa Antònia.

Inici de la Via Dolorosa. A la dreta la cúpula de l'església de la Condemna.

Convent dels PP. Franciscans. La capella medieval de la que queden importants restes, presenta una façana del s. XII i fou restaurada l'any 1839 i renovada l'any 1929.

La Capella de la Condemna

A pocs passos, i en el mateix pati de l'Institut Bíblic Franciscà, hi ha aquesta capella on comença el "Lithostrotos" on Pilat condemnà a mort a Jesús i aquest fou carregat amb la Creu. En el centre del paviment poden veure's pedres esbriades per tal d'evitar que les cavalcadures rellisquessin i dibuixos geomètrics de jocs per a distracció dels soldats.

La Basílica de l'"Ecce Homo"

L'edificació fou possible gràcies a la sol·licitud del P. M. Alfons Ratisbona, jueu convers i fundador de les Germanes de Sion. És d'una bellesa austera. Per una escala de ferro es baixa al soterrani del monestir on hi ha les restes més importants del "Lithostrotos": Enllosat, cisternes, canalitzacions, etc. En sortir al carrer es veu l'arc dit, popularment i sense cap fonament, de l'Ecce Homo, que travessa el carrer i que no és sinó una part de la porta oriental d'Acclia Capitolina, edificat en el s. II.

Avançant pel carrer trobarem les diferents capelles que recorden la resta de les estacions del Via Crucis fins arribar a la VII on el començarem al dia anterior.

Més d'una vegada, durant el recorregut, pensava és possible que et trobis en el marc històric d'uns fets tan importants? Enveges els sants que en la contemplació de la Passió se sentien pregonament treballats i compromesos. Pensava en el dolor de l'home a través de tots els temps, i en els seus petits dolors i els de totes les persones que estimo. Davant del Crist sofferent, hom no s'atreveix a demanar: Per què? Pregava perquè sabés acceptar-lo i portar-lo amb amor. Perquè, finalment, ni a mi ni a ningú, tot el dolor del món no ens apartés de la Veritat i de la Vida.

Xesc Solià

Paraula de Vida

El perdó fratern

No et dic fins a set vegades, sinó fins a setanta vegades set (Mt. 18,22).

A qui parla Jesús amb aquestes paraules? Ho recordes? Respon a Pere que, després d'haver escoltat coses meravelloses de la seva boca, li ha fet aquesta pregunta: "Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà les ofenses que em faci? Fins a set vegades?"

I Jesús:

"No et dic fins a set vegades, sinó fins a setanta vegades set"

Pere, probablement, sota la influència de la predicació del Mestre, havia pensat de llançar-se, bo i generós com era, en la seva nova línia fent quelcom d'excepcional: arribant a perdonar fins a set vegades. En el judaisme, de fet, s'admetia el perdó de dues, tres vegades, quatre al màxim.

Però Jesús responent: "Fins a setanta vegades set" li diu que per a ell el perdó ha de ser il·limitat: cal perdonar sempre.

"No et dic fins a set vegades, sinó fins a setanta vegades set"

Perdonar. Perdonar sempre. El perdó no és oblit que sovint significa no voler mirar la realitat de front. El perdó no és feblesa, és a dir, no tenir en compte un tort per por del més fort que l'ha comès. El perdó no consisteix a afirmar que no té importància allò que és greu, o que està bé el que està malament.

El perdó consisteix a obrir, a qui t'ha fet tort, la possibilitat d'una nova relació amb tu, la possibilitat doncs per a ell i per a tu de recomençar la vida, de tenir un esdevenidor en el qual el mal no tingui l'última paraula.

"No et dic fins a set vegades, sinó fins a setanta vegades set"

Com-àiem de fer-ho doncs per viure aquesta paraula?

Aquesta és una resposta de Jesús a Pere que havia preguntat: "Quantes vegades hauré de perdonar al meu germà?" "...el meu germà?"

Jesús, en respondre, apuntava doncs sobretot a les relacions entre els cristians, entre els membres d'una mateixa comunitat.

Ja ho saps que sovint es vol compensar amb un acte, o amb una paraula corresponent, l'ofensa soferta. Saps com per diversió de caràcters, o per nerviosisme, o per altres causes, les mancances d'amor són freqüents entre les persones que viuen juntes. I bé, recorda't que només un capteniment de perdó, sempre renovat, pot mantenir la pau i la unitat entre els germans.

Sempre tindràs la tendència a pensar en els defectes dels teus germans, a recordar-te de llur passat, o voler que siguin diferents de com són... Cal que adquireixis l'hàbit de veure'is amb una mirada nova i nous ells mateixos, acceptant-los sempre, de seguida i a fons, encara que no es peneixin.

Chiara Lubich

Finestral de la Caritat

No pot haver-hi treva

Per a sentir-se solidaris, per ajudar als altres, no pot haver-hi treva, ni vacança, ni parèntesi. Encara que l'estiu i les vacances imposin un ritme lent a les nostres relacions socials, l'allau de problemes socials i assistencials que acudeixen a aquesta finestral oberta no ha minvat, ans al contrari, augmenta en número i en quantitat dinerària. En el moment de lliurar aquestes línies a la premsa, encara subsisteix un dèficit important. Seguim confiant en la provada generositat dels nostres amics i col·laboradors. Esperem la seva resposta.

DEMANDES

8.474.- Mare viuda, amb tres fills de 7, 6 i 5 anys. Per manca de treball i malaltia de dos nens ha contret deutes. Són 18.323 ptas.

8.475.- Peó de 63 anys, en tràmit el cobrament d'invalidesa. La muller està malalta i el fill fa el servei militar. Per l'enderrement de lloguer 25.000 ptas.

8.476.- Guixaire malalt; té en tràmit l'incapacitat total pel treball; amb cinc fills menors. Calen 20.000 ptas.

8.477.- Senyora de 70 anys ha quedat viuda. Mentre espera cobrar la pensió 20.000 ptas.

8.478.- Peó de la construcció en atur sense subsidi. La muller greument malalta, i tres fills de

15, 16 i 18 anys aquest no troben treball. Li són necessàries 25.000 ptas.

8.479.- Peó malalt, cobra d'invalidesa. Té quatre fills, el més gran de 10 anys. A la muller li han prescrit una pròtesi dentària mancant-li 24.000 ptas.

8.480.- Matrimoni en atur forçat amb cinc fills de 12 a 4 anys. Per evitar el desnonament del pis 24.766 ptas.

8.481.- Peó en atur amb quatre fills de 13 a 6 anys. Viuen en pessimes condicions i els hi han concedit un pis. Necessiten 30.000 ptas. per l'entrada.

8.482.- Peó en atur sense subsidi, amb cinc fills, el més gran de 6 anys. La muller malalta i els fills destituts. Calen 30.000 ptas. per aliments i lloguer.

8.483.- Amb 23.000 ptas. un peó de la construcció evitaria el desnonament de l'habitatge. Està sense treball i té tres fills petits.

8.484.- Mare abandonada del marit amb sis fills menors. Li urgeix liquidar un deute d'aliments de 6.500 ptas.

8.485.- Fuster de 57 anys en atur, necessita 17.000 ptas. per material, així podrà treballar a casa, i deute de lloguers.

8.486.- Peó malalt des de fa 2 anys. La família que l'ajudava està en atur. Calen 15.000 ptas.

El cardenal-arquebisbe de Barcelona

D 1981: "El món una família"

col·labora així, d'una manera misteriosa, en l'obra de Déu.

La paraula **família** també suggereix **perfeccionament mutu**. Perquè els esposos comparteixen la vida, en una relació interpersonal que els enlaira en tots els ordres: una perfecció que es comunica també als fills, mitjançant la seva educació a la llar.

Encara ens diu moltes més coses el mot **família**: **solidaritat, comprensió, ajuda, diàleg**, etc. ¿Qui podria descriure d'una manera exhaustiva tot el que hi ha, viu i palpitant, en aquesta realitat

que anomenem "cèl·lula primària de la societat"?

El món sencer, una família

Doncs bé. Aquesta paraula s'aplica al gran disseny que Déu té sobre els homes. Desitja que tots ells formin "la família estimada de Déu" i "la família dels fills de Déu", segons expressions del Concili Vaticà II. Quan l'Evangeli ens diu que Jesucrist desitja que els homes es reunixin formant un sol ramat, guiat per un sol pastor, diu amb altres paraules el mateix

que conté l'expressió **família**. Aquesta és, precisament, la gran petició que fa l'Església quan demana al Pare totpoderós en una solemne pregària litúrgica: "Reuniu els vostres fills dispersos pel món".

La mirada de les generacions actuals es dirigeix al progrés científic i tècnic com a portador de la felicitat. L'Església, sense menysprear els béns terrenals —però relativitzant-los— ens convida a pregar per tal que el món sencer es reunixi formant una sola família: que en la convivència dels homes

hi hagi una veritable unitat, en la justícia, el respecte, l'amor, el perfeccionament mutu, la fecunditat en la virtut, el diàleg, l'ajuda, la comprensió, etc. Així els homes, amb els ulls posats en Déu, Pare misericordiós, podran seguir el camí de la seva existència units en pau, i amb el cor ple d'esperança.

Els missioners —preveres, religiosos i laics— realitzen aquesta tasca a les esglésies joves del Tercer Món: fer present Jesucrist, ensenyant la seva doctrina portadora dels grans valors del veritable progrés humà. Per tal que

el món constitueixi una sola família, perquè sense distinció de races o llengües, tots els homes s'uneixin en una solidaritat, fonamentada en la justícia i l'amor.

Les nostres comunitats cristianes s'han de sentir missioneres i han d'ajudar els missioners amb les seves pregàries i la seva cooperació econòmica.

Barcelona, 9 de setembre del 1981.

Narcís Jubany i Arnau
Cardenal-Arquebisbe
de Barcelona

Missatge del Papa davant la diada del Domund

Obres de l'Església estan implicats missioner

ssoleix plenament la seva finalitat si es famílies cristianes no es converteixen, elles mateixes, en evangelitzadores i missioneres: l'aprofundiment de la consciència espiritual personal fa que cadascú, pares i fills, tingui la pròpia funció i la pròpia importància per a la vida cristiana de tots els altres membres de la família.

4. Les Obres Missionals Pontificies al servei de la missió universal

L'organització de l'acció missionera durant el mes d'octubre, del qual la Diada Mundial és el punt culminant, està confiada a les Obres Missionals Pontificies, perquè la institució d'aquesta Diada es deu a la seva iniciativa. En aquests últims anys, les Obres Missionals Pontificies han estat erigides a totes les esglésies joves. I tenen sempre per objectiu "infondre en els catòlics, des de la seva infantesa, un esperit veritablement universal i catòlic".

Ad Gentes núm. 38). Tal com es diu en els Estatuts, que vàregis aprovar l'any passat (26 de juny del 1980), això constitueix el seu fi primari i principal. Les esmentades Obres són la institució també destinada a promoure la cooperació missionera de cada una de les Esglésies particu-

lars, de cada bisbe, de cada parròquia, de cada comunitat, de cada família i de cada persona. Tractant-se d'un deure per a tothom, es pot demanar a cada u que mantingui amb prioritat l'acció de les Obres Missionals Pontificies.

La sol·licitud missionera s'expressa de diferents maneres. "Essent l'evangelització abans de tot una acció de l'Esperit Sant, és necessari reservar el primer lloc a l'oració i al sacrifici", com he subratllat i com recorden molt justament els Estatuts d'aquestes Obres. A més, és necessari un esforç comú i intens per a fer que brollin i madurin les vocacions missioneres. Si el món més que mai necessita Crist i el seu Evangeli, el nombre dels predicadors de la Bona Nova ha de créixer proporcionalment.

Finalment —certament us preocupareu de recordar-ho— la cooperació missionera no pot veure's compromesa per la present crisi econòmica, que pateixen tots els països del món. Que aquesta crisi no sigui pels cristians dels països rics una excusa per a disminuir la pròpia generositat! Que no oblidin que les Esglésies del Tercer Món són encara més afectades que ells per aquesta crisi!

Per acabar, voldria recordar-vos que la celebració del Congrés Euc-

arístic Internacional de Lourdes, el mes de juliol, constitueix un estímul per l'afany missioner de l'Església. L'Eucaristia, que fa l'Església i constitueix la "font i culminació de tota la vida cristiana" (*Lumen gentium*, núm. 11), és el sagrament que significa i realitza la unitat entre tots els membres de l'Església. L'Eucaristia els fa solidaris entre si, els impulsa a compartir la seva fe, les seves riqueses espirituals, els seus sofriments i el seu pa material. Per això els participants en l'Eucaristia estan també invitats a participar en la missió de Crist, a portar el seu missatge a tots els homes: la litúrgia eucarística ha d'ésser, doncs, el centre de la celebració de la Diada Mundial de Missions.

Pugui el Senyor, que ha donat a la seva Església el mandat de fer deixebles a totes les nacions, manifestar també amb els nostres esforços aquest poder que li ha estat donat al cel i sobre la terra (cfr. Mt 28, 18-19)! Que la Santíssima Verge Maria, Patrona de les Missions, ens ajudi a correspondre a l'exhortació de Crist ressuscitat! A vosaltres, estimats Germans en l'Episcopat, a tots els missioners que es prodiguen sense estalviar esforços per les messes, a les Comunitats diocesanes, i particularment a aquells que sabran comprendre aquesta crida i correspondre amb generositat inspirada per la renovació interior, envio de tot cor la Benedicció Apostòlica.

Vaticà, 7 de juny de l'any 1981,
tercer de Pontificat
Joan Pau II

Bisbe de Palència

La figura del sacerdot no és única ni uniforme

PALENCIA.— "S'està perfeccionant un nou model de ministeri sacerdotal i també de seminari, encara que no s'hagi assimilat del tot", ha dit el bisbe de Palència en la inauguració del curs del Seminari Major.

Monsenyor Castellanos ha remarcat que "tots som conscients de que l'"status" del sacerdot, avui, no està reconegut ni es configura en uns perfils exactes, uniformes, com ho era abans; la figura del sacerdot que s'ha anat creant, a partir del Vaticà II, no és única ni uniforme".

Entre els nous trets de la nova figura del sacerdot, monsenyor Castellanos ha destacat la redescoberta de l'Església com a comunitat i el ministeri al seu servei, pobresa i major presència en el poble, imposant-se "la comunió i la fraternitat davant la

separació i al mateix concepte de la dignitat sacerdotal; i una espiritualitat més centrada en el Crist, en l'home, amb la consegüent valoració humana del diàleg, treball en equip, amistat, vida en comunitat, interès per les persones, estimació dels laics, major consciència de la realitat social.

Als seminaristes, concretament monsenyor Castellanos els ha animat a formar-se en l'experiència comunitària i a fixar el seu interès en l'estudi seriós de la teologia, com a intel·ligència de la fe, perquè puguin donar respostes vàlides, des de la fe, als seriosos desafiaments del nostre món. I acabà demanant-los "hores llargues d'estudi, esforç personal i experiència comunitària".

"La Verdad" de Pamplona compleix cinquanta anys

PAMPLONA.— El setmanari diocesà "La Verdad" ha complert 50 anys. Des del 6 de setembre del 1931 que sortí a la llum, han aparegut 2490 números que han estat un bon reflexe de la vida pastoral, de Navarra en l'últim mig segle.

Amb aquest motiu, el número dedicat a recordar aquesta efemèride, recull diversos testimoniatges, entre els que destaca el de l'actual Arquebisbe de Pamplona, monsenyor Cirarda, el qual demana al setmanari que avanci, amb pas ferm, "rectificant errors, fortificant virtuts, responant als reptes del nostre temps i al que vol i necessita el

poble fidel navarrès, al servei del qual ha d'estar sempre "La Verdad".

Per la seva part, monsenyor Méndez, actual arquebisbe de Granada i antic arquebisbe de Pamplona, diu referint-se a "La Verdad": "Sempre vaig pensar en un full que no solament fos vehicle d'informació sinó vincle de comunió. Crec que "La Verdad" va seguint un ritme d'acord amb la vida. La vida ni és monòtona, ni igual, sinó canviant".

Per a monsenyor Osés, bisbe d'Osca "La Verdad" sempre ha estat com el projecte i estímul perquè la vida de l'Església de Navarra sigui vertadera i autèntica".

Monsenyor Fernando Sebastián

"Els traficants de drogues, assassins del cervell i de l'esperit"

Lleó.— "A tot arreu s'amaguen aquests assassins de la ment i de l'esperit dels joves: traficants grans i petits encobridors, persones implicades de mil maneres en el negoci, un negoci que consisteix en explotar la inexperiència, la inseguretat i la solitud dels joves, per a guanyar ràpidament uns diners fàcils, encara que sigui a costa de desfer la vida de molts joves, amargar moltes famílies i multiplicar la delinqüència", ha escrit el bisbe de Lleó, monsenyor Fernando Sebastián, com a resposta a la carta d'un ex-drogadicta, publicada a "El diario de León".

Després de sospesar la gravetat del problema de la droga i deixar constància del mal que està fent en la capital i comarques lleonines, el bisbe ofereix el seu ajut i el de la diòcesi: "Et vull oferir el meu ajut. M'agradaria parlar amb tu i amb altres com tu. Voldria analitzar la situació amb vosaltres i veure entre tots quines possibilitats tenim. Sé que els catòlics de Lleó no em deixaran sol. Deixa'm que des d'aquí els inviti a oferir-se per aquesta acció. Hi ha quelcom a fer: ajudar els que s'han alliberat de la droga, acollir-los en algun lloc, proporcionar-los un tractament, un ambient, un suport social, etc".

El bisbe de Lleó acaba parlant de l'acció concreta i pensada, i de la creació d'associacions per ajudar els drogadictes, idea suggerida pel jove anònim que abandonà la droga: "Cal promoure una acció pensada i mantinguda eficaçment contra la droga, sensibilitzant el que s'ha de denunciar, en una paraula, actuant. A mi em correspon, a

Fumar un "porro" pot ésser un començament en el costum de drogar-se.

títol d'aquesta humanitat fraterna i solidària en la que creiem els cristians, acollir la teva demanda, intentar ajudar-te en aquesta bona idea que has tingut (creació d'associacions), invitar d'altres ex-drogadictes a secun-

dar la teva idea, i demanar-ho també als catòlics que se sentin en condicions de fer-ho i d'oferir llur col·laboració personal, professional o econòmica. Podrem fer entre tots que aquest desig sigui una realitat?"

Monsenyor Del Val

"Tota reforma de l'Església s'ha de prestigiar amb la pròpia santedat"

SANTANDER.— "Santa Teresa de Jesús ensenya, amb la seva vida i escrits, que el crient està insert en la comunitat-Església en la que creu i des de la qual creu", escriu monsenyor Del Val amb motiu del IV centenari de santa Teresa.

El Prelat remarca que en un segle com el seu en el qual molts pobles d'Europa desertaren de l'Església catòlica, Teresa mor donant gràcies a Déu per morir

filla de l'Església. Tota la seva obra reformadora i fundadora de Carmels no té més sentit que l'amor a l'Església.

"Santa Teresa —afegeix el Prelat— estava segura que tota reforma en l'Església s'ha de prestigiar per la seva pròpia santedat, amb el que avui anomenen testimoniatge de vida cristiana. Els criteris reformadors de santa Teresa de Jesús romanen, així, molt lluny d'algunes exi-

gències reformistes actuals consistents en criticar-ho tot, però sense exigir-se res a ells mateixos. O només en projectar noves estructures, però no pas des de l'angle d'una major exigència de santedat".

Acaba dient que la santa va sotmetre tota la seva obra al discerniment de l'Església. Tot un exemple de reforma i d'obediència en comunió amb l'Església.

Urgència d'un estatut legal del minusvàlid

Madrid.— Els Bisbes de la Comissió Episcopal de Pastoral han fet una crida "a totes les comunitats de les Esglésies espanyoles" amb motiu de l'Any Internacional del Minusvàlid.

En resum, la carta recorda algunes dades. "A Espanya hi ha un gran nombre de persones que sofreixen algun tipus de minusvalia. Les estadístiques ens parlen de 683.300 minusvàlids físics, 259.000 minusvàlids psíquics, 59.600 invidents, 61.400 sords-muts i 49.700 paralítics cerebrals. Quelcom més del 3 per cent de la població espanyola".

El MEC autoritza l'ensenyament presencial

El subsecretari del Ministeri d'Educació i Ciència, Antonio Lago Carballo, ha dictat una resolució per la qual es convoca i autoritza sis cursos d'especialització en educació preescolar, en la modalitat d'ensenyament presencial, segons va publicar ahir el "Boletín Oficial del Estado".

Segons han informat a Europa Press fonts oficials del Ministeri d'Educació i Ciència, l'ensenyament presencial és el que no es fa a distància, de tal manera que els participants en els cursos han de ser-hi físicament presents.

Bilbao: S'han donat dues sentències de divorci

Les dues primeres sentències de divorci a Bilbao han estat donades aquest matí, en el jutjat de família número cinc, a càrrec del qual hi ha el jutge José Martínez Arenas. Les dues demandes eren de mutu acord, és a dir, ambdues parts de la parella volien el divorci.

En un dels casos, els fins ara consorts no tenen fills i feia dos anys que estaven separats, amb un conveni fet davant de notari en el qual al·legaven trencament de convivència conjugal.

Catalunya
Trisiliana

València, 244, 2.ª

BARCELONA

Matrícula oberta,
ESCOLA CANIGÓ

Ensenyament
especial
Pretaller i Taller

Avda. Vallvidrera, 22-24
Tel. 203 25 70 - 247 84 28
201 46 07

ESCOLA CATALANA

LLIBRES APROVATS PER A LA UTILITZACIÓ A LES ESCOLES,
PER LA GENERALITAT I PEL MINISTERI D'EDUCACIÓ.

RELIGIÓ per FREDERIC BASSÓ

EGB: La meua fe (Fins a 4.) - Guies didàctiques.
CATEQUESIS: Catequesis de la Primera Comunió - Guia del Catequista
Diapositives.

CICLES COMPLETS PER A L'EGB:

Lectura.- Llengua Catalana (Fins a 5). La llengua catalana tractada com a primera llengua a l'ensenyament.
Naturalesa - Societat (geografia i història)
Matemàtiques: (Fins a 7.è)

SOL·LICITEU CATÀLEG CATALÀ

EDITORIAL TEIDE, S.A.

Viladomat, 291. Barcelona 29 - Tel. 250 45 07

**Demanen
nacionalitzar-les**

**Ofensiva contra
les escoles
confessionals
a França**

Toulouse.— Amb una resolució aprovada per unanimitat en la que es demana la nacionalització de totes les àrees de l'ensenyament, el congrés del sindicat dels mestres francesos (SNI), celebrat a Toulouse, ha marcat el punt de sortida d'una gran ofensiva contra les escoles confessionals. El sindicat, que compta amb 280.000 membres predominantment socialistes i comunistes, exigeix que el diner públic es canalitzi només a les escoles estatals. Exigeix que s'anul·lin totes les "lleis anti-laicistes" i totes les mesures d'ajuda a favor de les escoles privades confessionals.

El sindicat de mestres diu que les forces conservadores volen fer un mal ús de les escoles com una "inversió ideològica, política i econòmica". Condemna la presumpció "convergència de la jerarquia catòlica i l'empresariat" per a crear una escola de la "coordinació ideològica i social". Segons la voluntat del sindicat SNI, la nacionalització de les escoles privades confessionals l'ha de dur a terme el legislador encara dintre d'aquesta etapa legislativa.

Compromet la pau

**La bomba de neutrons neguiteixa
als bisbes americans**

Washington.— La decisió presa per l'Administració Reagan de produir la bomba de neutrons, ha neguitejat als bisbes dels Estats Units. En un comunicat publicat a Washington, el president de la Conferència Episcopal dels Estats Units monsenyor Roach, arquebisbe de Minneapolis, ha subratllat que la fabricació d'aquesta arma compromet greument les esperances de que s'acabi la cursa d'armaments.

Mons. Roach es pregunta també si els polítics americans no refusen amb això, inconscientment, les barreres psicològiques, polítiques i estratègiques que s'oposen a una guerra atòmica. Mons. Roach creu que la diferència essencial entre l'Administració Reagan i l'administració Carter està en el fet que, avui, existeix en els medis polítics un renovellat interès per les discussions sobre les possibilitats d'una defensa atòmica. Aquest nou interès ha suscitat

proposicions per a estratègies i armes destinades a demostrar "als nostres enemics i als nostres aliats, que tenim la possibilitat i la voluntat de fer una intervenció nuclear limitada, si això fos precís".

Abans d'anar més endavant, subratlla el comunicat, hom s'ha de preguntar què es pot guanyar a contribuir a fer creure que en una guerra nuclear, en determinades circumstàncies, pot ser "una opció política racional".

El president de la Conferència Episcopal posa de relleu que la decisió de l'administració Reagan s'ha de considerar també a la llum del discurs pronunciat pel Papa Joan Pau II el 1979 davant les Nacions Unides, a New York. En aquesta ocasió, el Papa es demanava si algú en el nostre temps podia creure realment que la cursa d'armaments nuclears podia servir a la pau mundial.

L'administració Reagan té interès per la defensa atòmica.

**Aportacions per a obres
de caritat**

El Senat dels Estats Units ha aprovat majoritàriament la proposta de que es permeti als contribuents deduir dels seus impostos el que dediquen a obres de caritat.

Els qui han proposat aquesta mesura, creuen que serà una manera d'incitar a fer més obres de caritat, que seran deduïdes a la fi de l'any fiscal.

Ara la proposta ha d'ésser aprovada per molts grups socials, entre ells, la Conferència Nacional de Càritas Catòlica.

Teletips

**Unió Soviètica:
Neguen la lectura
religiosa als presos
polítics**

Moscou.— Alexander Ogorodnikov, fundador i director del setmanari juvenil ortodox de Moscou, condemnat a onze anys de privació de la llibertat, ha reanudat la seva vaga de fam. La finalitat és aconseguir altra vegada una Bíblia, com fa quasi sis mesos. La que tenia li ha estat presa per l'administració del camp de concentració a l'Ural, on està internat.

Segons s'ha sabut a hores d'ara, Ogorodnikov es troba actualment al departament mèdic del camp n.º 36, prop de Perm. Segons sembla, l'alimenten a la força. Ogorodnikov fou condemnat la tardor del 1979. També està pres en un camp prop de Perm, Wladimir Poresch, director del setmanari juvenil ortodox de Leningrad. Per últim, ha començat una vaga de fam el capellà ortodox Gleb Jakunin. El mes d'agost, Jakunin havia demanat a tots els cristians del món, en una declaració distribuïda a tots els periodistes occidentals a Moscou, que intervinguessin davant el govern de la Unió Soviètica per tal que fos permès als presos polítics a la URSS, de confessió cristiana, llegir textos religiosos.

**Estats Units: Un milió
de dòlars a l'any
per al Papa**

Louisville.— Una associació catòlica americana, la dels Cavallers de Colom, acaba de decidir, amb motiu de la seva assemblea anual, ajudar la Santa Seu a saldar el dèficit de les seves finances.

Amb aquesta finalitat, l'Associació ha decidit ingressar cada any un milió de dòlars a la Santa Seu. El primer milió serà posat a disposició del Sant Pare d'aquí al mes d'octubre del 1982.

Aquesta decisió ha estat presa per unanimitat, per uns 400 delegats de l'Associació dels Cavallers de Colom que han celebrat, a Louisville (Louisiana), la seva 99 assemblea anual.

**Berlin: Un pastor
protestant condemnat**

Berlin.— El pastor protestant d'Alemanya de l'Est, Klaus Detlef, ha estat condemnat després d'un procés a porta tancada, a divuit mesos de presó. Entre d'altres coses ha estat acusat d'activitats en favor de persones que volien abandonar la República Democràtica. En la passada primavera havia acompanyat un grup de feligresos que volien abandonar la República Democràtica fins la representació permanent de la República Federal a l'Est de Berlin, per tal d'organitzar una sentada a la plaça.

**Roma: Una càtedra
de periodisme a la
Universitat Gregoriana**

Roma.— La Universitat Gregoriana ha nomenat al pare Ancizar com a titular d'una càtedra de comunicacions socials, creada de bell nou. El pare Ancizar, jesuïta, és membre del col·legi nacional de periodisme de Venècia. Ha fundat l'escola de periodisme de la Universitat catòlica el 1961. Ha rebut dues vegades un premi de periodisme i és president de l'associació internacional catòlica d'investigadors en ciències de la informació.

**PUBLICACIONS DEL SECRETARIAT INTERDIOCESÀ
DE CATEQUESI DE CATALUNYA I LES ILLES**

CATEQUESI PARROQUIAL

I.- Cicle d'Iniciació a la vida cristiana

EL DO DE DÉU		
Quadern de l'infant	(Ed. cat. i cast.)	150 ptes.
Llibre del catequista	(Ed. cat. i cast.)	200 ptes.

CAMINEM AMB JESÚS CAP A LA CASA DEL PARE

Quadern de l'infant	(Ed. cat. i cast.)	170 ptes.
Llibre del catequista	(Ed. cat. i cast.)	200 ptes.
Orientacions per als pares	(Ed. cat. i cast.)	50 ptes.

SOM A LA CASA DEL SENYOR

Quadern de l'infant	(Ed. cast.)	130 ptes.
Llibre del catequista	(Ed. cast.)	150 ptes.

II.- Cicle d'Educació en la fe cristiana

HEM VIST EL SENYOR

Llibre de l'infant	(Ed. cat. i cast.)	115 ptes.
Llibre del catequista	(Ed. cat. i cast.)	160 ptes.

FEM VIA AMB JESÚS

Llibre del catequista	(Ed. cat. i cast.)	170 ptes.
-----------------------	--------------------	-----------

COL·LECCIÓ EDUCACIÓ DE LA FE I CATEQUESI

JESÚS EL NOSTRE AMIC

Llibre de l'infant	(Ed. cat. i cast.)	345 ptes.
Quadern d'activitats	(Ed. cat. i cast.)	145 ptes.
Guia dels pares i dels catequistes	(Ed. cat. i cast.)	200 ptes.

FELIÇOS ELS POBRES

Quadern d'activitats	(Ed. cat. i cast.)	180 ptes.
Llibre del catequista	(Ed. cat. i cast.)	180 ptes.

CATEQUESIS D'ADULTS

Itinerari de la Fe	(Ed. cat.)	150 ptes.
Material d'Iniciació I	(Ed. cat. i cast.)	100 ptes.
Catequesi Bàsica II	(Ed. cat. i cast.)	100 ptes.
Educació de la Fe i Catequesi: Reflexions del S.I.C.		80 ptes.

DISTRIBUCIÓ

CENTRE DE MATERIAL CATEQUÈTIC
C/. Verdaguer, 2-4. MANRESA (Barcelona)
Telèfon (93) 873 05 13

Un servei per als joves

Teniu a les vostres mans un nou suplement del setmanari Catalunya Cristiana: JOVENTUT.

El nom que porta deixa ben clares moltes coses, però de tota manera no hi serà de més una petita presentació: Trobareu aquestes pàgines un cop al mes i la funció que se'ls encomana és la de ser un servei d'informació fet realment per joves i per als joves de tota Catalunya.

Voldríem fer ressaltar que JOVENTUT queda totalment obert a qualsevol col·laboració que doni compte de les activitats, els ideals, les preocupacions dels joves cristians de totes les comarques catalanes. Es més: fem, des d'aquí, una crida a tots aquells que vulgueu participar-hi. Podeu posar-vos en contacte amb la redacció de Catalunya Cristiana, enviar-nos els programes de les vostres trobades, recesos, conferències...: feu-nos arribar també notí-

cies, articles, reportatges, poesies, en fi, tot allò que ens pugui interessar als joves i alhora enriqueixi la nostra formació.

Esperem de tot cor que JOVENTUT accomplixi el seu objectiu i que trobeu en les seves pàgines una eina de comunicació i al mateix temps una font d'informació.

Eurobosco 81, a Lugano

Antics alumnes dels salesians tracten temes juvenívols

LUGANO.— La ciutat de Lugano obrirà aquests dies la quarta edició de l'Eurobosco, l'encontre europeu dels antics alumnes dels salesians.

Els tres encontres precedents se celebraren a Torí, el 1972, a Lovaina el 1975 i a Madrid el 1978.

L'Eurobosco és essencialment un encontre de treball, destinat als antics alumnes de les escoles de sant Joan Bosco i de la família salesiana fundada per ell. Amb caràcter purament amistós, permet als antics alumnes i a llurs famílies el retrobar-se entre ells i amb el successor actual de Don Bosco al front de la família salesiana, Don Egidio Viganò, i els altres membres de la congregació.

El congrés de Lugano

A l'encontre de Lugano es desenvoluparà un tema de roent actualitat: "El nostre compromís pels joves i amb els joves d'Europa". S'han previst diversos grups de treball: joventut i societat, joventut i escola, joventut i Església, joventut i família, joventut i organitzacions d'antics alumnes.

El tema principal del congrés serà exposat pel professor Domenico Volpi, de l'UNICEF.

Leo Tindemans, de Bèlgica, membre del Parlament europeu de Strasbourg, farà una exposició sobre "el cristianisme a Europa", que serà seguit per una taula rodona sobre els orígens del cristianisme a Europa.

El congrés s'inaugurarà amb una missa solemne, concelebrada pel bisbe de Lugano, monsenyor Ernesto Togni, i per Don Egidio Viganò, VII successor de Don Bosco. Els cants seran interpretats per la Coral de l'Institut Helvètic de Lugano, dirigit per Luigi Rossi, a la que s'uniran els antics alumnes i llurs famílies, vinguts de tota Europa, i també d'Àsia, Àfrica i de les dues Amèriques. L'acte serà retransmès en directe per la televisió suïssa italiana.

La societat dels salesians, fundada l'any 1859 per sant Joan Bosco, per instruir i educar la joventut, compta actualment amb 16.896 religiosos, dels quals 11.000 són sacerdots, i 17.500 religioses, les germanes de Don Bosco, reunides a la Congregació de filles de Maria Auxiliadora.

Parròquia de Crist Rei de Barcelona

Coral femenina a Txecoslovàquia

La coral de veus blanques Reguitzell, de la parròquia de Sant Crist Rei de la Sagrera, Barcelona, va fer un viatge a conèixer la cultura catalana, amb el fi de donar a vegada enriquir-se amb la cultura txeca: dances, cançons, etc. Tingueren molt bona rebuda i una estada en famílies molt profitosa. Visitaron Praga i la regió de la Bohèmia i deixaren el seu record amb les cançons catalanes que des d'ara canten ells.

Joves de la parròquia de Santa Agnès

Des de fa un any i seguint amb el que es feia a la parròquia (hi havia una reunió setmanal de joves universitaris), es reuneixen dos grups de joves de diverses edats, amb el desig d'aprofundir i compartir la fe.

Un grup és format en la seva

Un grup és format en la seva majoria per universitaris, i el dia de trobada és dimarts a les 10 de la nit. La reunió gira quasi sempre entorn a l'Eucaristia, i dins d'aquest marc es desenvolupen activitats i projectes a l'ensenyament que es comparteixen la mateixa fe.

Els membres del grup estan compromesos: com a monitors de Moviments d'Adolescents, o com a membres del grup parroquial de malalts, tot intentant aplegar i organitzar els minusvàlids i malalts dels barris veïns.

La trobada dels dimarts és oberta a tots els joves.

Un altre grup és format pels més joves (17-18 anys). Es reuneixen setmanalment i enguany començaran algunes activitats. El dia de reunió és el dimecres a les 8'30 i l'interès principal és el de compartir la fe. També es tracten temes d'actualitat i es prega en comú.

Les trobades són obertes i a vegades hi participen companys d'estudis i amics.

Sant Gervasi: Jornades per a universitaris

Organitzades per l'arxiprestat de Sant Gervasi de Barcelona han començat les Jornades de Trobada i Reflexió per a joves cristians universitaris. L'objectiu pel qual foren creades aquestes jornades és possibilitar l'aprofundiment de la fe dels joves universitaris, i potenciar tota classe d'iniciatives que poden sortir d'aquest

NOTÍCIES BREUS

aprofundiment. Les jornades són dutes a terme els segons dissabtes de cada mes, al col·legi de les Teresianes, Ganduxer 85.

Noves idees per a un servei: Parròquia de Sant Just i Sant Pastor

Des de fa un any, el Grup de Joves d'aquesta parròquia barcelonina es dedica a rentar la roba i arreglar el pis a les persones ancianes i necessitades del barri, però, per fer-ho a mà i ésser pocs, no podien dedicar-se a gaire gent. A partir d'ara podran millorar el seu servei ja que van rifar una expremedora de taronges i han comprat una rentadora auto-

màtica i un escalfador d'aigua que els facilitarà la feina alhora que permetrà augmentar el nombre de "clients".

Santa Maria del Pi: Nou curs, nous locals

El passat diumenge dia 4 d'octubre es va inaugurar un nou curs a la Parròquia de Santa Maria del Pi de Barcelona, amb la celebració de l'Eucaristia. Però a més d'estrenar curs, la comunitat de l'esmentada Parròquia va estrenar també uns locals adjacents a l'edifici parroquial —i que fins ara estaven ocupats per un botiguer.

Aquests locals foren inaugurats i beneïts el dia de Corpus pel senyor Cardenal-Arquebisbe Dr. Narcís Jubany amb ocasió de la fi de curs de les activitats parroquials i de la Festa Major de l'Agrupament-Esplai de la Parròquia. Reberen el nom de "Llar de Santa Maria".

La seva finalitat és la de suplir les deficiències d'espai

que hi havia fins ara, tant per la Catequesi, com per la Càritas parroquial, l'Agrupament-Esplai i el seu Grup de Jovent.

Servei Social i Sanitari

En la fraternitat franciscana del carrer Santaló, 80, de Barcelona, funciona fa uns anys aquest servei als humils i marginats. Ultimament s'ha reestructurat perquè la direcció passi íntegrament a mans dels laics.

Com a socis actius actuen joves universitaris que esmercen dos dies a la setmana per atendre al públic. Com a socis adherits presten els seus serveis gratuïtament professionals del dret, de la medicina i de l'economia. El "Servei Social i Sanitari" actua en cinc àrees distintes: jurídica, mèdica, social, econòmic i colònies d'estiu.

Aquest obra juvenil publica un butlletí —"Vincle!"— que informa sobre tota la seva activitat a favor dels humils.

Unes evocadores paraules de François Mauriac:

“Xicots, de vosaltres depèn que la vostra joventut sigui eterna”

Heu de pensar en el Crist com en un vivent —ara vivent—, que és en el món i que us ha escollit entre milions d'altres; perquè no el coneixeu si Ell no us hagués escollit.

Hi heu de pensar com en l'únic amic, la mirada del qual us pènetra fins al més secret de la vida; fins a aquella part vostra inaccessible a tota criatura, potser ignorada de vosaltres mateixos.

El Crist us coneix tal com sou; coneix el sant, diferent de tots els sants, que hi ha en germen dins cada un de vosaltres i que Ell faria brotar, amb el millor i pitjor de vosaltres mateixos, si no ressiu al seu amor.

El drama de la vostra vida consistirà en aquesta resistència que oposareu al treball pacient del Crist sobre els vostres destins.

Nosaltres destruïm sense parar, dins nostre, aquesta obra que Ell recomença eternament.

Viviu en un temps on no és pas difícil trobar el Crist; la seva solitud el senyala al vostre amor.

La seva exigència no és que sigui petita; prendrà el que li donareu, però ho demana tot.

El seu amor és tal, que n'hi ha prou d'un pensament, d'una mirada, d'un sospir, per trair-lo. Perquè Ell no s'accontenta amb una actitud exterior, de fórmules, de ritus; vol un cor pur.

Sabem exactament què vol de nosaltres, quin és nostre punt feble, la falla secreta que cal adobar. Té una certa exigència que ens concerneix a nosaltres sols. Feixuga o lleugera, la vostra creu és a la vostra mesura i diferent de totes les altres.

En les circumstàncies més nimies de la vostra vida, la seva amistat fixarà la vostra actitud. Fora d'Ell no sabreu resoldre cap problema, ni els més fútils. D'altra banda, no hi ha res de fútil per a un cristià: tot implica l'eternitat.

Ell us donarà la consciència clara del que sou: una ànima immortal, no pas aïllada, sinó envoltada de moltes altres ànimes, sobre les quals teniu influència, sigui en bé, sigui en mal. Quan la gràcia disminueix en vosaltres, disminueix al mateix temps en molts d'altres que es repengen en vosaltres.

Per petits que sigueu, si sou amics del Crist, molts vindran a escalfar-se al vostre foc i a aprofitar-se de la vostra claror: les tenebres del pecat, en vosaltres, deixarien sense claror a molts; si no teniu foc d'amor, fareu morir de fred molts d'altres.

No tingueu por que el Crist us condemni a la somnolència. Ell vol que sigueu desperts, vigilants; que aneu pel món amb el cor a la mà, però que no siguin les vostres passions juvenils les que us guïn. Les passions juvenils són uns

magnífics cavalls, si les sabeu domar i conduir.

La rutina és el pecat. El pecat mecanitza la vida. L'amistat del Crist trenca la monotonia del mal.

El pitjor dels vicis és la seva monotonia.

El camí sembla llarg perquè el fem a les fosques.

Vosaltres, feu-lo a plena llum; no pas sense fatiga i potser i tot, una hora o altra, no sense esquinçament. Perquè estimar el Crist vol dir preferir-lo. I qui diu preferència, diu vacil·lacions, dubtes, potser un arrencament.

Ell mateix ens avisa que ha vingut a calar foc a la terra, que ha vingut a separar.

Vosaltres no heu de buscar el repòs; l'amor no és repòs.

Perquè la religió del Crist no és pas un sistema de limitacions, de preservacions, de prohibicions. Si no fos més que això, un cor jove i vivent no hi trobaria aliment, i fugiria.

Cal que us ho digui: la religió del Crist us invita a l'amor essencial i comporta, doncs, als ulls del món, el risc més gran: el de la donació total.

Això que el Crist demana i obté de la criatura humana, qui doncs, fora d'Ell ho ha obtingut mai?

Penseu en tants vicaris de barriada, tantes clarisses, tantes germanetes dels pobres...

Doncs encara obté més dels joves. Jo he vist, a la Trapa,

silenciosos de divuit anys. Però els vells semblaven tan joves com ells.

El seny fals del món afirma: “La joventut passa”. El Crist respon: “Cal que la joventut no passi mai”.

Tenim l'edat dels nostres pecats. El nostre desgast, ens ve de l'ànima.

Xicots, amics del Crist, de vosaltres depèn que la vostra joventut sigui eterna.

De vosaltres depèn, xicots, que no sigueu un dia com aquest home madur, com aquest home decrepit que, cansat dels seus vicis, va a oferir al Crist un cor que el món ja no vol, els residus que les bèsties han deixat...

François Mauriac

NOIS I NOIES!! ARA A QUIOSCOS I LLIBRERIES

les revistes infantils
i juvenils en català:

TRETZEVENTS
CAVALL
FORT
rodamón

amb els més famosos
personatges dels còmics
internacionals, narracions,
històries, notícies,
concursos, jocs, premis...

“(Pares: la premsa
que necessiten els nois
i les noies de casa nostra).”

Amb la col·laboració del
Departament de Cultura i Mitjans
de Comunicació
de la Generalitat de Catalunya.

A Castel Gandolfo, després de l'atemptat

Joves catalans en la primera audiència del Papa

Aquell dia es respirava un aire de festa a Castel Gandolfo; era el primer diumenge que el nostre Sant Pare contactava amb el Poble de Déu després de la seva recuperació. Recordo els moments d'espera davant el balcó on havia de sortir. Dues hores abans, nosaltres ja cantàvem tot esperant-lo. La plaça s'anà omplint de gent, de cants, de símbols...; cristians d'arreu del món esguardaven amb joia l'encontre amb aquell home, testimoniatge del Crist i cap de l'Església que tots plegats formem.

Per fi arribà la joia de veure'l, d'admirar la seva persona, la seva senzillesa, el seu somriure clar, la seva actitud personal i oberta a cadascú.

Dúiem dins nostre la confiança, la pregària a Déu i a la seva Mare, que fos realitat aquella primera audiència.

Veníem en peregrinació d'un encontre internacional de noies en el lloc d'origen del nostre grup: Schonstatt (Alemanya).

Allí vam commemorar el 50è aniversari de la nostra fundació.

No volíem tornar al nostre país sense la seva benedicció.

Resarem junts l'Angelus i, durant les seves salutacions, ens sorprengué de bell nou la seva llibertat personal. Una vegada més sortí del protocol, fa fer una pausa per escoltar els nostres crits: volíem fer-nos reconèixer.

Finalment, les seves paraules s'adreçaren a nosaltres. Va dir: “Per fi reconec el grup de la Madonna: SCHONSTATT”.

Des d'aquí volem donar-te les gràcies per les teves paraules, per la realitat sobrenatural que sentírem en aquell poble, per la teva solidaritat amb els homes d'arreu del món, especialment per aquells que et necessiten.

Montse Cuxo
Pili Núñez
“SCHONSTATT”

Llibres

Secció de llibres

Aquest mes hem triat per a vosaltres:

La col·lecció ELS DAUS, de l'editorial Claret, recull un gran nombre de títols molt adients per a la joventut. Cal remarcar: SAVIESA D'UN POBLE, d'E. Leclercq. (185 ptes.) MEDITACIONS PER A UNA PARELLA, de J. Renau. (250 ptes.) REEIXIR, de M. Quoist (375 ptes.)

A partir del mes entrant intentarem que totes les mencions de llibres vagin acompanyades d'una petita ressenya.

Milers de joves
es trobaren per
a descobrir,
darrera tantes
preguntes, les
arrels de llur
cultura cristiana

Una nova joventut cristiana europea s'aplega a Rímini

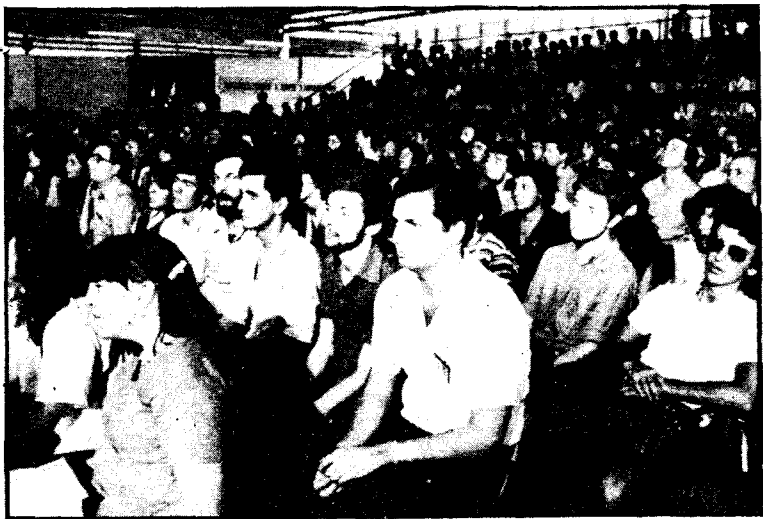
Aquest estiu la bella ciutat de Rímini, a la vora de l'Adriàtic italià, ha estat l'escenari d'un espectacle inusitat. Milers de joves, d'Itàlia sobretot i d'altres països d'Europa es trobaren en un "meeting", organitzat per diverses entitats catòliques italianes, l'ànima de les quals és el moviment "Comunió i alliberació". Els participants a la totalitat de les diferents conferències, taules rodones, espectacles, etc. que es varen desenvolupar durant una setmana a les instal·lacions de la fira de mostres de Rímini, fou d'uns cent mil! Els nois i noies que treballaren gratuïtament en l'organització (cuines i restaurants, bars,

estants, secretaria, escenografia, etc) eren sis-cents, de la regió Emilia Romana. El "meeting", sota el tema "L'Europa de la cultura i dels pobles" fou d'una gran qualitat. Hi parlaren Simone Veil, president del parlament europeu, el president del govern italià Spadolini, Leo Moulin, Olivier Clément, Sergio Zavoli, Tatiana Goritscheva, Paul Goma i una llarga llista d'uns cinquanta primers noms de la cultura europea. Tots hi parlaren amb una gran llibertat d'esperit, des de llur propi punt de vista, però, respectuosos de l'enfocament cristià dels organitzadors. El nostre director, Mn. Joan E. Jarque hi exposà el

tema "La llengua i la cultura catalanes: un exemple de pervivència" en la taula rodona sobre els pobles oblidats de l'Europa.

En la cloenda del "meeting" es llançà la idea d'anar vers un "moviment europeu de joves cristians" sobre la base dels quatre punts següents: Fidelitat a Jesucrist; Fills de l'Església; Apòstols; Solidaris amb el propi ambient. El recent congrés sobre moviments apostòlics en l'Església, celebrat a Roma, s'ha d'inscriure en l'òrbita d'aquesta idea, veritablement renovadora del cristianisme juvenil, llençada a Rímini. És urgent que aquest aire fresc per a una nova joventut cristiana arribi sens tardar a Catalunya i siguin molts els moviments i els grups que s'hi adhereixin amb entusiasme i perseverància. El pelegrinatge a Xestochowa de l'agost vinent, hauria de ser el catalitzador d'aquest moviment juvenil que tanta falta ens fa. Si els anys passats foren els anys dels moviments nacionals de joventut, els anys que ens han de portar al llindar del tercer mil·lenni cristià, com li abel·leix de dir a Joan Pau II, han de ser els del "Moviment de Joves Cristians d'Europa".

Enric Jové i Catasús

Catalunya també hi
fou present

En aquest encontre Catalunya hi fou present mitjançant la intervenció que el nostre director, mossèn Joan E. Jarque, hi tingué. Dissertà sobre el tema "La llengua i la cultura catalana, un exemple de supervivència".

"Fent Pinya"

Els darrers anys, amb motiu de les festes de Santa Tecla, la delegació d'Omnium Cultural de Tarragona, concedeix el premi honorífic de "Tarragoní fidel" a una persona de la ciutat que ha sobresortit per la seva fidelitat a Tarragona i comarca i a l'ensens a la llengua i cultura dels Països Catalans. Enguany el premi no ha estat concedit a cap intel·lectual ni literat, i sí a un home del poble, fidel al poble i a les seves tradicions, amb la qual cosa els patrocinadors han sabut demostrar una sensibilitat popular dissortadament no massa freqüent: ens referim al casteller **Victori Pomerol** (el "jaio" Pomerol), i amb ell, tot allò que representa el "fet casteller" de fidelitat i servei al país i a la seva cultura popular. No cal dir que tots els qui formem part de la gran família castellera n'estem més que contents i creiem més que just el premi; Pomerol és un home que als seus 76 anys en porta damunt les seves espatlles 73 de casteller actiu i és un dels homes clau del manteniment del "fet casteller" a la ciutat de Tarragona.

Enhorabona "jaio" Pomerol i enhorabona "món casteller".

Properes actuacions:

- 17 d'octubre.- A Santa Coloma de Gramenet: Castellers de Barcelona.
- 18 d'octubre.- A Alcover:

Vella dels Xiquets de Valls (al vespre).

A Montserrat: Castellers de Vilafranca.

A Tarragona: Jove dels Xiquets de Tarragona (dia Colla).

Al Vendrell: Minyons de l'Arboç i Els Nens del Vendrell.

Actuacions:

Castellers de Ribes.- A Sitges actuaren el dia 4, on descarregaren castells de sis i Pilars de quatre i intentaren 2 Torres de sis.

Castellers de Sitges.- Amb motiu de la seva diada, el dia 4, descarregaren el Quatre de set amb l'agulla al mig, el Tres de set, el Pilar de cinc i alguns de quatre i carregaren la Torre de set.

Jove dels Xiquets de Tarragona.- El dia 27, a Cervera, descarregaren el Dos de sis, el Tres de sis per sota, 2 Pilars de cinc, alguns de quatre i castells de sis. El dia 23, a Tarragona, descarregaren el Quatre de set, 3 Pilars de cinc (un al balcó), alguns de quatre, carregaren el Tres de set i intentaren un Pilar de cinc. El dia 22, a casa seva, descarregaren alguns Pilars de quatre. Finalment, hem de dir que van participar, el dia 3, als actes d'homenatge a **Victori Pomerol** descarregant junt amb els Xiquets, el Quatre de set i el Pilar de cinc de germanor, a més del de quatre amb en Pomerol de segon.

Xiquets de Tarragona.-

A Tarragona, el dia 23, van descarregar el Tres i el Quatre de set, 4 Pilars de cinc (un al balcó) i alguns de quatre; i el dia abans van descarregar el Dos de sis i Pilars de quatre. El dia 24, a més del detallat la setmana passada, van descarregar el Tres de sis per sota i el Pilar de cinc i carregaren el Dos de sis. El dia 20, a Tarragona, i en els actes commemoratius d'UCD, van descarregar el Tres i el Quatre de set, el Dos de sis, el Pilar de cinc i el de quatre. El dia 3, en els actes en honor a **Victori Pomerol**, van participar (junt amb la Jove) en el Quatre de set, el Pilar de cinc i el de quatre (amb l'homenatge a segons) que descarregar; volem remarcar que, el "jaio" Pomerol ha parat el Pilar de quatre a segons sempre que aquesta colla ha "carregat" el Quatre de vuit al llarg d'aquesta temporada. Finalment, el dia 4, a Sitges, van descarregar el Tres i el Quatre de set, el Pilar de cinc i alguns de quatre, i van carregar el Tres de set per sota.

Els Nois de la Torre.- A la festa de "Treball", el dia 20, van descarregar la Torre de sis, el Pilar de cinc i castells de sis nets. El dia 11, a la pròpia localitat, van descarregar el Pilar de cinc, alguns de quatre i castells de sis nets.

Jaume Casanova
"Crossa"

La sardana i la dansa

Homenatge.- Recentment, a Montcada i Reixac (Santa Maria), s'ha celebrat una festa de simpatia al company informador i activista de la sardana **Jaume Targarona**, com a reconeixement de la quarantena d'anys que porta dedicats a aquests quefers. La festa consistí en una ballada de sardanes i un dinar de germanor, si bé en aquests casos no és la classe d'actes allò que importa sinó el sentit que se'ls dona. I el company Targarona és mereixedor amb escreix d'un reconeixement d'aquest caire, ja que apart de realitzar la tasca amb constància, ho fa amb senzillesa i entrega total, que és de la millor manera que es pot treballar pel país.

Premis "Joaquim Serra".- Recordem que el dia 30 acaba el termini d'admissió de sardanes per a participar a aquest certamen. Cal adreçar-les al Gabinet Tècnic de Ràdio Nacional d'Espanya a Catalunya, passeig de Gràcia, 1, quart pis, Barcelona-7, fent constar al sobre "Premis Joaquim Serra 1981".

Congrés de Cultura Tradicional i Popular.- Sota el títol de "A la recerca de les nostres arrels", el Servei de Promoció Cultural de la Generalitat de Catalunya ha adreçat la convocatòria del Congrés de Cultura Tradicional i Popular amb la finalitat de mantenir, enaltir i dignificar l'ampli ventall de manifestacions que integren el món de la cultura tradicional i popular a Catalunya.

Un simpàtic i suggerent cartell dibuixat per **Pilarín Bayés** encapçala la convocatòria del Congrés, que tindrà lloc a Barcelona els dies 12 i 13 de desembre i al qual hi són cridades totes aquelles persones integrades en el moviment actiu de la nostra cultura tradicional i popular, com són els sardanistes, els compositors i els instrumentistes de cobla, els membres de bandes de música, els castellers, els dansaires i els directors d'esbarts, els cantaires solistes, de grups d'havaneres, de corals i orfeons, els animadors culturals, els grallers, els titellaires, els rondallaires, etc. Però, a més, el Congrés és obert a tota una altra sèrie de manifestacions i fets que, evidentment, formen part de la nostra cultura, com poden ser les festes populars, els costums, la gastronomia, el vestir, l'artesanía, etc. Per tant, tots els estudiosos i interessats en aquest ampli ventall de temes cal que es considerin convocats al Congrés.

Tots els interessats en participar-hi activament amb la presentació de comunicacions o bé d'assistir-hi participant als debats del Congrés, poden demanar més informació i inscriure's a la Secretaria, situada al carrer Mestre Nicolau, núm. 19 - 6a. planta, Barcelona-21; telèfons 201 20 55, 201 32 28, 201 44 28 i 201 54 19.

Josep Ventura

Més d'una vegada us deuen haver parlat de
l'Agrupació Mútua del Comerç i de la Indústria i de la seva originalitat.

No és perquè sí.

Recordeu que l'**Agrupació** és una Entitat que **només** pertany als socis i de la qual **només** els socis es beneficien.

I que us ofereix unes prestacions econòmiques tan importants com matisades, en cas de:

**Malaltia
Invalidesa
Defunció
Orfenesa
Cirurgia
Cirurgia infantil**

Tothom, homes i dones, des dels 16 anys complerts als 40 per complir, podeu formar part d'aquesta gran tasca col·lectiva.

AGRUPACIÓ MÚTUA

DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Informeu-vos-en: algun familiar o amic deu ser un dels 220.000 socis o sòcies que constitueixen l'Agrupació Mútua, i us en parlarà.

Si voleu, telefonau al 318 18 00 ó al 318 40 50 de Barcelona, o visiteu, l'estatge social a la Granvia 621, de les 8 a les 14 hores.

El Banc de la Plaça de Catalunya

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

**Catalunya
Cristiana**

Tels. 215/ 27 39 - 27 84

Costums i tradicions

D'un sant valencià i uns taverners mallorquins

Ara que s'ha acabat la verema i el vi és dintre de les botes; ara, també, que a Barcelona s'ha celebrat una exposició de vins catalans, no serà fora de temps ni de lloc parlar del suc dels raïms.

No hi ha festa ni festeta que no sigui remullada amb vi. I, naturalment, les històries sobre el tema solen contar-se en tals ocasions.

Un dia me n'explicaren una ocorreguda fa quinze o vint anys. És a dir, que ja té solatge. Fou en ocasió de les noces d'or sacerdotals de cert rector d'un poble el nom del qual, per discreció no em fou revelat. Els feligresos desitjaven fer-li un obsequi agradós. Després de molt rumiar, hom va arribar a l'acord d'oferir-li una bóta plena de vi del poble.

Es tractava d'un vi negre, intens, fort i de consistència. Cada veí collitador hi contribuïa amb un litre del seu. Així es feu i el bon senyor rector, arribat el dia del regal agraiat emocionat aquell gest. Molt més quan s'havia escollit la millor bóta del millor celler. Així, encara que el vi fos novell, li donaria sabor anyenc.

Per a demostrar l'agraïment, el rector demanà a la majordona que portés unes galetes, uns gots i un parell d'ampolles d'aquell vi en obsequi dels donants. Quan omplí el primer got va notar que el color era rosat. El tastà i feu una ganyota. Tenia gust d'aigües.

Algú digué que es tractava d'un miracle. Sí, sí! La veritat era que cada veí, pensant que entre tant de vi negre i fort no es notaria, va posar-hi més aigua que vi. I com que tots tingueren la mateixa idea...

El que sí pot considerar-se miracle, fou un fet ocorregut a So'n Gual de Valldemosa, en ocasió d'haver-hi anat a predicar sant Vicenç Ferrer.

Durant el sermó es va posar a ploure. Alguns dels concurrents se n'anaren i quedaren empapats fins els ossos. En canvi els qui romangueren dins no es mullaren, car durant el sermó parà de ploure.

Ja sé que això no té res de miraculós, però serveix d'entreteniment. Acabat, doncs, de ploure, a la sortida del temple, els amos d'una taverna, dita de Ca'n Forner convidaren

el predicador valencià a entrar-hi i volgueren obsequiar-lo amb garrafa de vi.

Vicenç Ferrer, és clar, no anava previngut, però arromangant-se l'hàbit demanà que li tressin el vi a la conca que formava la falda. Així ho feren i amb gran sorpresa observaren com es colava l'aigua, mullant-los els peus i restant en el recipient, només, un litre més o menys de vi.

Ja podeu pensar la vergonya que passaren els taverners. El predicador va reptar-los fortament per tirar aigua al vi i ells prometeren solemnement no tornar-hi mai més. Si ho compliren o no, la història no ho aclareix.

Un vell romanço ja deia dels taverners: "Tenen un mèrit sens fi, / i l'aigua fer-la tornà vi! / Van gastant mercaderies / i barrejant porqueries / saben un vi arreglar / que suc de raïms no hi ha. / El venen car i dolent / i així enganyen la gent..."

I un bevedor es preguntava: Quin gust tindrà el vi quan no hi afegeixen aigua?

Esteve Busquets i Molas

XXVI Assemblea intercomarcal d'estudiosos a Manresa

Els dies 17 i 18 es reunirà a Manresa (Bages) la XXVI Assemblea intercomarcal d'estudiosos. Aquestes trobades que han adquirit un gran prestigi científic el renovaran en aquesta edició, en la qual s'han presentat més de cinquanta comunicacions amb noms tan destacats com J. M. Ainaud, Enric Vegué, el P. Borràs, Joan Cabestany, Antoni Pladevall, Xavier Sitges, etc. Els actes se celebraran a l'Escola Universitària Politècnica i a l'Institut Lluís de Peguera. L'acte acadèmic del catedràtic de la universitat barcelonina doctor Vilà i Valentí serà presidit pel conseller de Cultura Max Canher.

Fruit d'aquestes sessions manresanes seran que disposarem de molts treballs erudits que posaran al dia els coneixements del Bages i de la ciutat de Manresa.

XXVI
Assemblea
intercomarcal
d'estudiosos
a Manresa

OBRA D'EXERCICIS PARROQUIALS

Diumenge, 25 d'octubre de 1981

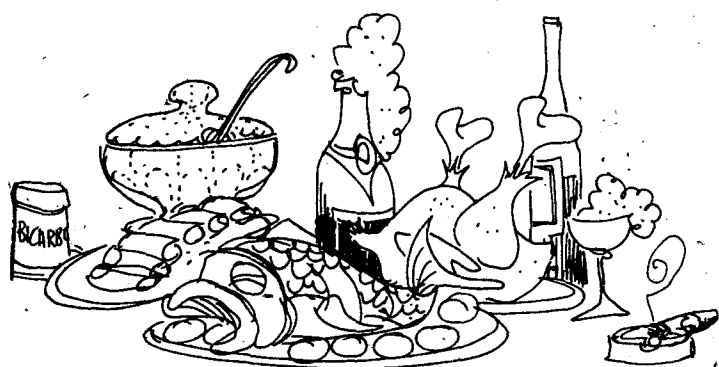
XXXIX RECÉS EXTRAORDINARI

Al Col·legi de Sant Ignasi de Sarrià
C/Varrasco i Formiguera, 32 (abans Dr. Amigant)

- A les 10.- Concelebració Eucarística
- A les 12.- Meditació
- Pel rvd. Pare José Solé-Assens, S.J.
Director de l'O.E.P.
- A les 13'15 Benedicció Eucarística
- A les 14.- Dinar de germanor

Informació a O.E.P. - Duran i Bas, 9
Telèfons: 301 16 26 - 318 60 97

Cuina

Ous princesa

- 6 ous escumats
- 6 llesques de pa de motlle
- 100 gr. de pernil dolç
- 1 llauna de puntes d'espàrrecs
- 2 tomàquets madurs
- salsa maonesa

En un pot gros poseu-hi aigua, sal i un raig de vinagre; quan comenci a bullir, fiquen-hi un culleró amb unes gotes d'oli.

Trenqueu un ou en una tassa i poseu-lo dins del culleró, tapeu-ho amb una escumadera i deixeu-lo coure uns 2 minuts; després deixeu-lo anar dins de l'aigua un minut més i poseu un altre ou dins del culleró. Amb una escumadera treieu el primer ou i poseu-lo damunt d'un drapt net; feu això amb tots els ous. Unteu el pa amb tomàquet, poseu-hi sal i una mica d'oli, un tros de pernil dolç tallat a mida, després 3 o 4 puntes d'espàrrec i al damunt l'ou escumat. Cobriu-ho amb salsa maonesa.

La partitura setmanal

Flor d'Espí

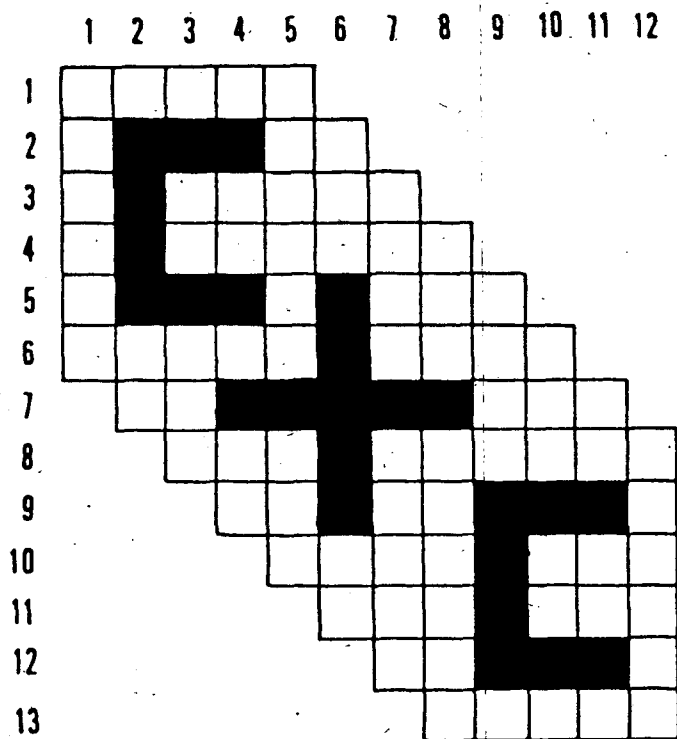
Alegre

Canço alemanya

Li surt la bruixa pel camí; dolenta se li posa a dir:
"Soleta avui tal com ahir, per sempre adorm-te Flor d'Espí!"
I un cop la son li ha fet venir, fuig com la boira del matí
El fill del rei es va a esbargar; una floreta vol collir.
Quan veu estesa Flor d'Espí, li diu: "Desperta't, vine amb mi!
Muller no em cal pas escollir, si tu la mà em vols concedir."
Els mots l'han feta deixondir i li contesta amb tremolí:
"Si el pare el dóna, dono el sí, que sola no ho puc decidir."
Ho acaba el jardiner d'oir i corre més que no un mastí.
Va al rei; ho conta bri per bri. Fa el rei els de la cort seguir
cap a la banda del jardí on hi ha el seu fill i Flor d'Espí.
Demana: "Això com és així?" El príncep diu: "No em sé desdir"
Manté el que deia Flor d'Espí: "Si el pare el dóna, dono el sí."
Se'ls mira el rei; diu a la fi: "Que Déu ho vulgui beneir!"
La bruixa ho vol prou igualir; s'hi dóna a fer-ho molt trágic;
però la mata el seu verí que no li pot del coll eixir.

ENCREUAT

Horizontals:

- 1.— Advocació de Maria.
- 2.— Un. Arbre de fulles petites, asimètriques i dentades.
- 3.— Cent. Pàtria de Sant Francesc.
- 4.— Vocal. Estri de cuina.
- 5.— Consonant. Forma d'embenar. Dit del propietari.
- 6.— Eina per a segar herba. Conjunt de filaments que cobreixen part de la pell humana.
- 7.— Soroll agradable. Al revés, monarca.
- 8.— Fill de Noè. Disminuir.
- 9.— Nota musical. Acabament verbal. Est.
- 10.— Fa avançar la barca. Plural d'una consonant.
- 11.— Lloc per a passar. Adverbi que indica en aquest moment.
- 12.— Al revés, mil cinquanta. Consonant.
- 13.— Passa cap dins.

Verticals:

- 1.— Nom d'home.
- 2.— Punt cardinal. Campió.
- 3.— Punt cardinal. Al revés, aliment bàsic. Al revés, hortalissa.
- 4.— Punt cardinal. La seva. Cinquanta. Contracció.
- 5.— Diminutiu de Rosa. Extensió d'aigua.
- 6.— Quantitat. Interjecció.
- 7.— Al revés, bastons llargs. Desviació de l'aigua d'un canal principal.
- 8.— Al revés, nom de lletra. Nom d'home.
- 9.— Líquid per amanir (plural). Nitrògen.
- 10.— Nombre. Gos. Consonant.
- 11.— Déu egipci. Acabament verbal. Consonant.
- 12.— Preparà.

Sopa de lletres

—Buscar el nom de sis sants i santes, el nom dels quals comenci per la lletra D.

A D S I N O I D I D E
V A O S A L O T R E S
E M L S M M E S T R E
S I D E E L A L D L E
I A Q N U E C E A A R
R E E G U E S U A E L
S C A L T I R E S T C
A R R E D G U E S O D
I F I E C I L S D R E
P O R R T A R L C O X
I I X L V D I V A D I

A 50 50 I

O 50 I

JEROGLÍFIC

Què poses al conill?

Solució del número anterior

Encreuat

Horizontals:

- 1.— David. 2.— O. Oe. 3.— N. Salts. 4.— A. Aloses. 5.— R. R. Ros. 6.— Agnès. Eles. 7.— Ei. Cel. 8.— Noi. Alarma. 9.— Cs. LL. N. 10.— Alta. Avi. 11.— Mau. Cim. 12.— RR. A. 13.— Aviar.

Verticals:

- 1.— Donarà. 2.— A. Ge. 3.— V. Sa. Nin. 4.— I. Al. E. Oc. 5.— Dolors. Isa. 6.— Ets. LM. 7.— Serè. Altar. 8.— Sol. Llàura. 9.— Seca. V. 10.— Ser. Ac. I. 11.— LM. Vi. A. 12.— Animar.

Sopa de lletres

Solució:

—Els set noms: Carles, Camil, Climent, Cecília, Caterina, Carme, Cristina.

—El verset: Però ell li digué: Fillia, la teva fe t'ha salvat; vés-te'n en pau, i queda lliure del teu mal. MC, V. XXXIV.

Jeroglífic

Solució: Parell a dues = aturats.

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm/renovar la meua subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms.....

Adreça..... Població.....

D.P.....

☐ Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveixi domiciliari aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º.....

Lloc..... Data.....

Signatura

Envieu aquesta butlleta a:

CATALUNYA CRISTIANA. València 244. Barna-7.

La gent gran interessada en una política gerontològica (III)

(Enquesta). Per Carles G. Roca

En el treball anterior s'havia promès parlar de la praxis o programació que ha d'atènyer un centre assistencial que pretengui donar resposta a la soledat en què es troben les persones grans que per diverses raons es queden soles. Programes d'antuvi inspirats i projectats des d'una perspectiva humanística, altament professionalitzats i plens de vocació de servei.

Conscient de la importància del que estic dient, car algú en llegir-me pot creure que pretenc al·lisonar, quan només vull limitar-me a exposar una necessitat, crec convenient divulgar ací els resultats d'una enquesta feta l'any setanta-vuit per iniciativa pròpia. Ans però, he de dir el perquè vaig confeccionar aquesta enquesta.

En aquell temps, una de les tasques laborals en les que estava compromès era la d'acompanyar grups de persones que feien viatges turístics, bé per rutes nacionals o bé per rutes europees. El fet estadístic, (per repetició), que en cada un dels viatges hi haguessin més persones grans que no pas joves, va interessar-me. Aquest fet va desvetllar una

curiositat que m'empenyia vers una resposta científica puix que l'explicació simplista, que el vell disposa de més temps lliure, no podia satisfere-me pas.

Per tant, vaig fer-me el qüestionari d'un seguit de preguntes de les quals n'esdevindria l'enquesta. (Prego, al lector, que vulgui comprendre que en el limitat espai que CATALUNYA CRISTIANA té la gentilesa d'oferir-me no és possible d'exposar tot el treball portat a terme. Des d'ací, assenyalo la meua voluntat d'adreçar-me particularment a la persona que s'hi senti interessada i de trametre-li còpia de l'esmentada enquesta).

Amb tot, apunto alguns dels resultats:

Viuen soles, 21%. No reben suficients atencions familiars, 80%. No estan contents del tractament que reben per part del govern, 92%. A la pregunta de quin és l'aspecte més important per a ells en allò que es fa per a la tercera edat, HUMANITAT-GRATUITAT-COMODITAT, la resposta és: Humanitat, 79%. Gratuïtat: 9%. Comoditat: 22%.

És evident doncs, que hi ha una

mancança d'atencions familiars vers els vells; que no se senten degudament assistits pel govern i que prefereixen un tractament humanitari avantposant aquest aspecte a l'interès econòmic.

És d'una claredat total que a les persones grans que viuen soles els cal cercar els serveis d'una residència. Però, quina? Com ha d'ésser aquesta residència? Quins són els serveis que ha d'oferir? I en qualsevol cas, quant costa en diners? La tercera d'aquestes preguntes fa referència als programes assistencials que ha de tenir una residència. És clar que no puc detallar-los aquests programes per raons òbvies. Encara que flueix al llarg de tot el que porto escrit l'esperit que ha d'animar els programes: Humanisme, caritat, comprensió. És a dir, tot el contrari del que practica la societat car només hi ha afany de lucre, egoisme, individualisme... En termes generals, naturalment, puix sortosament hi ha, encara, qui entén la vida com una donació d'amor.

Cal acomiadar-nos fins el proper número de CATALUNYA CRISTIANA.

"CATALUNYA CRISTIANA"

II VIATGE CULTURAL

Cobertes la totalitat de les places del
I Viatge Cultural, en el proper número
donarem a conèixer el

II VIATGE CULTURAL

RECORDEU:

- Pelegrinatge a TERRA SANTA (Abril-1982)
- Pelegrinatge a CZESTOCHOWA (1-17 d'agost de 1982)
- En setmanes successives donarem més detalls.
- Oberts a tots els amics de CATALUNYA CRISTIANA.

CONCURS-SORTEIG

Amb els premis següents:

- Dues places gratuïtes pel pelegrinatge a TERRA SANTA.
- Dues places gratuïtes pel pelegrinatge a CZESTOCHOWA.
- Dues places gratuïtes per a cada Viatge Curt.
- Segons i tercers premis importants.
- Premis de consolació.

HI PARTICIPARAN:

- Tots els actuals subscriptors amb el seu número de subscripció que figura en la faixa de tramesa.
- Tots els NOUS SUBSCRIPTORS que formalitzin llur subscripció abans del dia 19 de desembre.
- TOTA PERSONA que ens enviï subscripcions per a altres, tant si són d'obsequi com si no, rebrà tants números per participar al sorteig com subscripcions obtingudes.
- TOTS ELS LECTORS, tant si són subscriptors com si no ho són, rebran un número per al sorteig per cada MOT CLAU encertat i enviat.

Per a trobar el MOT CLAU caldrà retallar, a partir del n.º 105, el cupó que anirà apareixent en pàgines diferents de CATALUNYA CRISTIANA i que caldrà enganxar correctament en un full blanc i quan tingueu el mot complet, envieu-nos-el a la nostra Redacció, amb les senyes del trametent abans del 19 de desembre.

El sorteig es farà, davant Notari, el dia 22 de desembre.

A.T.: AG. VIAT.G.A. T. 55

IMPORTANT:

CADA SETMANA

Cupó amb
la lletra pel

"MOT
CLAU"

ANY III:

"A CADA CASA":

"CATALUNYA
CRISTIANA"

Apostolat tot fent esport

L'O.A.R., Delegació Diocesana d'Esports de Barcelona, aprofitant l'amabilitat i suport del nostre delegat episcopal, mossèn Joan E. Jarque, el qual amb esforç i entusiasme dirigeix aquest diari, "Catalunya Cristiana", ens ha reservat un espai per poder donar a conèixer les nostres activitats, les quals ens agradria que fossin llegides per les persones o familiars que porten moviments de parròquies o col·legis, de la mateixa manera que per tots els qui estimen l'esport educacional.

Animeu-vos, si teniu equips o en voleu formar algun, a fer-nos una visita a l'O.A.R. Estem al carrer Roger de Llúria, 7, 3er pis, on sereu ben atesos.

A continuació, L'O.A.R. saluda a tots els seus col·laboradors, amics i afiliats, participants en les seves competicions, per informar que:

Com cada any hem celebrat les grans finals, organitzades per l'O.A.R., amb repartiment de copes i premis; en Bàsquetbol i Futbol Sala. Copes al campió i sots-campió de Lliga; copes al campió i sots-campió de Copa; Copa Arquebisbe a les categories Seniors, Juniors, Juvenils i Infantils, i de promoció masculins i femenines; repartiment de medalles a tots els finalistes. En Tennis de Taula (Ping-Pong), copes als campions i sots-campions d'individuals i dobles, i d'altres premis donats gentilmente per la firma ATOMIC.

Volem remarcar que totes aquestes finals han estat molt competents i emocionants, ja que cada club duia els seus seguidors, els quals animaven i aplaudien les bones jugades donant un caire festiu, alegre i mostres d'esportivitat.

Recordem també que ja estem preparant la temporada 1981-82. Tot aquest treball ha fet que us poguem dir que aquest any comptem amb la valuosa col·laboració de la Delegació d'Esports de la Generalitat de Catalunya. Amb satisfacció, volem donar les gràcies per l'amabilitat i rebuda que ens han donat, la qual cosa afavoreix econòmicament tant l'O.A.R. com els clubs, pel que fa, de moment a preus de fitxes i Mutualitat. Manquen pocs dies per a la inscripció.

També, però, voldríem deixar constància que, en aquest final de temporada, l'O.A.R. ha viscut dos esdeveniments dignes d'esmentar. L'un és que, a finals de juny vàrem anar a Burgos per donar coratge i impuls als nostres joves, que és la finalitat que persegueix l'O.A.R. Vàrem fer dues seleccions de Bàsquet infantil i juvenil de noies i una altra selecció de Tennis de Taula, després de molt treball i dedicació, de consultes desinteressades i la participació d'entrevistes per part d'un amic d'O.A.R., relacionat amb l'esport de la ciutat de Burgos. Una part de directius, seleccionats i jovent, vàrem poguer anar a celebrar uns partits amistosos de Bàsquet i de Tennis de Taula, malgrat que els resultats no foren gaire favorables, doncs en Bàsquet, de 4 partits en vàrem guanyar un, i en Tennis de Taula els vàrem guanyar tots. Volem també deixar constància de l'esportivitat que en tot moment es va respirar, i de competició sense engany.

No podem deixar de remarcar la gran amabilitat i atencions que varen tenir amb nosaltres, entitats responsables com són la "Caja de Ahorros Municipal de Burgos", "Delegación de Deportes" i "Federaciones y Entidades", els quals van ajudar a portar a terme aquestes competicions, així com també a les joves seleccionades de Burgos, que van tenir la gentilesa d'acompanyar les nostres participants a visitar la gran ciutat de Burgos. L'últim dia s'intercanviaren plaques commemoratives i regals entre uns i altres dirigents. De la mateixa manera ho va fer el jovent.

Els directius de l'O.A.R. fem palesa de satisfacció d'haver passat aquests dies de sortida, donant a conèixer el que és l'O.A.R. de Barcelona, a l'ensens que ens ha servit d'estímul, d'esbargiment, de cultura i d'esportivitat, principalment als nostres joves; objetivitat de l'O.A.R. de fomentar i ensenyar, per al dia de demà, una formació de cultura i d'educació sana.

L'altre esdeveniment important és que per fi vàrem oferir el sopar de germanor dedicat al nostre Delegat Diocesà, Vicens Canut, i que se celebrà el mes de juny, amb assistència de més de 120 comensals. Se li lliurà una placa commemorativa i la primera Ensenya d'or amb brillants. Això fou decidit en assemblea i tots els dirigents de l'O.A.R. ho van crear per primera vegada, al llarg dels anys de la seva història.

Hem de destacar també l'assistència del senyor García, en representació de la Delegació d'Esports de la Generalitat; del president de la Federació Catalana de Bàsquet, senyor Sust; del secretari, senyor Mumbrú; del president de la Federació Catalana d'Arbitres, senyor Marín; del secretari senyor Eixart; d'uns grans col·laboradors, senyor Nadeu i senyor Esquerra, i d'antics amics. tots ells van tenir paraules de simpatia, tot lliurant a l'amic Canut plaques i ensenyes commemoratives de cada representació. I no podien mancar els presidents de la Federació de Bàsquet, Futbol Sala i Tennis de Taula, del Comitè de Competició i de tots els qui compartim diàriament les tasques i treballs per portar endavant amb entusiasme i orgull les diverses activitats de la nostra O.A.R. de Barcelona.

J.M.A.

DIUMENGE 18**PRIMERA CADENA****CIRCUIT ESTATAL**

10.00 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR. Retransmissió de la santa Missa
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.00 INFORMATIU
15.30 TOM SAWYER
16.05 ESTIU BLAU
17.05 EL BIOLEG
17.30 PRENGUI LA PARAULA
18.00 ANEM A VEURE
18.30 EL DETECTIU NERO WOLFE
19.20 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.30 EXTERIOR DIA
20.05 VEUS SENSE VEU
21.00 NOTICIES
21.15 PER TERRES LLUNYANES
22.10 ESPORTIU
23.45 ENREDO
00.10 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

14.00 MIRAMAR
14.10 CLAR I CATALÀ
15.00 D'ACI I D'ALLÀ

CIRCUIT ESTATAL

15.30 L'INCREDIBLE HULK
16.20 FLASH GORDON
17.00 LOU GRANT
18.00 MUSICAL EXPRESS
19.00 REALITZAT PER...
20.00 FUTBOL
21.00 MEMORIES DEL CINE ESPANYOL
22.00 LLARGMETRATGE: "Una extraña pareja de polis". (1974)
24.00 COMIAT

DILLUNS 19**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

14.00 ESPORTIU
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

14.30 CRONICA 3
15.30 FILLS I AMANTS
16.30 TOROS

18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 POPEYE
19.30 MATT I JENNY
20.00 INFORMATIU JUVENIL
20.25 CONSUM
21.00 TELEDIARI
21.35 LES TRIBULACIONS DEL JUTGE FRANLIN
22.05 BLANC I NEGRE
22.35 DE CARN I OSSOS
23.35 MA A MA
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

17.00 AVUI TARDA, TEATRE: "El Mestre", de Josep Maria Carrandell.
18.00 CITA AMB...
18.35 L'HABITACIÓ DEL FONS
19.00 XERRADA
19.15 MÚSICA EN VIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.05 LES GARCES XERRAIRES
20.30 DOCUMENTAL
21.30 ELS MEUS TERRORS PREFERITS: "Dracula". (1958)
23.45 NOTICIES-2
24.00 COMIAT

DIMARTS 20**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

14.00 PARLAMENT
14.25 MIRAMAR
17.00 EL CLAU DE LA QUESTIÓ
17.30 MEMORIA POPULAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.05 FILLS I AMANTS
17.00 HIPICA
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 VIDA D'ESTUDIANT
20.00 NOMS D'AHIR I D'AVUI
20.25 UN MÓN PER A ELLS
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILIONS
22.35 DALLAS
23.35 HOMENATGE A LA PINTURA
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

18.30 DIBUIXOS ANIMATS
18.40 LA CUCAFERA
19.15 OBRIR DEBAT

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.05 EL CARRO DE LA FARSA
20.30 RETRAT EN VIU
21.30 AMUNT I AVALL
22.30 LA VIGILIA DEL NOSTRE TEMPS
23.45 NOTICIES-2
24.00 COMIAT

DIMECRES 21**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

14.00 TERCENCI A LA FRESCA
14.25 MIRAMAR
17.00 AMOR MEU... QUE N'ETS DE TOSSUT
17.30 CONTRAPUNT

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA-3
16.05 FILLS I AMANTS
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 GIMNASIA FEMENINA
20.30 ARRELS
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "El secreto de vivir". (1936)
23.35 VIURÉ, CADA DIA
24.00 15 AL CIERRE

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

18.30 DIBUIXOS ANIMATS
19.00 SPORT INFANTIL
19.15 PINTORS ARA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.05 RONDALLES
20.30 ENTRE DOS CLARORS
21.00 BENNY HILL
21.30 EL TESTIMONI
22.30 ELS MITES
23.45 NOTICIES-2
24.00 COMIAT

DIJOUS 22**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

14.00 NYIGO-NYIGO
14.25 MIRAMAR

17.00 LA CIUTAT DELS LLIBRES
17.30 VOSTRE PREGUNTA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA-3
16.05 FILLS I AMANTS
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.32 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 GIMNASIA FEMENINA
20.00 PANTALLA OBERTA
21.00 TELEDIARI
21.35 AQUESTA NIT
22.35 FICCIONS
23.10 EN AQUEST PAIS
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

18.30 DIBUIXOS ANIMATS
18.40 XOCOLATA DESFETA
19.15 JUSTA LA FUSTA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.05 ELS NOIS DEL 47 A
20.30 BASQUET. Copa d'Europa: Barcelona-Murray Int. Metals.
22.00 ZARABANDA
22.45 LA CAIGUDA DE LES ALIGUES
23.45 NOTICIES-2
24.00 COMIAT

DIVENDRES 23**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

14.00 ART FLASH
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA-3
16.05 FILLS I AMANTS
17.05 BLA, BLA, BLA
17.45 ESPANYA HI ERA
18.35 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.38 L'ESTEL BLANC
19.03 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.05 SPIDERMAN
19.30 ALTRES COSES
20.25 MÉS VAL PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 TEATRE: "Desde los tiempos de Adán", de John B. Priestley.
23.35 MÚSICA, MAESTRO
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA**CIRCUIT ESTATAL**

19.15 NOTICIES-2
19.30 LA CLAVE
23.45 NOTICIES-2
24.00 COMIAT

DISSABTE 24**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

10.00 LA CUCAFERA
10.30 DIBUIXOS ANIMATS

CIRCUIT ESTATAL

11.00 SABADABADA
13.00 CONCERT: Orquestra Sinfónica de RTVE
14.00 INFORMATIU
15.35 ELS PICAPIEDRA
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "Persecución en el Norte". (1943)
17.45 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 ESPECIAL PICASSO
19.05 LLAPIS I PAPER
20.00 NOTICIES
20.25 FUTBOL: Real Societat-Barcelona.
22.30 INFORME SETMANAL
23.30 DISSABTE CINE...: "Justicia sin armas". (1978)
01.00 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

14.00 MIRAMAR
14.10 EL CASTELL DELS TRES DRAGONS
15.00 BARCELONA TVE

CIRCUIT ESTATAL

15.30 PRENGUI LA PARAULA
16.00 VIDA A LA TERRA
17.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
19.00 POLIESPORTIU
20.00 CINE CLUB: "Los dinamiteros". (1962)
22.00 TEATRE REIAL. Orquestra de RTVE.
24.00 COMIAT

EXCURSIONS COSMOS

Novembre 1981

Dia 1. Tots Sants a Riells del Montseny.....1.700 Ptes.
Dia 5. Dijous. La Conca de Barberà.....1.200 Ptes.
Dia 8. Sant Maurici de la Quart i Puigcerdós.....1.200 Ptes.
Dia 12. Dijous. Ribera del Cardener i Tuixent.....1.200 Ptes.
Dia 15. El Montseny.....1.200 Ptes.
Dia 19. Dijous. El Cabrerès. Dinada a Cantonigrós.....1.000 Ptes.
Dia 22. La Costa Vermella i del Barcarès.....1.800 Ptes.
Dia 26. Dijous. El Capcir i la Cerdanya.....1.800 Ptes.
Dia 29. Coll de Bracons i Vall d'En Bas.....1.500 Ptes.

VIATGES COSMOS

E. Granados, 19 - Gran Via, 654 - Passeig Valldaura, 266

EDITORIAL REGINA**Edicions Litúrgiques**

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

MAS-BAGÀ

Fundada el 1878

**Primera empresa de Catalunya
en la fabricació d'elements
per a restauració col·lectiva**

Cuines, forns, i gratinadors.
Armaris de conservació freda i calenta.
Paelleres, Marmites i Fregidores.
Autoserveis (self-service) i els seus complements.

Per a:

Col·legis, Internats, Residències.
Comunitats, Hospitals, Sanatoris.
Menjadors laborals.

S.A.M. Mas-Bagà | Barcelona-9 - Valencia, 346 - Tel. 257 15 06
Madrid-4 - Hortaleza, 17 - Tel. 221 70 09

mulletton

para la higiene del
cuerpo y del hogar.

compresas adhesivas	tissue higiénico	servilletas	braguitas pañal	norm
glamour en bolsas de 10 unidades 20 unidades 40 unidades	confort en paquetes de 2 rollos ideal (perfumado) en paquetes de 2 rollos noble (doble hoja) en paquetes de 2 rollos	picnic en paquetes de 50 unidades de 1 hojas buffet en paquetes de 50 unidades de 2 hojas lunch en paquetes de 50 unidades de 3 hojas	medio día en bolsas de 20 unidades media noche en bolsas de 15 unidades primeros pasos en bolsas de 12 unidades	en paquetes de 250 gramos maxi en paquetes de 500 gramos gran stock en paquetes de 150 gramos